

ಮಾನವ

ಉರ್ದು : ರೇವತಿ ಶರಣ್ ಶರ್ಮಾ
ಅನು : ಡಾ| ಮಹಮದ್ ಸಿಬ್ಹತ್ ಉಲ್ಲಾ

ಪಾತ್ರಗಳು

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಮಾನವನ ಉಪಮೆ
ಸಮಯ : ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕನ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ
ಧರ್ಮ : ಬಿಳಿ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ
ಮೃತ್ಯು : ಕೆಂಪು ಮುಖದ ಮಹಿಳೆ, ಕಷ್ಟ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ
(ಮುಖ ಮತ್ತು ಕೈಗಳು ಉಡುಪಿನ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಬೇಕು)
ನರ್ಸ್ :

ದೃಶ್ಯ

ಗಾಳಿ ಬೆಳಕು ಇರುವಂಥ ಚೊಕ್ಕಟವಾದ ಕೊಠಡಿ. ಅದರ ಗೋಡೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಟೈಲ್ಸ್ ಜೋಡಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ಲೇಪಿಸಿದೆ. ನೆಲ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಶುಭ್ರವಿದೆ. ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಿಳಿ ಮಂಚ ಅಸ್ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸುವ ಹಾಗೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿದೆ. ಅದರ ಸಮೀಪ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಟ್ರಾಂಚೀಬಲ್, ಎಡಗಡೆ ಅಕ್ಸಿಜನ್ ಸಿಲಿಂಡರ್, ಬಲಗಡೆ ಒಂದು ಗಾಲಿಯ ಕುರ್ಚಿ, ಅದರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮೇಜು, ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಟೀಬಲ್‌ಲ್ಯಾಂಪ್, ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ, ಪೆನ್, ನೀರು ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಗ್ಲಾಸ್, ಅದನ್ನು ತಟ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಹಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ಮಂಚದ ತಲೆಯ ಭಾಗ ತುಂಬಾ ಎತ್ತರವಿರುವುದರಿಂದ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಅದಕ್ಕೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅವನ ಮುಂಡದ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಮುಖದ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನರ್ಸ್ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ನರ್ಸ್ ಹೋದ ನಂತರ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹಾಸಿಯಿಂದ ಇಳಿದು, ನಾಟಕ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ, ಒಮ್ಮೆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕುರ್ಚಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ, ಒಮ್ಮೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಡುತ್ತಾನೆ, ಒಮ್ಮೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ, ಒಮ್ಮೆ ಹೃದಯ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬಲಹೀನತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ನಟಿಸಬೇಕು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ನರ್ಸ್.

ನರ್ಸ್ : (ಮುಂದೆ ಬಂದು) ಎಸ್ ಡಾಕ್ಟರ್.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಈಗ ನೀನು ಹೋಗಬಹುದು.

ನರ್ಸ್ : ಆದರೆ, ಏಕೆ ಡಾಕ್ಟರ್.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಎಳೆದು) ಏಕೆಂದರೆ, ನಾನೀಗ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನರ್ಸ್ : ಇಲ್ಲ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ಸರ್ಜನ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಯಾರಿಗೂ ಫೋನ್ ಮಾಡುವ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ನರ್ಸ್ : ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಡಾಕ್ಟರ್, ಸರ್ಜನ್ ಸಾಹೇಬರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಏನಾದರೂ...

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಅವರು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರರು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಜನ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳ ಕ್ಷುಣ್ಣತೆಯ ಚಾತುರ್ಯ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೀಗ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನರ್ಸ್ : (ಅಳುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ) ಓಹ್, ಡಾಕ್ಟರ್, ನಾವು ಎಷ್ಟು ವಿವರ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕರು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನರ್ಸ್ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ) ವಿವರ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕರು? ನೀನಿದನ್ನು ಮಾನವನ ವಿವರತೆ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕತೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀಯೇ, ನರ್ಸ್? ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ನರ್ಸ್. ನಾನುಗೆ ಮರಣವೆಂಬ ಕೊಡುಗೆ ಲಭಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನದೇಹವಾಗಿಯೂ ಈ ಬದುಕು ಹೊರಲಾರದ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಜಗತ್ತು ಕುರೂಪಿಗಳಿಂದ, ರೋಗಿಗಳಿಂದ, ಮುಂದುಕರಿಯ ಮತ್ತು ಅಂಗವಿಕಲರಿಂದ ತುಂಬಿದ ಅಸಹ್ಯ ಕಥದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಮರಳಿನ ಮನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುವ ಸೌಂದರ್ಯ, ಚೆಲುವು, ಲಾಲಿತ್ಯ, ನವೀನತೆ, ಯೌವನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಸಾವಿನಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ.

ನರ್ಸ್ : ಆದರೆ, ಯೌವನದ ಸಾವು... ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಅಕಾಲಿಕ ಸಾವಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದು, ಡಾಕ್ಟರ್...

(ಮತ್ತೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ)

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಯಾವುದೇ ಸಾವು ಅಕಾಲಿಕ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ನರ್ಸ್, ಯಾವ ಶರೀರ ಬದುಕಿರುವ, ಚಿರಿಸುವ, ಕಾಹಿಲೆಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಅದು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಎಂದು ಸಾಯಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ, ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ.

ನರ್ಸ್ : ಓಹ್, ನೀವೆಷ್ಟು ನಿರ್ದಯಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಡಾಕ್ಟರ್.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಈ ನಿರ್ದಯಿತೆಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅಳುವೋರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೋಕಿಸುತ್ತಾ, ಕಂಗಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾ ಅಳುತ್ತಾ ಕಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥವನಲ್ಲ ಮತ್ತು

ಗಲ್ಲುಗಳ ಕೆಂಪನ್ನು ಕಣ್ಣಿನ ಕ್ವಾರದಿಂದ ಕುಯ್ಯುಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುವವನಲ್ಲ. ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್, ಜೀವನದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ. ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ತೋಚಿಸುವುದಲ್ಲ. (ಹಟಾತ್ತನೆ ದೇವ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿ) ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಚರ್ಚೆ ಮುಂದುವರಿಸಲಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೋಗು ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೋ.

ನರ್ಸ್ : (ಓತ್ತಾಯದಿಂದ) ಇಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಾಗಿರಲು ಬಿಡಲಾರೆ. ನಾನಿಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಬಳಲಿಕೆಯ, ಆದರೆ ವಿಂದಿತದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ) ನರ್ಸ್, ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ಕರೆದಾಗ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಂದೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡು, ಹೋಗು.

ನರ್ಸ್ : ಆದರೆ

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಮರುಕದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ), ವಿದಾಯ ನರ್ಸ್.

ನರ್ಸ್ : ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ, ಡಾಕ್ಟರ್.

(ನರ್ಸ್ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಶೋಕ ಸಂಗೀತ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಸಂಗೀತದ ಸದ್ದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ).

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಈಗ ಚದುರಿಹೋಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ವಿನಯ ನೋಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದೇನೋ ಅದಲ್ಲವೂ ಈಗ ಮುಗಿದುಹೋಗಲಿದೆ. ಕಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿದೀಪಗಳು ನಂದಿ ಹೋಗಲಿವೆ. ಕತ್ತಲೆಯ ವಿಷವೂರಿತ ಕಾರ್ಪೋಡಗಳು ನನ್ನ ಎಡಕ್ಕೆ, ಬಲಕ್ಕೆ, ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ, ತುಂಬು ತುಂಬಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳತೊಡಗಿವೆ. ಈ ನೆಲ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ತೊರೆದು ಹಟಾತ್ತನೆ ಕೆಳಗೆ, ಒಹಳ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ವಿನಾಶದ ಬಾಹ್ಯಾಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಯ ಹಾಗೆ ಒಟ್ಟಿನೇ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅತಿವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ವಾಹನವೊಂದು ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲಿನ ಸ್ವಪ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೊರಟುಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಬೂದಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಣಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವ ಅಂತಿಮ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಂಬಂತೆ (ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಎಳೆದು) ಈಗ ನಾನು ಬೂದಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವ ಅಂತಿಮ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಸಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ.. ಆದರೆ ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನ ಬದುಕುವಂತಿದ್ದಾರೆ, (ಹಟಾತ್ತನೆ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಗಟ್ಟಿಯಾದ, ಕ್ರೂರವಾದ ಹಾಗೂ ವ್ಯಂಗ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಅಟ್ಟಿಹಾಸ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು 'ಸಮಯ' ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ತಲೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ).

ಸಮಯ : ಹಹಹಾ ಹ... ಹ... ಹಾ. ನೀನು ಈಗಲೇ ಸಾಯಲು ಇಚ್ಛಪಡುವುದಿಲ್ಲವೋ? ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನ ಜೀವಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀಯೋ? ಹಹಹ... ಹಹಹಾ... ಕೊನೆಗೂ ನೀನು ನೇರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ನನ್ನಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಕೇಳಿದೆಯೋ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ) ನೀ... ನೀ... ನೀನು ಯಾರು?

ಸಮಯ : ನಾ.. ನಾನು ಯಾರು? ... ಹ ಹ ಹ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಲಿಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ... ಹೌದು. ಇಂದು ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಇಂದು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಎಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಣಕಿ ನೋಡುವ ದಾವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ನಿನ್ನ

ದೂರದರ್ಶಕ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದರ್ಶಕ ವಸ್ತುಗಳ ತೋರುವಿಕೆ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಅದರ ಹಮ್ಮಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ವಿಶ್ವದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂದಿದ್ದು ಮುಗಿದುಹೋಯಿತೆ? ಆದರೆ, ನೀನು ಕೇಳಬಹುದಲ್ಲವೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಇಗೋ, ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗಳಿಂದಲೇ ಕೇಳು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸು.

(ಓಮ್ಮೆಗೆ ಹಲವಾರು ಗಡಿಯಾರಗಳ ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಮತ್ತು ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಗುಲ್ಲು ಕೇಳುತ್ತದೆ).

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಗಾಬರಿಯಾಗಿ) ಓಹ್, ಇದೆಂಥ ಗಲಾಟೆ? ಇದೆಂಥ ಇತಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲವ ಗೊಂದಲ! ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇದನ್ನು.

ಸಮಯ : ಹಹಹ... (ಗುಲ್ಲು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ). ತಗೋ, ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಈಗಲಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿದೆಯಾ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೂೂ, ಹೌದು. ನೀನು ಸಮಯ.

ಸಮಯ : ಹೌದು, ಸಮಯ. ವಿಶ್ವದ ಭ್ರಮಣೆಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಕ. ಜೀವನದ ಅವಧಿಯ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆದರೆ ಆ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಿಲ್ಲುವ ಬಿಡುವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರದೇ, ಯಾವುದೇ ಮಾತು ಕೇಳುವಂತಹ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾದರಸದ ಚುಚಲತೆ ಇರುವಂಥದು ಇಂದು ಹೇಗೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿತು? ನನ್ನ ಬಳಿ ಹೇಗೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು?

ಸಮಯ : (ಅಪಂಕಾರದಿಂದ) ನಿನ್ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಚಿಕ್ಕನಾಗಿ) ನನ್ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ?

ಸಮಯ : ಹೌದು, ಇಂದು ಬದುಕು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾವಿನ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವಾಗ, ಇಂದು ನಿನ್ನ ಈ ಸುಂದರ ಪ್ರಪಂಚ ನಿನ್ನಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವಾಗ, ಇಂದು ನಿನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಕರು, ಹಿತಚಿಂತಕರು, ಚಿಕಿತ್ಸಕರು ವಿವರವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರಾಶರಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿರುವಾಗ, ನೀನು ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿವರ ಹಾಗೂ ಅಸಹಾಯಕನೊಬ್ಬನು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲು. ನೀನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನ ಬದುಕಿದ್ದರೆ? ಎಂದು ತಳಮಳಿಸಿದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಆ ವಿವರ ಕೊಗ್ಗು ಕೇಳಿಯೇ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಳು, ಇನ್ನೆಷ್ಟು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ನಿನ್ನ ಬದುಕು ದೀರ್ಘವಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀನು ಬಯಸುತ್ತೀಯೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಇನ್ನೂ ಬದುಕುವ ಬಯಕೆಯೆ?

ಸಮಯ : ಹೌದು, ದೈವ ಬದುಕಿನ ದಾರವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಉಸಿರಾಟದ ಉದ್ದಳಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಚಕ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ತಿಂಗಳು ವರ್ಷ ಹಾಗೂ ಶತಮಾನಗಳು ಸುತ್ತುವರೆದು ಬಿದ್ದಿವೆ. ನಾನು ಯಾರ ಬದುಕಿನ ಉದ್ದಳಿಯನ್ನು ದೀರ್ಘವಾದ ಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತೇನೆಯೋ ಅದನ್ನು ದೀರ್ಘ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರ ಬದುಕಿನ ಗಾಳಿಪಟವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆಯೋ ಅವನ ದಾರವನ್ನು ಕುಟಕ್ ಎಂದು ಮುರಿಯಬಲ್ಲೆ, ಆ ದಾರ ಮತ್ತು ಉದ್ದಳಿಗಳ ಮೌಲಿಕ ನಾನು. ನಾನು ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ ಕೃಪೆ ಏಕೆ? ಈ ದಯೆ ಏಕೆ? ನೀನೇನೋ ದಾವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲಾ. ಅದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಜೀವಿಗಳ ಎದೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿರುಕು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ

ಯಾರದೋ ಬಿಲಿಗಿಂದ ಬಿಡಲಾಗಿರುವ ಕ್ರೂರ ಬಾಣ ತಾನೆಂದು ದಾವೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ. ಲೋಕದ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಲೆಗಾರಕ ಗೋರನುಗಳಿಂದ ತುಳಿದು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವಂಥ ವಾಹಿನಿ ಲಂಗು ಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ಕುದುರೆ ನೀನು. ಜಗದ ಕೆಲವೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಹೇರುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಒಂದು ಚಂಡಮಾರುತ. ಆದರೆ ಇಂದು ನಿನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನೋವು ಎಂತಹುದು? ಕರುಣೆಯ ಈ ಅಂದೋಲನ ಎಂತಹುದು?

ಸಮಯ : ಅದೇಕೆಂದರೆ, ಇಂದು ನಾನು ನಿನ್ನಂತಹ ಒಬ್ಬ ಅಹಂಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಹಟವಾದಿ ಮಾನವ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಯೂರಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅಭಿಲಾಷೆಯ ಭಿಕ್ಷುಪಾತ್ರ ಹಿಡಿದು ನನ್ನ ದ್ವಾರ ತಟ್ಟುವುದನ್ನು ಕಂಡೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಾಗಾದರೆ 'ಆಯೋ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನ ಬದುಕಿದ್ದರೆ' ಎಂಬ ನನ್ನ ಆ ಮಾತುಗಳು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಮೊಗ್ಗನ್ನು ಹೀಗೆ ಅರಳಿಸಿದುವೆ? ನೀನು ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಮರೆತು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಬಂದೆಯಾ? ಆದರೆ, ಓ ತಿಳಿಗೇಡಿ, ಮೂರ್ಖ, ಮಂಥಮತಿ, ಅವಿವೇಕಿತನದ ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವ ಮುನ್ನ, ನೀನು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಸಮಯ : (ಕೋಪದಿಂದ) ಏನು? ಏನಂದೆ? ನಾನು ಯಾರು ಎಂದೆಯಾ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೌದು, ಓ ನನ್ನ ಅವಿವೇಕಿ ಗೆಳೆಯಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸು, ನಿನ್ನ ವಾಸ್ತವತೆ ಏನೆಂದು. ನೀನು ಮೂಲವಸ್ತುವಲ್ಲ, ನೀನು ಅನಿಲವಲ್ಲ, ನೀನು ಜೀವಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ನಿರ್ಜೀವಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಗೆ ವಾಸನೆಯಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನಿಗೆ ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಬೇಕಾದರೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸ್ವಕಾಂತರದ ಅಧಾರದಿಂದ ಅಥವಾ ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ.

ಸಮಯ : ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಏನೇ ಆಗಿರದಿದ್ದರೂ, ಏನೆಲ್ಲ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು. ನನಗೆ ದೇಹವಿಲ್ಲ, ಆತ್ಮವಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ರೂಪವಿಲ್ಲ, ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಲೋಕದ ಜೀವಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಆ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನಲ್ಲಿವೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಉದಾಹರಣೆಗೆ...

ಸಮಯ : ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಾನು ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ನನ್ನದೇ ಆದ ವೇಗವಿದೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಿನ್ನ ತವು ಕಲ್ಪನೆ ಅಜ್ಞಾನದ ಮೇರೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದೆ.

ಸಮಯ : (ಕೋಪದಿಂದ ಕೆರಳುತ್ತ) ಏನಂದೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಅದೇ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ನಿನ್ನದೇ ಆದ ವೇಗವಿದೆ ಎಂದು ನೀನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನೀನು ತವು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಜ್ಞಾನದ ಸೆರೆಯಾಗಾಗಿದ್ದೀಯೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಏ, ಮೂರ್ಖ, ಯಾವುದನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ವೇಗವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀಯೋ ಅದು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನದಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮುದುಕನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರತೀಕವು. ನನ್ನ ಉದ್ದೇಗದ ಬೆಳಕಿನ ಛಾಯೆ.

ಸಮಯ : ನಿನ್ನ ತಲೆ ಏನಾದರೂ ತಿರುಗಿದೆಯೋ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಅದು ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ

ಕ್ಷಣವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸು. ನನಗೆ ಯಾರದ್ದಾದರೂ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದ್ದರೆ, ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಎಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಶತಮಾನದ ಹಾಗೆ ಸರಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಕೈಗೂಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಹೇಗೆ ದಿನ, ತಿಂಗಳು ಹಾಗೂ ವರ್ಷಗಳೆಲ್ಲಾ ರೇಪಿಡ್ ಬಿಯಿಂವುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಗ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬದುಕಿನ ನೂರು ವರ್ಷಗಳು ಕ್ಷಣಿಕ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬದುಕಿನ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಇಡೀ ಬದುಕಿನಷ್ಟು ಭಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನ ವೇಗ ನಿನ್ನದೇ ವೇಗವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ನನ್ನ ಹೃದಯ ಹಾಗೂ ಮುದುಕನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆಚ್ಛನ್ನಲ್ಲಿ ಎರಕ ಬಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಅದು ತನ್ನ ಸ್ವಂತಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೇಕೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ?

ಸಮಯ : (ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು) ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಇದು ನಿಜವಲ್ಲ. ಇದು ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ. ತವು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ, ಕಲ್ಪನಾಪ್ರೇಮಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ವಿವರಣೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ತುಂಬಾ ಜೋರಾಗಿ) ತವು. ಇದು ಕವಿಗಳು ನೀಡುವ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ತತ್ವದರ್ಶನದ ಸತ್ಯ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳ, ಗ್ರಹಗಳ, ಕಲ್ಪಗಳ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಹಾಗೆ ವೈದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ದೈವಶಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ವಾನಿಯಲ್ಲಿ ಎರಕಬಿದ್ದು ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವನೇ ನಾನು. ವಿಶ್ವದ ಭ್ರಮಣೆಯನ್ನು ಆಳಿಯಲು, ಮೂಲವಸ್ತುಗಳು ಬದಲಿಸುತ್ತಿರುವ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪರಿರಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನ ವಿವಾಸದ ಗುಣವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲು ನನಗೊಂದು ಮಾಪನ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಾಸ, ವರ್ಷ, ಶತಮಾನಗಳ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಮಾಪನವನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿದೆ. ನೀನೇ ಆ ಮಾಪನ.

ಸಮಯ : (ಸಂಪೂರ್ಣ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ) ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಇದು ದಾರ್ಶನಿಕ ಮನೋಭಾವದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಂದೇಹ. ವಿಜ್ಞಾನದ ನಾಸ್ತಿಕತೆಯ ಕಾಲದ ಸೈತಾನನ ಪಾಖಂಡತನ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತೇನೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೌದು. ಇದನ್ನು ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನದೇ ಆದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಬಲ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದೆ ಎಂದಲ್ಲ, ಯಾವ ಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಉಳಿದಿರುವನೋ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ವಿವೇಕದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಅದು ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೆರಳಿನ ಹಾಗೆ ನೀನು ನಿನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಒಲವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇದೆ ಎಂದು ನೀನೊಂದಿಗೂ ಸಾಬೀತು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನೀನು ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಸಮಯ : (ಬೆದರಿ) ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಈ ರುಜುವಾತುಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಒಳಸಂಚು ಮಾತ್ರ. ಇದು ನಿನ್ನ ತಾರ್ಕಿಕ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಇಂದ್ರಜಾಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಈ ಮೋಡಿ ನಡೆಯಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗಲೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

(ಸಮಯ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತದ ಒಂದು ಅಲೆ ಏಳುತ್ತದೆ. ರಂಗಮಂಚ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಮಂದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ.)

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಈಗ ಬೆಳಕು ಅರಳಿದೆ. ಉಸಿರಿನ ನಾದ ಸಾಯಲಿದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಈ ಸುಂದರ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣಗಳ ಜಗತ್ತು ನನ್ನಿಂದ ದೂರವಾಗಲಿದೆ.

(ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿರವಾದ ಪ್ರೌಢ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ).

ಧರ್ಮ : ಹೌದು ಕಂದ, ನಿನ್ನ ಈ ಜಗತ್ತು ನಿನ್ನಿಂದ ದೂರವಾಗಲಿದೆ. ನಿನ್ನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು, ಬಂಧು ಬಳಗ ಈಗ ನಿನ್ನಿಂದ ಅಗಲಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ತರ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧ ವಿರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಬೇಚಾರಾಗಿ) ಈಗ ಯಾರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ?

ಧರ್ಮ : ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಲಿಲ್ಲವೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನೀಗ ನೋಡಲಾರೆ. ಆದರೆ ಧ್ವನಿಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಮಾತಿನ ಮಹತ್ತರ ಮೃದುತ್ವದಿಂದ ನೀವು ಒಪ್ಪಿ ಬಿಳಿಯ ಗಡ್ಡದ ಭಾಷ್ಯ ಸಂತರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಿ.

ಧರ್ಮ : ಮಗ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನೀನು ಸಾಯುವಾಗ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಹೋಗುವವನು. ನಿನ್ನ ಅರಿವಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವಂಥವನು ನಾನು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳದಿರುವಂತೆ ನಡೆದುಬಿಡುತ್ತೀಯೆ. ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನೈಜತೆಯನ್ನು, ಲೋಕದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಅತ್ಯದ ರೋಕವನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆ ಎಚ್ಚರಿಸುವವನೇ ನಾನು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿ) ಆದರೆ ಭಾಷ್ಯ ಸಂತರ, ನನಗಿರುವ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಈ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆಸುವ ಚಾಳಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನೀವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

ಧರ್ಮ : ನೀನು ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಮತ್ತು ಹಿತೋಪದೇಶದಿಂದ ದೂರ ಓಡುತ್ತೀಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ನನಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಅತ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪಾಪಪೂರ್ಣ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಬೇಸರದಿಂದ) ಓಹ್, ನೀನು ಧರ್ಮ ಅಲ್ಲವೇ?

ಧರ್ಮ : ಹೌದು ಮಗೂ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆದರೆ ಜೀವನವಿಡೀ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಮತ್ತು ನೀನು ನಿರರ್ಥಕವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಬರುವಂತಹ ಅಗತ್ಯವೇನಿದೆ?

ಧರ್ಮ : ನಿನಗೆ ಆದರೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ, ನನಗಿದೆ ಮಗೂ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಅತ್ಯದ ಅಪಾನಕುದಾರ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಅತ್ಯವನ್ನು ಪಾಪಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಭೌತಿಕ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಅತ್ಯಗಳ ಉಗಮ ಸ್ಥಾನವಾದ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ನಾನು ಪಲವಾರು ಬಾರಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರೂ ಈಗ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಗತ್ಯವೇನಿತ್ತು?

ಧರ್ಮ : ಮಗೂ, ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಈ ಅಂತಿಮ ಭಾಷ್ಯವಿಲ್ಲದರೂ ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ತರಲೆಂದೂ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮೂಲಕ ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ನನಗಿರುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗಲೆಂದೂ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆದರೆ ನನಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಾಗಲೀ ನಿನ್ನ ದೇವರಲ್ಲಾಗಲೀ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ.

ಧರ್ಮ : ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಯಾವನದ ಮದದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಕಲ್ಲು ಹಾಗೂ ಲೋಹಗಳ ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆಯ ದುರಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮಹಾನ್ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀಯೆ, ನಾನೇನೆಂದು ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ದೈವಶಕ್ತಿಯ ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹಗ್ಗದ ಏಣಿ ಎಸೆದು ಮೂಲವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಮಾರ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ನೀನು ಸಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನಗಿಂತಲೂ ಬೇರೊಬ್ಬನಾರೂ ದೊಡ್ಡವನೂ ಅತ್ಯಂತ ರಕ್ಷಣಾಲಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಅರಿವಾಗಿರಬಹುದು, ಅಲ್ಲವೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ವ್ಯಂಗ್ಯದಿಂದ) ಮತ್ತು ಆ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನ ದೇವರೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ಧರ್ಮ : (ವ್ಯಂಗ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ) ಅವನು ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿ. ಅವನು ಪೂಜ್ಯದ ಸೂರ್ಯ, ಸತ್ಯದ ಜ್ಯೋತಿ, ಜೀವನದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಸಿಂಧುತೆ, ಉತ್ಸಾಹ, ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯೆಲ್ಲವೂ ಅವನಿಂದಲೇ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಅಪಹಾಸ್ಯದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಬೀರುತ್ತ) ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾವ್ಯಮಯ ವಿಚಾರ ಇದು.

ಧರ್ಮ : ಇದು ವಿಚಾರವಲ್ಲ, ಸತ್ಯ. ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಮಾನವನ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಕವಿತೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಲೋಕ ಇದನ್ನು ಅಂತಿಮ ವಾಸ್ತವತೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ.

ಧರ್ಮ : (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ) ನೀನು ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತೀಯಾ? ಅವನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನೇ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಯಾವ ವಸ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೂ ಸಮರ್ಥಕ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದರೂ, ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅದು ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಲೀ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮ : ದುರ್ವೈವಿ, ದುರದೃಷ್ಟವಂತ ಮಾನವ, ನಿನಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಯಾವುದೂ ಆಧಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಅಗತ್ಯ ಯಾವುದೇ ಕೊನೆಯ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಧರ್ಮ : ಹಾಗಾದರೆ ನೀನೇನಾಗಿದ್ದೀಯಾ ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಮಾನವ.

ಧರ್ಮ : ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದವನು ಯಾರು?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಒಂದು ಶಾರೀರಿಕ ಕ್ರಿಯೆ.

ಧರ್ಮ : ಮತ್ತು ಆ ಶಾರೀರಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು...

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಭೌತಿಕ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಸ ಹೊಸ ರೂಪಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಡುವ ಆ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳ ಕ್ರಿಯಾ ವಿಧಾನ.

ಧರ್ಮ : ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಭೂತ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟವನಾರು?

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರದ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಧರ್ಮ : (ವಿಜಯದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ) ಅಗತ್ಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಉತ್ತರದಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಅವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹಟಮಾರಿತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿದೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹಾಗಾದರೆ, ಮೊದಲು ನೀನು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡು, ನಂತರ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಧರ್ಮ : ಹಾಗಾದರೆ, ಪತ್ರಭ್ರಾಂತ ಅವಿವೇಕಿ ಕೇಳು, ಮೂಲಭೂತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನು ದೇವರು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ತುಂಬಾ ತಾರ್ಕಿಕ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ) ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟವನು?

ಧರ್ಮ : ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ, ದೇವರಿಗೆ ಯಾರು ಜನ್ಮ ಕೊಡಬಲ್ಲ? ಅವನು ಸದಾಕಾಲವೂ ಇದ್ದ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹಾಗಾದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವವನು ಯಾರಾದರೂ ಇರಲೇಬೇಕೆಂಬುದು ಜರೂರು ಅಲ್ಲ ಎಂದಾಯಿತು. ಹುಟ್ಟಿಸದೇ ಇದ್ದರೂ ಮೂಲವಸ್ತುವು ಸದಾ ಕಾಲವೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಲ್ಲ ?

ಧರ್ಮ : ಹೌದು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೇಳು. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಮೂಲವಸ್ತುವನ್ನು ಯಾರೂ ಹುಟ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ದೇವರ ಹಾಗೆ ಅದೂ ಅದಿಯಿಂದಲೇ ಇದೆ.

ಧರ್ಮ : ಆದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತು ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ನೀನು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ಹೇಗೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ.

ಧರ್ಮ : ಆದರೆ ಇದು ಉತ್ತರವೇ ಅಲ್ಲ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹಾಗಾದರೆ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ನೀನು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರವೂ ಉತ್ತರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಫಾಜ್ ಮಹಾತ್ಮರೆ, ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದೇ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತೋ, ನೀವು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರದಿಂದಲೂ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಸತ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಜಗತ್ತು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಮೂಲವಸ್ತುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟವನಾರು? ಆದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಚಲನೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು? ಇಂದಿಗೂ ಇವು ಉತ್ತರರಹಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಉತ್ತರ ನೀಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ದೊರೆಯದೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಾಲಿಗೆ ಸುಮ್ಮನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಅಡುವ ಮೊದಲ ಮಾತು, ಮಿದುಳಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಅಭೀಮನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಆದ ನಂತರ ಧೂಪ, ಲೋಬಾಸ, ಸುಗಂಧದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜಪಮಾಲೆ ಮತ್ತು ಊರುಗೋಲನ್ನು

ಹಿಡಿದು, ಫಾಜ್ ಪುರುಷನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಮತ್ತಿನಿಂದ ಮರುಳಾದ ಜನರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಧ್ವನಿಯ ಮಾಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಇರುತ್ತೀರಿ.

ಧರ್ಮ : (ಕೋಪದಿಂದ) ಓಹ್, ಸೈತಾನ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದನೇ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಸೈತಾನ, ಯಾರು ಈ ಸೈತಾನ?

ಧರ್ಮ : ದೇವರ ಶತ್ರು, ಧರ್ಮದ ವೈರಿ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಬಲಶಾಲಿ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ? ಅವನ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಸೈತಾನ ಹೇಗೆ ಬದುಕಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ಇರುವಾಗಲೂ ಈತ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಜಯಶಾಲಿಯಾದ?

ಧರ್ಮ : ಏಕೆಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಡುಕಿನ ಅಂಶವಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ಅಂಶ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೈತಾನನ ಕಡೆ ವಾಲುತ್ತದೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆದರೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಡುಕಿನ ಅಂಶ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ನೀನಂತೂ ಆತ್ಮವನ್ನು ದೇವರ ಮಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ಇದು ನಿಜವಿದ್ದರೆ ದೇವರ ಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಡುಕು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸು. ಈ ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯ ಜೊತೆ ಬೆಂಕಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದೇನೆಂದರೆ, ಸ್ವತಃ ದೇವರಲ್ಲಿ ಒಳಿತಿನ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಡುಕಿನ ದೋಷವೂ ಸೇರಿವೆ. ಬೆಳಕಿನ ಜೊತೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಮುಸಿ ಸೇರಿದೆ ಅಥವಾ ಅವನಲ್ಲಿ ಆ ಕೆಡುಕನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಮೂರ ಮಾಡಬಲ್ಲ, ಸೈತಾನನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

ಧರ್ಮ : ನೀನು ಇದೆಂಥ ನಾಸ್ತಿಕತೆ ಬೋಗುಟ್ಟಿದ್ವೀಯೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ನಾನು ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ವಂಚನೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಧರ್ಮ : (ಕೋಪದಿಂದ ಅಂಕಿತವಿಟ್ಟು) ಅಸಭ್ಯ, ಅವಿಧೇಯ, ನೀನು ನನ್ನ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಂಚನೆ ಎನ್ನುತ್ತೀಯಾ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಕೃತಕ ಸೋಜಿಗದಿಂದ) ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ? ವೃದ್ಧ ಬಾಬಾ, ನೀವು ಇತರರಿಗೆ ದೈವಶ್ರದ್ಧೆಯ ಅಫೀಮಿನ ಚುರಿ ಹತ್ತಿಸುತ್ತಾ ಹತ್ತಿಸುತ್ತಾ ನೀವು ಸಹ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಅಫೀಮನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಆಸುಲುತನವನ್ನೇ ಮರೆತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಫಾಜ್ ಬಾಬಾ, ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ ದಿವ್ಯವಾದುದಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಉತ್ತಮವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮ : ಏನಂದೆ ? ಅಸಭ್ಯ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಅದೇ, ನೀವು ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ವಸ್ತುವೇನಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ನೆಲದ ನಿವಾಸಿಯೇ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ನಾನೇ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.

ಧರ್ಮ : ಎಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಧೈರ್ಯ ನಿನ್ನದು? ನರಕಯೋಗ್ಯನೆ!

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇದು ಕೆಟ್ಟ ಧೈರ್ಯವಲ್ಲ, ನಿಜಸಂಗತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಫಾಜ್ ಬಾಬಾ. ನಿಮಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದವನು ನಾನು. ನೀವು ನನ್ನಂಥ ಕೆಲವು ಮಾನವರ ಮಿದುಳಿನ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮತ್ತು ಈ ಕಲ್ಲಿನೆಯನ್ನು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುರಾತನ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯೇನಿದೆಯೋ ಅದು ನನ್ನದೇ ಮಿದುಳಿನ ಮತ್ತು

ನನ್ನದು ಓತ್ತಾಸದ ಕೊಡುಗೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮತ್ತು ನಾನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಾಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ನಾನಿಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರನೆಯೆ ವಿಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಳತಾದ ಭಕ್ತಗಳ ಕ್ರಯಪೀಡಿತ ವಾಳಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಚುಂಬಿಸಲಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸಂತರ ಬಹಳಷ್ಟು ಫರ್ಮಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ; ಅವು ನಿಮಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂಜ್ಯರೇ, ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಲುಗಳ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿರುವ, ನಿಮಗಾಗಿ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿರುವ ಆ ಕತ್ತಲ ಕೋಣೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮೋಗಿ ಮತ್ತು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಿ.

ಧರ್ಮ : (ಪೋಪ ಮತ್ತು ಸೋಲಿನ ಅರಿವಿನಿಂದ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು) ಓಹ್, ನೀನು ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಧರ್ಮನಿಷೇಧಿಯಾದೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಆತ್ಮ ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಖ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಮೋಕ್ಷ....

ಡಾಕ್ಟರ್ : ನನಗೆ ನನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯ ಆಸೆಯಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯ ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ದೂರವಾಗಬಿಡಿ.

(ಧರ್ಮ ನಡುಗುತ್ತ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಸಂಗೀತದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಲೆ ತೇಲಿಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ದೇವನ ಧ್ವನಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ).

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಈಗ ಶರೀರದ ಕಣಗಳು ಚದುರಬೀಳಲಿವೆ. ಶರೀರ ಗವಲು ಹಿಡಿದಿರುವ ಮತ್ತದ ಮೇಲಿನ ಮಗ್ಗನಂತ ನಿರ್ಜೀವವಾಗಲಿವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ದೀಪ ಆರಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಡಾಯ. ಬಣ್ಣ, ರೂಪ, ಸ್ಪರ್ಶ, ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ರುಚಿಯ ಅತಿ ಸುಂದರ ಪ್ರಪಂಚವೇ ನಿನ್ನ ವಿಡಾಯ. ನಿನ್ನ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೇಮಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಆಗಲಿಹೋಗಲಿದ್ದಾನೆ.

(ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳ ಅಸದ್ಯ ಅಟ್ಟವಾಸ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ)

ಮೃತ್ಯು : ಹಿ... ಹಿ... ಹಿ... ವಿಡಾಯ, ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬಂದೆಯಾ? ರುಬ್ಬಿದ ಓಟ್ಟಾಗಿ ಹೋದೆ. ನನ್ನ ಓಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಡ್ಡಿ ಆತುಣಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡಿದ್ದೆ ನೀನು. ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಲು, ನನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ದುರ್ಗಮಗೊಳಿಸಲು ಎಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆ... ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಹಿ... ಹಿ... ಹಿ...

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಆರೆ ವಿಚ್ಛರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ) ಯಾರಿದು, ಈ ಅತಿ ಮುದಿ ಹೆಂಟು? ಇವಳ ಅಟ್ಟವಾಸದ ನಾನು ಇವಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಮೃತ್ಯು : ನಾನು... ಹಿ... ಹಿ... ಹಿ... ನಾನು ಹೇಳಲೇ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆಗಲಿ. ನೀನಾದ್ಯವ ಸೃತಾನನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು.

ಮೃತ್ಯು : (ಕಠಿಣ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಯ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ) ಯಾರು ಆದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾಶ ಮತ್ತು ನಿರ್ಜನಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಆ ಸೃತಾನನ ಸಂಬಂಧಿ. ಯಾರು ನಿನ್ನನ್ನು ಬೆರಳ ಚಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಮಣ್ಣುಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಮುರಿದು ಮುರಿದು ಮಣ್ಣು ಮಾಡುವನೋ, ಗಿಡುಗನ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಗೂಡಿನ ಮೇಲೆ ಎರಗುವನೋ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಯ ಮರಿಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಡಿಯಿಂದ ದೂರತೆಗೆದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವನೋ ಆ ಸೃತಾನನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ನಾನು. ನನಗೆ ಯಮುದೂತ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : (ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ) ಓಹ್, ನೀನು ಮೃತ್ಯು!
 ಮೃತ್ಯು : ಹೃದ್ಯಂ, ನಿನ್ನ ಮೃತ್ಯು.
 ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಗಾಬರಿಗೊಂಡು) ನನ್ನ?
 ಮೃತ್ಯು : ಹೌದು, ನಿನ್ನದೇ ಮತ್ತು ನಿವಾರಿಸಲಾಗದ ಮೃತ್ಯು.
 ಡಾಕ್ಟರ್ : ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಂದರೆ ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಹಳೆಯ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರಿ.

ಮೃತ್ಯು : ಏನಂದೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ನಿನ್ನ ಹಳೆಯ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳ ಮಧ್ಯಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ ಎಂದೆ ಮತ್ತು ನೀನು ನಿಶ್ಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸು.

ಮೃತ್ಯು : ಈಗ ನಾನು ನಿಶ್ಚಿತವಲ್ಲವೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೌದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲೆ, ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬಲ್ಲೆ.

ಮೃತ್ಯು : ಅದು ಹೇಗೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೇಗೆಂದರೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ಸಲ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಘಟನೆಗಳಂತೆ. ನೆನಪಿದೆಯೆ? ಇದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಪ್ರಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ. ಒಮ್ಮೆ ನೀನು ಪ್ಲೇಗು ರೋಗ ತಂದೆ. ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಕ್ಷಯ. ಮೂರನೇ ಬಾರಿ ಒಂದು ಕಾರಿನ ಅಪಘಾತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೆದ್ದ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಬದಿತ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ನಿಂತುಹೋಗಿತ್ತು.

ಮೃತ್ಯು : (ತನ್ನ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುತ್ತಾ) ಆದರೆ... ಆದರೇನಾಯಿತು?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆ? (ವ್ಯಂಗ್ಯದ ನಗು ನಗುತ್ತ) ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಈ ಲಜ್ಜೆ, ನಾಚಿಕೆಗಳನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಮರೆಮಾಡಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ನಿನ್ನ ಮುದಿ ಗಲ್ಲಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ಹರಡಿರಬಹುದು. ಹಿ, ಮುದುಕಮ್ಮ ನೀನಿಗ ಅನಿವಾರ್ಯಳಲ್ಲ.

ಮೃತ್ಯು : ಇದು ತಪ್ಪು. ನೀನು ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಐಶ್ವರ್ಯವಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಿತ್ರರುಗಳ ಸಹಾಯವಿತ್ತು. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ನಿನ್ನಿಗೆ ದೊರೆತಿರಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ನಿನ್ನ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಸೋದರರು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಅವರು ಕೂಡ ಈಗ ನಿನ್ನ ಕವಿಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ, ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ನಿನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಹಾರವೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ನೀನು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅಶ್ವಾಂತರ ಜನ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಇಲಿಗಳಂತೆ ಉದುರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಲೇರಿಯಾ, ಪ್ಲೇಗು, ಕಾಲರಾ, ಸಿಡುಬು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕ್ಷಯರೋಗದಂತಹ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಅಸ್ತ್ರಗಳೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿವೆ. ನಿನ್ನ ಮಾರಕ ಶಕ್ತಿ ಈಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಮೈತ್ಯು : (ರಕ್ತಾತ್ಮಕ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ) ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ಒಮ್ಮೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಕೊನೆಗೆ...

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೌದು. ಕೊನೆಗೂ ನಾನು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಭಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಗುರಿ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಿನ್ನ ವಾದವೂ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇಂದು ಬಹುಕಾಲ ನೀನು ನನ್ನೆದುರು ನಿರ್ಗತಿಕಳಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಾಯಕಳಾಗಿ ನಿಂತಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ISO Dip Injection, Oxygen ಮತ್ತು Blood Transfusion ನಿನ್ನನ್ನು ಘಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹಲವು ದಿನ, ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನೀನು ಬಂದ ನಂತರವೂ ನಾನು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದೇನೆ!

ಮೈತ್ಯು : ಆದರೆ ನೀನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೊರತು ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇದೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಮುಂದುವರಿದು, ಈಗ ನೀನೂ ಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಲಾರೆ.

ಮೈತ್ಯು : ಆದೇಕೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ ಕೆಲಸ.

ಮೈತ್ಯು : (ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕಿರಳಿ) ಎಷ್ಟೆನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡು. ನನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅಲ್ಪ ಮನುಷ್ಯನೇ, ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ವಿಷಪೂರಿತ ಉಸಿರಾಟಗಳು ನಿನ್ನ ಎಚ್ಚರ ಮತ್ತು ವಿವೇಕದ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ನಂದಿಸಿಬಿಟ್ಟಿವೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇಲ್ಲ, ಅದು ಈಗಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಸಲುತನದ ಅರಿವೊಟುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮೈತ್ಯು : ನನ್ನ ಅಸಲುತನದ ಅರಿವು ಮತ್ತು ನಿನ್ನಿಂದ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೌದು, ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಧಿಯನ್ನು ಬಹುಶಃ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಪೂರೈಸಬಲ್ಲೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಬಳಿ ಮಾತ್ರ ಪರಮಾರ್ಥದ ಗಣಿಯನ್ನು ಅಗೆದು ಸತ್ಯದ ಬಂಗಾರವನ್ನು ತೆಗೆಯುವಂತಹ ಬುದ್ಧಿಯ ಪಿಶಾಸ ಇದೆ.

ಮೈತ್ಯು : ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಗಣಿಯಿಂದ ನೀನು ತೆಗೆದಿರುವ ಆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ತೋರಿಸು ನೋಡೋಣ. ನಾನು ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನು ಹೇಳು?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ನೀನು, ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ, ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ನ್ಯೂನತೆಯ ಫಲ.

ಮೈತ್ಯು : (ಕೋಪೋದ್ರಿಕ್ತವಾಗಿ) ಇದಂಥ ವಾಚಾಳತನ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇದು ವಾಚಾಳತನವೂ ಅಲ್ಲ ಫೋಲ್ಟು ಹರಟೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಅಪ್ಪಟ ಸತ್ಯ. ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ, ನೀನು ಮೂಲ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೋಷದ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಂಭವಿಸುವ ಆಕ್ಸಿ ಕವೊಂದರ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ.

ಮೈತ್ಯು : ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೋಷ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೌದು. ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸು, ಮನುಷ್ಯ ಏಕೆ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ? ಮೃತ್ಯು ಏಕೆ ಮುರಿಯುತ್ತವೆ? ನೀನು ಬಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತೀಯೆ, ಬಡಿಯುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ಅವು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದೇಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಯಾವ ಸತ್ಯದಿಂದ ಅವು ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆಯೋ ಅದು ಹಸಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆಯೋ ಆದರಲ್ಲಿ ದೋಷವಿರುತ್ತದೆ.

ಮೈತ್ಯು : ಇದು ತಪ್ಪು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ನಿಜ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಯಂತ್ರ ಬೇಗನೆ ಮುರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಯಂತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನೀನು ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನಾರದ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತೀಯೆ, ಇನ್ನೊಂದರ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುತ್ತೀಯೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೇನೂ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನಾರ ಬಳಸುವ ಧಾತು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನಾರ ಬಳಸುವ ಧಾತುವಿಗಿಂತ ಬಲಹೀನವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಎರಕ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ರೀತಿಗಿಂತ, ಲೋಹದ ಆಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹಾಕಿ ಅಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚು ಭವ್ಯವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ತಯಾರಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳ ಕೆಳಗು ಬೇಗ ಬೆದರಿ ಬೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಜನ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದೆ, ಆದರೆ ಕಾಲ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಮುರಿದು ಹೋದವು, ಸತ್ತು ಹೋದವು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮೈತ್ಯು : ಆದರೆ ಮಾನವ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಮಾತು, ಅಷ್ಟು ಒಂದು ವೇಳೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮನುಷ್ಯನ ನರನಾಡಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವೆಂದರೆ, ಅವು ವಲಯವು, ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ಬಲಹೀನವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮನುಷ್ಯ ಸದಾ ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೈತ್ಯು : (ಕಣ್ಣುಬಿಚ್ಚಿಯಾಗಿ) ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಇದು ತರ್ಕದ ಮಾಟ, ಶಬ್ದಗಳ ಜಾಡೂ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಜೀವನದ ಓಡತಿ, ಅಧಿಕಾರಿ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಬದುಕಿನ ಸೇವಕ ಮಾತ್ರ.

ಮೈತ್ಯು : (ಚೀರುತ್ತ) ಏನಂದೆ? ಅಸಭ್ಯ, ಬಡಾಯಿಕೋರ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ನೀನು ಜೀವನದ ನೌಕರಳು ಮಾತ್ರ ಎಂದೆ. ಜೀವನವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬದುಕಿಸುವ ಮತ್ತು ತಾಜಾ ಹಾಗೂ ಸಶಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯ ಒಬ್ಬ ನೌಕರ ಮಾತ್ರ.

ಮೈತ್ಯು : ನಿನ್ನ ತಲೆ ಏನಾದರೂ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿಲ್ಲ ತಾನೆ? ಏ ಹುಚ್ಚು.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ, ಸತ್ಯ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ, ಮನಸ್ಸು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವವನು ಹುಚ್ಚ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖನಾಗಿ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪರಂಪರೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆ ಸತ್ಯದ ಅಂಶ ನೆಲೆಸಿದೆ.

ಮೈತ್ಯು : (ಚೀತ್ಕರಿಸುತ್ತ) ನಾನಿವನನ್ನು ಸಾಯಿಸಲೂ ಆಗದೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇಲ್ಲ. ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ.

ಮೃತ್ಯು : ಹಾಗಾದರೆ, ಇಗೋ, ಇದೇ ಭಳೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೇಗೆ?

ಮೃತ್ಯು : ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನನ್ನು ತಕ್ಷಣ ನಾಶಮಾಡಿ.

ಡಾಕ್ಟರ್ : ತಪ್ಪೆ, ಅಜ್ಜ ತಪ್ಪೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರೆ. ಆದರೆ ವಾದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಂದು ನಾನು ಅದನ್ನು ಓಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ, ಸತ್ತ ನಂತರವೂ ನಾನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿವೇದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೃತ್ಯು : ಏನಂದೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆದೇ, ಸತ್ತರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೆ. ಅಜ್ಜಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸು. ನಿನ್ನ ತಾಂತ್ರಿಕ ಅರ್ಥದ ಪ್ರಕಾರ, ನಾನು ಸತ್ತರೂ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನನ್ನನ್ನು ಹೊಳುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಸುಡುತ್ತಾರೆ. ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿ ನನ್ನ ಶರೀರ ಗೊಬ್ಬರವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿದು ಅನಿಲ ಮತ್ತು ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಬೂದಿಯಿಂದ ಜೈರು ಪಚ್ಚಿಗಳು ಮೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ಅನಿಲದಿಂದ ಮೋಡ ಉಂಟಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಜೈರು ಪಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಹಸಿರನ್ನು ಸೊಪ್ಪೆ ಹಾಗೂ ಹುಲ್ಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಗಳು ತಿನ್ನುವರು. ತಿಂದು ಅವರ ದೇಹಗಳು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗುವವು ಮತ್ತು ಅವು ತೊಸ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಡುವರು. ಹೀಗೆ ನಾನು ಸಾಯುವ ಮತ್ತು ನಾಶವಾಗುವ ಬದಲು ತಾಪಾ ಮತ್ತು ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಹೊಸ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವೆ.

ಮೃತ್ಯು : (ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು) ಹಾಗಾದರೆ, ನಾನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಸಹಾಯಕಳೆ? ನಾನು ಏನೂ ಅಲ್ಲವೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೌದು. ಮುರಿದುಹೋದ ಹಳೆಯ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕರಗಿಸಲು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾನಲ್ಲ ಆ ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆ ನೀನು.

ಮೃತ್ಯು : ಮುರುಕಲು ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕರಗಿಸುತ್ತೇನೆ, ನೀನೇನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೀಯೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಯಾವುದು ನಿನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ. ನೀನು ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪಾತ್ರೆ. ಸತ್ತ ಬಲಹೀನವಾದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ದೋಷ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಳಪು ಮತ್ತು ಬಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸೃಷ್ಟಿ ಅದನ್ನೆತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ನೀನು ಸತ್ತವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ವಿಕೃತ ರೂಪಗಳಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿ, ಅಪ್ಪಟ ಲೋಹಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತೀಯೆ ಮತ್ತು ಆ ಭಟಕಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ, ಹೊಸ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಹೊಳಪು-ಬೆಡಗುಗಳಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಮೃತ್ಯು : (ಮುಳುಗುವವನಿಗೆ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ) ಅಂದರೆ, ನನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದಾಗಲಿಲ್ಲವೆ?

ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹೌದು. ಆದರೆ ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬದುಕನ್ನು ಜೀವಂತಗೊಳಿಸುವಂತಹದ್ದು ಅದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಬದುಕನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಬಲ್ಲೆ ಎಂಬ ದುರಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಬೇಡ. ನೀನು ನನ್ನಂತ ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಳು ಎಂಬ ಪದ್ಧಾಂತ ತಪ್ಪೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೋರಬಹುದು. ಅಜ್ಜಿ, ನಾನು

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತೇ ಇರುತ್ತೇನೆಂಬ ಮತ್ತು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಜೀವಿ ಮತ್ತು ಉಜ್ವಲ ತರುಣನಾಗುವೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯ ಜಾಮೀನು ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಮಾತ್ರ ನೀನಾಗಿರುವೆ.

(ಮೃತ್ಯುವಿನ ಕತ್ತು ಬಾಗುತ್ತದೆ)

ಅದ್ದರಿಂದ, ಹಿರಿಯಕ್ಕೆ, ಬಾ ಮತ್ತು ಚದುರಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಅಸ್ತಿಪಂಜರವನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡು.

(ಡಾಕ್ಟರ್ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಮೃತ್ಯು ಬಲು ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಮೋಣಾಲುಗಳನ್ನೂರಿ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ಮೇಲೆ ಬಾಗುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕಪ್ಪೆ ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾಳೆ).

ಸೈಯದ್ ಅಲಿ ಅಬ್ಬಾಸ್ ಹುಸೈನಿ

ಸಮಕಾಲೀನ ಉರ್ದು ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಕಥೆಗಾರ. "ಬಾಸಿ ಫೂಲ್" ಇವರ ಸುವ್ರಸಿದ್ಧ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ. ಇವರು ಉರ್ದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೊಸ ಹಾದಿಯ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವರು. ಆದರೆ ನಿಜಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಳೇ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಆಗಲವಾದ ಪಾಮಜಾಮ, ಅದೇ ಶೇರ್ವಾನಿ, ಸೂಟು ಇಲ್ಲ ಬೂಟು ಇಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಬೀಳುತ್ತವೆನೋ ಎಂಬ ನಡತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಈ ಸರಳತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಹದೇ. ಕಲೆಯ ಖರಿಕತದ ಮೇಲೆ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವರು ಸಾಹಿತಿಗಳ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮರ್ಯಾದೆ ಪಡೆದಿದ್ದರು.

ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿ (ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ)

ಉರ್ದು ಮೂಲ : ಸೈಯದ್ ಅಲಿ ಅಬ್ಬಾಸ್ ಹುಸೈನಿ
ಅನು : ಡಾ|| ಸಿಬ್ಬತ್ ಉಲ್ಲಾ

ಪಾತ್ರಗಳು

- ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿ : ಅಹ್ಮದ್ ನಗರದ ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಈಗ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ
ಶೇರ್ ಅಲಿ : ದಖನ್ ಸರ್ದಾರ, ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ
ಜೀತಖಾನ್ : ಹಬ್ಸಿ (ಅಬ್ಸಿನಿಯಾ ನಿವಾಸಿ) ಶಿಖಂಡಿ ಮಂತ್ರಿ
ಮುಖ್ತಿ : ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ದಯಾಳು, ಮಹನೀಯರು
(ಬೇರೆ ಸರ್ದಾರರು, ಸೈನ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು, ಸೇವಕಿಯರು)

ಮೊದಲ ದೃಶ್ಯ

(ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಳು, ಸರ್ದಾರರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಇಕ್ಕೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆದಳವೆ (ಒರಗಿ ಕೂರಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದಿಂಬುಗಳು) ಆದರೆ ಈಗ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅವಳೊಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ತೋಪು ಮತ್ತು ಬಂದೂಕಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ "ಶಾಬಾಶ್ ಶಾಬಾಶ್! ಧೈರ್ಯವಾಗಿ! ಧೈರ್ಯವಾಗಿ!" ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೂ 'ಅಲ್ತಾಹು ಅಕ್ಬರ್' ಘೋಷಣೆಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಆಯುಧಗಳ ಝೀಲಕಾರ ಹಾಗೂ ಬಿರುಸು ಬಾಣಗಳ ಸದ್ದು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಕೋಟೆಯ ಹೊರಗೆ ಆಕ್ರಮಣಕಾರರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕೋಟೆಯ ರಕ್ಷಕರು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿ ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕೈ ಕೊಡವುತ್ತ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೂ ನಿರಾಶೆಯ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.)

ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿ : ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಹ್, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಯುದ್ಧ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ! ನನ್ನ ದೇಶ! ಪ್ರೀತಿಯ ದೇಶ! ಅಕ್ಬರನ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತು ಅಹ್ಮದ್ ನಗರದ ಕೇವಲ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಸಿಪಾಯಿಗಳು. ಒಂದು ಕಡೆ ಗಂಗೆ ಯಮುನೆಯರ ಪ್ರವಾಹ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮುಘ್ಲನ ಹಸಿಗೋಡೆ! ಕೆಂಪು ಬಿರುಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಚಿಟಕಿ ಹಿಟ್ಟು! ಆದರೆ - ಆದರೆ ಏನು

ಮಾಡಲಿ ನಾನು, ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಮೂಲೆಗಳು ಹೂಡಿವೆ. ಶತ್ರುಗಳ ಕುದುರೆಗಳ ಗೊರಸುಗಳಿಂದ ಇದು ಧ್ವಂಸವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಲೇ! ಇದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡಲಿ, ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಿಸಲಿ! ನಿಜಾಮುಲ್ ಮುಲ್ಕ್ ಬಹಾದ್ದುರ! ಸುಳ್ಳುಗಾರ, ಸ್ಥಾನಮಾನ ಪಡೆಯುವ ದುರಾಸೆಯುಳ್ಳವನು. ಜೀತನಂತಹ ಗುಲಾಮರು ಮತ್ತು ಕರಜನರ ಜೋರು! ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ, ಏನು ಮಾಡಲಿ, ಏನು ಮಾಡಲೇ ಇರಲಿ! ಸಂಧಿಮಾಡಿದರೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ! ಯುದ್ಧ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ!

(ಯಾರೋ ಬರುವ ಸದ್ದು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಬರುವವನು ಮುಚ್ಚಿರುವ ದಾಗಿಲನ್ನು ತಪ್ಪುತ್ತಾನೆ)

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಯಾರು? ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ.

(ಶೇರ್‌ಅಲಿ ಸೈನಿಕನ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಭಯ, ಹರೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಪೇಚಾಟ ತಿಳಿಯಬಹುದು)

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಏನು ವಿಷಯ ಶೇರ್‌ಅಲಿ?

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : ಸುಲ್ತಾನಾ! ಈಗ ರಕ್ತಕಣಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಏಕೆ?

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : ಶತ್ರುಗಳ ಸೈನ್ಯ ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಆದರೆ ಸೋಲು ಗಲವುಗಳು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲಲ್ಲ. ಗೆಲುವು ಭುಜಬಲದ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಹೃದಯದ ಗಟ್ಟಿತನದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧಾರ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಲವೂ ಮೊಗಲರ ಸೈನ್ಯ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಹಿಡಿ ತುಂಬಿದಷ್ಟು ಅಹ್ಮದನಗರ ನಿವಾಸಿಗಳಿದ್ದರಲ್ಲವೆ?

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನಾ ನಾವೊಬ್ಬರೇ ಏನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆಗ ಸುಹೇಲನ ಸೈನ್ಯ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಈಗ ಎಲ್ಲಿಂದಲೂ ಸಹಾಯದ ಆಸೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಏನು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ?

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : ಮುಘಲರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪರಾಭವದ ಕರಾರು.....

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : (ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ) ಏನು :..... ಒಮ್ಮೆ ಸೈನಿಕನಾಗಿ ನೀನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆಯಾ?

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : ಹೌದು, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನಾವು ಮೊಂಡು ಧೈರ್ಯ ತೋರಿಸುವ ಸಮಯವಲ್ಲ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ನಿನಗೆ ನಾಚಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : ನಮಗಿಂತಲೂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದಂತಹವರಿಂದ ಸೋಲೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಾಚಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಖಂಡಿತ! ಆದರೆ ಇದು ದೇಶದ ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಕಾರ್ಯ.

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : ಅಹ್ಮದನಗರ ನಮ್ಮ ದೇಶವಲ್ಲ, ನಾವು ಇರಾನ ಹಾಗೂ ತುರ್ಕಿ ದೇಶದವರು.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗು! ನನ್ನಿಂದ ದೂರವಾಗು ದ್ರೋಹಿ! ನೀನು ಆಫ್‌ಘಾನಿಸ್ತಾನ ಹಾಗೂ ತುರ್ಕಿಸ್ತಾನದವನಿರಬಹುದು ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೊರಟು ಹೋಗು! ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹವರಿಗೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ! ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇಲ್ಲೇ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸತ್ತು ಇಲ್ಲೇ ದಫನಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : (ಕೋಪಗೊಂಡು) ಈ ಮಾತುಗಳು ನಿಮಗೆ ತೋಚಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿಡ್ಡಗಳೇ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ಕೋಮಲ, ಮೃದುವಾದ ಕೈಗಳಲ್ಲ, (ತನ್ನ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತ) ನನ್ನ ಈ ದಪ್ಪ ದಪ್ಪ ಕೊಳಕು ಹಾಗೂ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೈಗಳೇ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಭಾರವನ್ನು ತಡೆದಿವೆ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ದಪ್ಪ ಒರಟು ಹಾಗೂ ಕೊಳಕುತನದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕೈ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರವಿಲ್ಲ.

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : ಇದರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವಿರಾ ಸುಲ್ತಾನಾ?

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಅದರ ಶಕ್ತಿ ನನಗೇನು ತೋರಿಸುವೆ? ಚಾಂದ್‌ಸುಲ್ತಾನ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಬಲವಾದ ಗಂಡಿನ ಜೊತೆ ಕತ್ತಿ ವರಸೆ ಆಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬಾಣ ಹೊಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ.

ಶೇರ್‌ಅಲಿ : ಹಾಂ, ಏನು ಗರ್ವ!

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಚಾಂದ್ ಗರ್ವತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ! ಆದರೆ ಅವಳು ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಯಾರ ಒತ್ತಡಕ್ಕೂ ಮಣಿಯುವವಳಲ್ಲ. ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಅವಳು ಮುಘಲರಿಂದ ಹೆದರಿ ಸೋಲೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ.

ಶೇರ್ ಅಲಿ : ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಸೋಲೊಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳು ಎಂದಿದ್ದು, ನಾನು ಮುಘಲರಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತೇನೆಂದು ಅರ್ಥವೆ?

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ!

ಶೇರ್ ಅಲಿ : (ವಿಪರೀತ ಕೋಪದಿಂದ) ಏನೆಂದಿರಿ?

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ನಿಜಾಂಶ ಬಹಳ ಕಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲವೆ?

ಶೇರ್ ಅಲಿ : ಸುಲ್ತಾನಾ! ದೇವರಾಣೆಗೂ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಖಡ್ಗದ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯೂ ಸಹ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆಯಾ?

ಶೇರ್ ಅಲಿ : (ಖಡ್ಗ ಎಳೆಯುತ್ತ) ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಖಡ್ಗ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗಲೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : (ಕೇಶ ಹಾಕುತ್ತ) ವಾ! ವಾ! ವಾ! ಏನು ಧೈರ್ಯ, ಏನು ಶೌರ್ಯ! ಏನು ಗಂಡಸುತನ! ಒಬ್ಬ ಆಯುಧರಹಿತ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ, ಅವಳು ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅವಳದೇ ಉಪ್ಪು ತಿಂದು ಅವಳ ಮೇಲೆಯೇ ನೀನು ಖಡ್ಗ ಎತ್ತುವೆಯಾ! ಅಹ್ಮದನಗರದ ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಗಳದು ಇದೇ ವೈಭವವೇ? ಏಕೆ ನಿಂತು ಹೋದೆ? ಸರಿ, ಸರಿ, ದೇವರನಾಮದಿಂದ ಆರಂಭಿಸು! ನೀನೆಂತೂ ಆಫ್‌ಘಾನಿಸ್ತಾನ ತುರ್ಕಿಸ್ತಾನದವನಲ್ಲವೇ! ನಿನ್ನ ದೇಶ ಅಹ್ಮದನಗರ ಅಲ್ಲತಾನೆ? ಪೂಜ್ಯ ಪೂರ್ವಜರುಗಳ ಗೋರಿಗಳಲ್ಲ - ಇಲ್ಲಿ. ಅವರ ರಕ್ತದಿಂದ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅವೆ ಮಣ್ಣು ತಯಾರಿಸಿಲ್ಲ ತಾನೆ!

ಶೇರ್ ಅಲಿ : (ಕೋಪದಿಂದ ಖಡ್ಗ ಅದರ ಕವಚದಲ್ಲಿಡುತ್ತಾ) ದೇವರಾಣೆ, ಹೆಂಗಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (ಬಾಗಿಲಿನ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ).

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : (ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಶೇರ್ ಅಲಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಲಗೈ ಇಡುತ್ತಾ) ನೀನು ಧೈರ್ಯವಂತ, ನೀನು ವೀರ. ಯುದ್ಧದ ಮೈದಾನದಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆ. ಸೈನಿಕನ ಕೆಲಸ ಕೇವಲ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸಾಯುವುದಷ್ಟೆ. ರಾಜಕೀಯ - ಬಾದಶಾಹ ಮತ್ತು ವಜೀರರ ಕೆಲಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅದು ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.

ಶೇರ್ ಅಲಿ : (ನಾಚಿಗೆ ಪಟ್ಟು) ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಸುಲ್ತಾನಾ!

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : (ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) ಇಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನಗೇನು ಬೇಸರವಿಲ್ಲ! ನಾನು ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಎಂಬುದು ಜ್ಯಾಪಕವಿರಲಿ. ನಿನ್ನಂತಹ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ.... ನೀನು ನನ್ನ ಮಗನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಸಹ ದೇವರು ನಿನಗೆ ಯುದ್ಧದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಹುತಾತ್ಮ ಹಾಗೂ ವೀರರ ಸಾವು ನೀಡಲೆಂದು ನಾನು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಇದು ಸತ್ಯ. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ದೇಶದ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಪಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಶತ್ರುಗಳ ಮುಂದೆ ಕೈಕಟ್ಟಿ, ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಬರುವವರೆಗೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ಜೀವಂತವಾಗಿರಲು ಬಿಡಬಾರದು.

ಶೇರ್ ಅಲಿ : ಸುಲ್ತಾನ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈಗಲೂ ಸಹ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಸಂಧಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯೇ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮಾತು ನನ್ನ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶೇರ್ ಅಲಿ : ಶತ್ರುವಿನೊಂದಿಗೆ ಏಕೆ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಹಸ್ರಾರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರಾಣ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಸುಲ್ತಾನಾ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ? ನೀವು ಮಹಿಳೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೃದುವಾದುದು. ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ, ಈ ಮಾತು ಇಂದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ನಾಳೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಬಹುದೆ? ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನ ಸತ್ತು ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಅವರ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ನವಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಿದ ಅಧಿಕ ಸೈನಿಕರು ಸೇರಿರಬಹುದು!

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : (ತಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು) ಹಾಗಾದರೆ ಸಂಧಿಯೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಯೊಂದಿಗೆ, ಬಾದಶಹರ ಮಧ್ಯೆ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲ ಹಾಗೆ. (ಮಂತ್ರಿ ಜೀಶ್‌ಖಾನ್ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕಾಲಿಹುತ್ತ, ಸದ್ದಿಲ್ಲದಂತೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನಳ ಬನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ).

ಮಂತ್ರಿ : ಎಂತಹ ಸಂಧಿ? ಎಲ್ಲಿಯ ಸಂಧಿ? ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಸುಲ್ತಾನ : (ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತುಂಬ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ) ಇದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವನು ನೀವ್ಯಾರು? ಜೀತ?

ಮಂತ್ರಿ : ನಾನು? ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಸಲು ಒಡೆಯ! ದಿನವೂ ನಿನ್ನಂತಹ ಮಾಲೀಕಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಹಾಗೂ ಕೆಡಿಸುವವನು!

ಸುಲ್ತಾನ : ಗುಲಾಮನ ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ತುಂಬ ಉದ್ದವಾಯಿತು?

ಮಂತ್ರಿ : (ಕಠಾರಿ ಎಳೆಯುತ್ತ) ಆದರೆ, ಚಾಂದ್ ನಾನು ನಿನ್ನಂತಹ ಹುಡುಗಿಯರ ಗುಲಾಮನಲ್ಲ, ಮೂಲಿಕೆ.

ಸುಲ್ತಾನ : (ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಅವನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ) ಏನು ಬೋಗುಳುತ್ತಿದ್ದಿಯಾ ದುಷ್ಕಾರಿಣಿ! (ಮಂತ್ರಿ ಕೋಪದಿಂದ ಕಠಾರಿಯಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಶೇರ್ ಅಲಿ ಹಾರಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.)

ಶೇರ್ ಅಲಿ : ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ ದುಷ್ಕ! (ಮಂತ್ರಿಯ ಆಕ್ರಮಣ ಶೇರ್ ಅಲಿಯ ಎದೆ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಹಾಯ್ ಎಂದು ಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಚಾಂದ್ ಸುಲ್ತಾನನ ಅವನನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಜೀತ ಸುಲ್ತಾನನ ಮೇಲೆ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಚಾಂದ್ ಶೇರ್ ಅಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜೀತನ ಮಣಿಗಂಟಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಹೊಡೆದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕಠಾರಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಬಷಿ ಮಣಿಗಂಟಿನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗದೆ ಓಡುತ್ತಾನೆ. ಶೇರ್ ಅಲಿ ಬದುಗುತ್ತಾ ಸುಲ್ತಾನನ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾನೆ.)

ಶೇರ್ ಅಲಿ : (ಗಾಯವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನರಳುತ್ತ) ಆ ಹಬಷಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಿಟ್ಟ ಸುಲ್ತಾನಾ! (ಆಕ್ರಮಣ ಹಾಗೂ ಆಕ್ರಮಣ ಕಡೆಯವಿಕೆಯ ಕೂಗುಗಳು ಈಗಲೂ ಕೇಳಬರುತ್ತಿವೆ.)

ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿ : (ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಶೇರ್ ಅಲಿಯ ತಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ) ಆರೆ, ನೀನು ನಿನ್ನ ರತ್ನದಂತಹ ಜೀವನವನ್ನು ನವಗೋಸ್ಕರ ವಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಅಯ್ಯೋ ಈ ಕಠಾರಿ ನನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನು ಮೊಘಲರ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗಿರುವಂತಹ ಅವಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ!

ಶೇರ್ ಅಲಿ : ಕೇವಲ ಸಂಧಿಯ ಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಅಹ್ಮದ್ ನಗರವನ್ನು ಈ ಹತ್ತೆ ಹಾಗೂ ಧ್ವಂಸದಿಂದ ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲದು! ಸಂಧಿ- ಕೇವಲ ಸಂಧಿ! ನನಗೆ ಮಾತು.... ಕೊಡಿ.

ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿ : ನಾನು ಮಾತು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಹಾಗೂ ಅಹ್ಮದ್ ನಗರದವರ ಸಂರಕ್ಷಕನಲ್ಲವೆ?

ಶೇರ್ ಅಲಿ : ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು.... ಈಗಲಾದರೂ ನನ್ನಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲ.

ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿ : ಹೌದು, ಹೌದು, ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ದೇವರಿಗೂ ಸಹ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. (ಕಣ್ಣೀರು ಒರಸುತ್ತಾ, ಮುಗುಳುನಗೆ ನಗುತ್ತಾಳೆ) ಈಗ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹುತಾತ್ಮರ ರೂಪಲಾವಣ್ಯ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಶೇರ್ ಅಲಿ : ಅಲ್ಪಮ್ನುಲಿಲ್ಕಾಹ್ (ದೇವರ ಸ್ತುತಿ) (ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

ಎರಡನೆಯ ದೃಶ್ಯ

(ಆರಮನೆಯ ಮಟ್ಟರನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಜೀತಖಾನ್ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರರು, ದಂಡನಾಯಕರು, ಸಿಪಾಯಿಗಳು, ಸೈನಿಕರು ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ.)

ಜೀತಖಾನ್ : ಈಗ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಚಾಂದ್ ಸುಲ್ತಾನರವರ ಪರಾಕ್ರಮ, ಜಾಣತನ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತದ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಸೇರಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮುಘಲರು ದಾಳಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಒಳ್ಳೆ ಉಪಾಯ ಹಾಗೂ ಧೀಮಂತಿಕೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ನಗರವನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಆಗದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡಿದ್ದರು. ಇದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಏಳು ಭಾಷೆಗಳ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವರು, ಲೇಖನ ಹಾಗೂ ಖಿಡ್ಲೆಧಾರಿಣಿಗಳು, ಅವರಿಗೆ ಅವರ ದೇಶದ ಮೇಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರೇ, ನನಗೆ ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿಗಿಂತಲೂ ಅಹ್ಮದ್ ನಗರ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವಾದುದು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಾವಿ ಹಾಗೂ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಹಸು, ಎಮ್ಮೆಗಳ ಹಾಲು ಕುಡಿದಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಈ ನಮ್ಮ ದೇಹಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ಅದೇ ಅಹ್ಮದ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸುಲ್ತಾನರ ಆರಮನೆಯ ಅಲ್ಲ, ಬಡವರ ಗುಡಿಸಲುಗಳು ಸಹ ಇವೆ. ಇದರ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಮೂಳೆಗಳ ಹುಡಿಯೂ ಸೇರಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಹ್ಮದ್ ನಗರವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಶತ್ರುಗಳ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಬಹುದು? ಹೇಳಿ, ಸೋದರರೇ ನೀವು ಇಂತಹ ದ್ರೋಹಿಯೊಡನೆ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುವಿರಿ?

ಗುಂಪು : ನಾವು ಅಂತಹವರನ್ನು ಕೊಯ್ದು ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಕಾಗೆ ಮತ್ತು ಹದ್ದುಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸುವೆವು.

ಜೀತಖಾನ್ : ನೋಡಿ, ಕೋಪ ಹಾಗೂ ಅವಸರದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಡಿ. ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆ ದ್ರೋಹಿ ನಿಮಗೆ ಒಹಳ ಅತ್ತೀಯವಾಗಿರಬಹುದು?

ಗುಂಪು : ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ. ದೇಶದ್ರೋಹಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇದೇ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವೆವು.

ಜೀತಖಾನ್ : ಹೌದು, ಹೌದು, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಸುಲ್ತಾನಾ, ಸುಲ್ತಾನಾ, ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ತುಟಿಗಳು ಒಣಗುತ್ತಿವೆ. ನೀವು ಬೇಗನೆ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರೇ, ಏನೇ ಆದರೂ ಮಹಿಳೆ ಮಹಿಳೆಯೇ. ಒಹುಶಃ ವಿಧವಾ ಜೀವನದಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಬೇಜಾರಾಗಿರಬೇಕು. ಮುಘಲ್ ರಾಜಕುಮಾರನಿಂದ ಸಂದೇಶವೂ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. (ಗುಂಪಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂದೇಹದ ಲಕ್ಷಣ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ) ಸಾಧ್ಯವಿರಬಹುದು. ನಾನು ವಿಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಯಾವ ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ದೆಹಲಿಯ ಮಾಲೀಕಳ (ರಾಣಿ) ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹೌದು, ಸಾಧ್ಯ (ಗುಂಪು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಕೇಕೇ ಹಾಕುತ್ತದೆ). ಜೀತ ಕೈ ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಇದು ನಗುವಂತಹ ಮಾತಲ್ಲ. ಅಳುವ ಮಾತು. ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ ತಾನು ಬಯಸಿದಷ್ಟು ಬೆಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವಳು. ಇಡೀ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮಾಲೀಕಳಾಗಿ, ರಝಿಯಾ ಸುಲ್ತಾನಳ ಜಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇದು ಕಮ್ಮಿ ಬೆಲೆಯೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆ ಏನಾಗಬಹುದು? (ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕಡೆಗೂ ದರಳು ತೋರಿ) ನಿಮ್ಮ ತಾಯಂದಿರ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿ ಯಾವ ಮುಘಲ್ ಸಿಪಾಯಿಯ ದಾಸಿಯಾಗುವಳು? ನಿನ್ನ ಹುಡುಗಿ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವಮಾನಿತಳಾಗುವಳು? ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಯಾವ ಶತ್ರುವಿನ ಆಸ್ತಿ ಯಾಗಬಹುದು? ಯೋಚಿಸಿ, ಯೋಚಿಸಿ - ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ನೋಡಿ. ಚಂಗೇಜ್ ಖಾನನೂ, ಹಲಾಕು ಖಾನ್‌ನೂ, ಕೈಮೂರನೂ ತಾವು ಜಯಿಸಿದ ದೇಶಗಳ ಮಹಿಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಿದರು? ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಮುಘಲರಿಂದ ನೀವು ಯಾವ ಭರವಸೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಿಡ್ಕಗಳಿಲ್ಲವೆ? ನೀವು ದುಷ್ಕರ ತಲೆಯನ್ನು ಚಚ್ಚುವುದನ್ನು ಮರೆತುಹೋದಿರಾ? ಹಾಗೆಯೇ ದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ?

ಗುಂಪು : ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬರುತ್ತದೆ. (ಖಿಡ್ಕಗಳನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ) ನಾವು ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಆ ದ್ರೋಹಿ ಸುಲ್ತಾನಳ ತಲೆ ಹಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಜೀತಖಾನ್ : ಹಾಗಾದರೆ ಬನ್ನಿ, ಮುಖ ನೋಡುವ, ಹಾಗೂ ವಿಳಂಬ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ.

ಗುಂಪು : ನಡೆಯಿರಿ, ನಡೆಯಿರಿ, ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿ, ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ. (ಇಡೀ ಗುಂಪು ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ).

ಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯ

(ಶೇರ್ ಅಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಜಾಗ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಳಿ ಚಾಂದ್ ಸುಲ್ತಾನಾ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಚಹರೆಯಲ್ಲಿ ಚುತೆ ಹಾಗೂ ಗಾಬರಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಸೇವಕ ಓಡೋಡಿ ಬಂದು.)

ಸೇವಕ : (ಗಾಬರಿಗೊಂಡು) ಸುಲ್ತಾನಾ ಸರ್ಕಾರ್.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಏನು, ಏಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದೀಯ?

ಸೇವಕ : ಸರ್ಕಾರ್ ನೂರಾರು ಜನ ಬೆತ್ತಲೆ ವಿಡ್ಡಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಹಾಯ್, ಪಹರಿದಾರರೇನಾದರೂ?

ಸೇವಕ : ಸರ್ಕಾರ್, ಪಹರಿದಾರರೂ ಸಹ ಅವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಸರ್ಕಾರಿ....

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಆಚ್ಚಾ, ಅವರುಗಳು ನಮ್ಮ ಜನರೇ, ಅವರನ್ನು ಜೀತಖಾನ್ ಪ್ರಚೋದಿಸಿರ ಬಹುದು.

ಸೇವಕ : ಹೌದು ಸರ್ಕಾರ್. ಈಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದೇ ಸರಿ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : (ಮುಗುಳುನಗೆ ನಕ್ಕು) ನಾನು ಮುಘಲರ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂದೆ ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಹ್ಮದ್‌ನಗರದವರಿಗೆ ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಹೋಗಲೆ? ಅದೂ ಜೀತಖಾನ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೇಡಿ ಜೊತೆಗಾರರಿಗೆ ಹೆದರಿ.....

(ಬಾಗಿಲು ದಫಾರಂದು ತರೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಸೇವಕ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಎರಡನೇ ಸೇವಕ : ಸರ್ಕಾರ್, ಸರ್ಕಾರ್ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮರೆಯಾಗಿ, ದೇವರಾಣಿ ಇಡೀ ಗುಂಪು ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತದ ದಾಹಿಯಾಗಿದೆ.

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಹೆದರಬೇಡ, ಅವರು ಬರಲಿ (ಸೆಟೆದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ).

(ಮೊದಲನೆಯ ಸೇವಕ ಓಡಿ ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಿಡ್ಕಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅವರ ಒರೆಯಿಂದ ಎಳೆಯುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ತಲೆ ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ನಗುತ್ತಾಳೆ. ಖಿಡ್ಕ ಸೇವಕನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ) ಇಲ್ಲ ನಾನು ನಮ್ಮ ವರೋಡನೆ ಖಿಡ್ಕದ ಮುಖಾಂತರ ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

- ಸೇವಕ : ಸರ್ಕಾರ್, ಆ ಕೋಲೆಗಡುಕರು ಮಾತಾಡಲು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.
- ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದಷ್ಟು ಹುಚ್ಚರಾಗಿರುವರೇ? (ದಫಾರ್ ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ, ಗುಂಪು ಜೀತಖಾನ್‌ನ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ)
- ಗುಂಪು : ಈ ವಿದ್ಯೋಹಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿ, ಈ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದವಳನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ. (ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಗದರಿಸಿ)
- ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ನಿಲ್ಲಿ, (ಗುಂಪು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ) ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದೂಕು ಇಲ್ಲ, ಸೋಟದಲ್ಲಿ ವಿಡ್ಲವೂ ಇಲ್ಲ, ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ?
- ಜೀತ ಖಾನ್ : ಈ ಚಾದೋಗಾತಿಗೆ ಮಾತಾಡಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಡಿ.
- ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ಗುಲಾಮ ಮಗನೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಬೆಂಕಿ ನೀನೇ ಹಚ್ಚಿದ್ದಲ್ಲವೇ? (ಜೀತ ಖಾನ್ ಬಂದೂಕನ್ನು ಎತ್ತಿ ಪೂಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಗುಂಡು ಎದೆಗೆ ತಾಗುತ್ತದೆ. ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ ತತ್ತರಿಸಿ ದಿಬ್ಬು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಗುಂಪು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಜೀತಖಾನ್ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತದೆ.)
- ಜೀತಖಾನ್ : ಈಗಲೂ ನಿಂತು ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರ? ಈ ಗಾಯಗೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿ.
- ಗುಂಪು : (ಹೊಡೆಯಿರಿ, ಹೊಡೆಯಿರಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ಮಾರಿಕಳ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಸಾಹೇಬರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಗುಂಪನ್ನು ಎತ್ತರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ.)
- ಮುಖ್ಯಾತಿ : ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳೇ (ಗುಂಪು ಆ ಸದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ). ಒಟ್ಟು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಡ್ಲಗಳಿಂದ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ನಿಮಗೆ? (ಇಡೀ ಗುಂಪು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಾಚಿಕೆಪಡುತ್ತಾ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯ ಸಾಹೇಬರು ಗಾಯಗೊಂಡಿರುವ ಸುಲ್ತಾನಳ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.)
- ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : (ನರಳುತ್ತಾ) ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ.
- ಮುಖ್ಯಾತಿ : (ಸೇವಕಿಯನ್ನು ಕಿರಿಕು) ಹಕೀಂ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ. ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸಕರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಆಳನ್ನು.....
- ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : (ಕೈ ಸನ್ನೆಯಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತಾ) ಈಗ ಅದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥ.... ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆಂದ.... ರಕ್ತ ಒರೆಸಿ (ಮುಖ್ಯಾತಿ ಸಾಹೇಬರು ರುಮಾಲಿನಿಂದ ಮುಖ ರಕ್ತ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ) ಜೀತಖಾನ್‌ನ ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ನೀವು ನನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಕರು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರು ನೀವೇ ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ. ನನಗೆ

ಮುಘಲರ ಮುಂದೆ.. ತಲೆ ಬಾಗುವುದರಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ್ದೀರ..... ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಮುಘಲರ ಗುಲಾಮರು ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರು, ಪತ್ನಿಯರನ್ನು, ತಾಯಿಯರನ್ನು, ತಂಗಿಯರನ್ನು ಅವರ ಸೇವಕಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರ..... ದೇವರ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ.... ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ.... ಸಾವು ಕೊಟ್ಟ..... ನಮ್ಮವರ ಕೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಷದ ಬಟ್ಟಲು..... ಶತ್ರುಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಮೃತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ತಾರನ ಉಪಕಾರ..... ನಿಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದ (ಜನತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ವಿಡ್ಲಗಳನ್ನು ಎಸೆದು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಖಗಳನ್ನು ಮರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜೀತ ಮಲ್ಲಮಲ್ಲನ ಕೊಲೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಾನೆ.)

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : ನಾನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಗುಲಾಮರನ್ನು, ದಾಸಿಯರನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಗೊಳಿಸಿದೆ. ಬಳಕೆ..... ನನ್ನ ಕೋಲೆಗಾರ ಜೀತಖಾನ್ (ಜನ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೋಪದಿಂದ ಜೀತನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ) ಜೀತ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇನೆ.

(ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಸ್ವೋಟದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ.)

ಆ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಮುರಿದು ಹೋಯಿತು (ಗದ್ದಲ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಶಾಫಾಜ್ ವೀರರೇ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ, ಮಗ್ಗೇ ಬಿಡಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಶಾಫಾಜ್ ವೀರರೇ, ವೀರರೇ ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಧ್ವಂಸಕಾರ, ಸಾಯುವರ ಕೂಗಿಗಳು, ಮಹಿಳೆಯರ ಅಳುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ.)

ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ : (ಹುಚ್ಚಾಬುಟ್ಟಿ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ- ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಚಾಚುತ್ತಾಳೆ) ಶತ್ರುಗಳು ಮಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ (ಕಿಮ್ಮು ಬರುತ್ತದೆ, ತತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ) ಹಾಯ್ ದೇಶ್.... "ತತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳುತ್ತಾಳೆ ದೇಶ್".....

(ಶಬ್ದದ ಧ್ವನಿ ಪ್ರಕಿರ್ತನೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಘಲರು ಒಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅಹ್ಮದ್ ನಗರದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಓಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. "ಆಹ್")

ತೆರೆ

(ಮುಕ್ತಾಯ)

* * *

ಕಟಕಗಳು

ಉರ್ದು : ಧರ್ಮೇಶ್ ತಿವಾರಿ
ಅನು : ಡಾ| ಮಹಮದ್ ಸಿಬ್ಬತ್ ಉಲ್ಲಾ

ದೃಶ್ಯ - ೧

(ಕಡೋಡಿಮಲ್‌ನ ಅಡಿಗೇ ಮನೆ, ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನ ಸಮಯ. ಕ್ಯಾಮರಾ ಕಟಕಿಯಿಂದ ಇಣುಕಿ ನೋಡುತ್ತದೆ, ಕಡೋಡಿಮಲ್ ಒಂದು ಭೂತಗನ್ನಡಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹರಡಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಸಕ್ಕರೆಯ ಒಂದೊಂದು ಹರಳನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.)

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಇದೇನ್ ಮಾಡ್ತೀರಿ ನೀವು?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲ ನೀನು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಚೆಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಇರುವೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಇಂದು ಜನರಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಸಕ್ಕರೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ ನೀನು ಇರುವೆಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತೀಯೆ. ಇವತ್ತು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲೆ ಏನಿದೆ ಅಂತ ನಿನಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯಾ?

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಆಯ್ ಫೈ ಇರುವೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅರ್ಧ ಚಮಚ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೀವು ಆಕಾಶವನ್ನೇ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ (ಆಪ್ತರಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಾವುದೋ ತರಕಾರಿ ಫೈ ಮಾಡಲು ಫೈಯಂಗ್ ಪ್ಯಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ, ಕಡೋಡಿಮಲ್ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ.)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ? ಹೇ ಭಗವಾನ್, ಒಂದು ಪಲ್ಟು ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟೊಂದು ಎಣ್ಣೆ ನಾವು ಮೂರು ಜನ ತಾನೆ ಇರುವರು. ಇಷ್ಟು ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಅಡಿಗೇ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನಾನು ಅಡಿಗೇ ಮಾಡುವಾಗ ನೀವು ಕಿಚನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರಬೇಡಿ. ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನಾನು ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ನಿನ್ನ ಕೈ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಡಿಲವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಕಿಚನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರಬೇಡೆಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೀನು ನನ್ನ ಮನೆ ಲೂಟಿ ಹೊಡೆಸಿಬಿಡುತ್ತೀಯೆ, ನನ್ನನ್ನು ಪಾಪರ್ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೀಯೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಇನ್ನು ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲೋ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾಳೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನಾನು ಬಂದ ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಣ್ಣಿನ ವರ್ಷ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆ, ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ

ಆಗುವಾಗ ನೀವು ಎಂತಹ ದಂದ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರಾ? ನಾನು ತಂದಿದ್ದ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಜ್ಜನರ ಮನೆಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ನಿಮ್ಮ ಹಳೇ ಮನೆ, ಅದು ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತೋ? ಇಂದು ಈ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಭವ್ಯವಾದ ಫ್ಲಾಟ್, ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿಮ್ಮ ಧಂದೆಯ ಆದಾಯ; ಇವೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಇವೆಲ್ಲ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕಡೋಡಿಮಲ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ. ನಾನು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಸ್ತಿವಂತ ಆಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ಒಂದೊಂದು ಹನಿ ಹನಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ, ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕು?

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಓ ಹೋ, ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಅಡಿಗೇ ಮಾಡುವುದೇ ಬೇಡವೆ? ಸೊಪ್ಪು ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿಯದೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಫೈ ಮಾಡಲೇ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ದಿನಾಲೂ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇ ಇರ್ತೀಯೆ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳುತ್ತೇ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಎಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ ಕಡಿಮೆ ತಿನ್ನಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೃದಯರೋಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಅಂತ. ನೀನೇಕೆ ರೋಗಿಯಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತೀಯಾ? ಇಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿ ಒಂದು ಸಲ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ ನಾನು ರೂಪಾಯಿ ಫೀಜ್, ಇನ್‌ಚೆಕ್ಟನ್ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಗಳ ದುಡ್ಡು ಬೇರೆ;

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಮಾತಿನ ಮಲ್ಲ ಅಂದರೆ ನೀವೇ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನಾವು ಏನಾದರೂ ಖಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಫೀಜ್ ಕೊಡಬಾರದೆಂದೇ ನನ್ನ ಮಗ ಚೇತನ್‌ಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿರುವುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಹಾಗೇನೆ, ಔಷಧಿಗಳ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಕೊಡ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ರೋಗಿಗಳಿಂದ ಚೇತನ್ ಎರಡೆರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಲೂಟಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಹಣದಿಂದ ನನ್ನ ಮಗನ ತಿಜೋರಿ ತುಂಬಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನೀವು ಮಾನವ ಶತ್ರು; ನನ್ನ ಚೇತನ್ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ತಳತನಕ ಚೂರಿಯಿಂದ ಕೊಯ್ಯಲು ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವನು ರೋಗಿಗಳ ರೋಗವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು, ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ರೋಗಿಗಳ ನೋವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಡಾಕ್ಟರ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹೃದಯ ತುಂಬ ಮೃದು; ಅವನ ವಿಚಾರಗಳು ಉನ್ನತ; ಜನ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ನೋಡುತ್ತಿರಿ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಮರ್ಯಾದೆ ತಗೊಂಡು ನೆಕ್ಕಬೇಕೇನು? ಆಸಲು ವಸ್ತು ಎಂದರೆ ಹಣ, ಹಣ; ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿ ಹಣವಿದ್ದರೆ ಜನ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೂವು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿದೆ, ಆದರೆ ನಾನುಕೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಹೊಗಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೂವು ಹಾಕುವುದಂತೂ ಒಹಳ ದೂರದ ಮಾತಾಯಿತು.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಜನ ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಗೋಗರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು. ಅಂಥ ಇಂಥ ಜನರಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆ ಮರ್ಯಾದೆಸ್ವರು ಸಹ ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತಾ?

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಅದು ಅವರ ಆಸಹಾಯಕತೆ. ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಬಡ್ಡಿಗೇ ಹಣ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮರ್ಯಾದೆಸ್ವನ ಮನೆಯನ್ನು ಕೋರ್ಟು ಪಾಲಿ ಮಾಡಿಸಿ ಅವನ ಮನೆಯ ಸಾಮಾನನ್ನೆಲ್ಲ ದಾರಿ ಮೇಲೆ

ಎಸೆಯಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ, ಅಥವಾ ಯಾರದೋ ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಹ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಕಾರಣ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ವರನ ಕಡೆಯವರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಹೋಗುವರು. ಆ ಮರ್ಯಾದವರು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಕೈ ಕೋಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪೂಜಿಸುವುದು ಎನ್ನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಓಹೋ, ನೋಡಿದರಾ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಸೊಪ್ಪು ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು; ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿರಿ; (ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೇಗನೇ ಗ್ಯಾಸ್ ಬಂದ ಮಾತುತ್ಯಾಳೆ. ಸೈವ್‌ನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಪಾತ್ರೆ ಇಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸೊಪ್ಪು ಮತ್ತೊಂದು ಪಾತ್ರೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಕಡೋಡಿಮಲ್ ವಟ ವಟ ಎನ್ನುತ್ತ ಕಿಚನ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಾನೆ.)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಮೊದಲು ಎಣ್ಣೆಯ ಗಂಗೆಯನ್ನೇ ಹರಿಸಿದಳು, ಈಗ ಸೊಪ್ಪು ಉರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾದಿವಳು, ಗ್ಯಾಸ್ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಉರಿಸಿದ್ದು. ಅದರ ನನ್ನ ಬೇರೆ! ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ನಾನು ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನಾಗುವ ಬದಲು ಕಂಗಾಲಾಗುತ್ತೇನೆ, ಅಷ್ಟೆ.

(ದೃಶ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯ)

ದೃಶ್ಯ - ೨

(ಕಡೋಡಿಮಲ್‌ನ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮ್. ಸಮಯ ಹಗಲಿನ ವೇಳೆ. ಸೇತ್ ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಧನಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಸೇತ್ ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್; (ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಬಂದು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.)

ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್ : ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕಂತ ಬಹಳ ಮನಸ್ಸಾಗಿದೆ ಅಂತ ಈ ಧನಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಬಂದೆವು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆನ್ನಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆವು ಧನಿಯಕ್ಕ.

ಧನಿ : ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ದಿಸವಾಗಿತ್ತು, ಕಂಚ್ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ನಾವು ಭೇಟಿಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಹೌದು, ಕಳೆದ ಬಾರಿ ನಾವು ಅಲ್ಲೇ ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದೆವು.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಆ ಮದುವೆ ನನಗೆ ಯಾಕೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬನವಾರಿ ಸೇತ್ ತನ್ನ ಮಗಳು ಕಂಚ್‌ಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದರೆ, ಚಂಪಕ್ ರಾಮನ್ ಎರಡು ಒಳಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ತಿಂದರೂ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್ : ದೊಡ್ಡವರ ಮಾತು ದೊಡ್ಡದೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಧನಿ : ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜತೆ ಬಂದು ಮಾತನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಆ ಮಾತಿಗಾಗಿ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದು ಬಹಳ ಉಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ರೀತಿ ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹುಡುಗನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಚೇತನನನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಶರ್ಮೀಲಾಗೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಶರ್ಮೀಲ ತುಂಬ ಮುದ್ದು ಹುಡುಗಿ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಅವಳ ಮೇಲಿತ್ತು

ನನ್ನ ಚೇತನಗಾಗಿ. (ಕಡೋಡಿಮಲ್‌ಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಅವನು ಅದನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಆರೆ ಭಗವಾನ್, ಸೇತ್ ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್ ಮತ್ತು ಧನಿಯಕ್ಕ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಉಪಚಾರ ಮಾಡು. ಇವರು ದೊಡ್ಡವರು. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಊಟ ಅವರಿಗಿಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕು. ಆದರೂ ಹಪ್ಪಳ ತಿನ್ನುವುದೇಕೆನು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಹೋಗು, ಹಪ್ಪಳ ಮತ್ತು ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಮತ್ತು ನೋಡು ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಹಪ್ಪಳ ಕರಿಯಬೇಡ, ಹುರಿದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಈಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶುಪ್ಪ ಮತ್ತು ಎಣ್ಣೆ ತಿನ್ನುವುದು ಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲವೆ? (ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೇ ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನೋಡಿ ಕೇಳಿ ಸಂಬಂಧದ ಮಾತು ಎಂದರೆ ತೆರೆದ ಹೃದಯದ ಸ್ವಪ್ನವಾದ ಮಾತಾಗಬೇಕು. ನಂತರ ನೀವು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ, ನಾವು ಅದೇನೂ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಅನ್ನಬಾರದು. ಏನಾದರೂ ಮಾತುಕಥೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಮೊದಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅಗ್ನಿಯ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅಡಚಣೆ ಉಂಟಾಗಬಾರದಲ್ಲವೇ?

ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್ : ನಮಗಂತೂ ಒಪ್ಪಿಳೇ ಮಗಳು. ಭಗವಾನ್ ನನಗೇನೇನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲ ಶರ್ಮೀಲಾದು ತಾನೆ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಭಗವಂತ ಸೇವಿಸಲು ಗಾಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಸೇತ್ ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್. ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಲ್ಲಿ ಏನು, ಎಷ್ಟು ಕೊಡುವಿರಿ? ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಧನಿ : ಚೇತನ್ ಯಾವುದನ್ನು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅದು. ಅಂದರೆ ಒಂದು ಮಾರುಕೆ ಕಾರ್ ಮತ್ತು ಶರ್ಮೀಲಳ ಮದುವೆಗಂದು ಹತ್ತು ಬಿನ್ನೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿನ್ನೇನೆ. ಈ ನೂರು ತೊಲ ಬಂಗಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿಮಗಿಷ್ಟವಾದ ಒಡವೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಇಂದು ಚಿನ್ನವೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಚಿನ್ನದ ಸ್ವಗಲಿಂಗ್ ಇಂದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ, ಸರ್ಕಾರ ಸಹ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಬಿನ್ನೆಟ್‌ಗಳೇ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮಾರಬಿಡಲಿಲ್ಲವೇ ಧನಿಯಕ್ಕ. ಈ ಕಾಲ ಜಮೀನು, ಆಸ್ತಿಯದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನ್ನಾಡಿ.

ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್ : ಫ್ಲಾಟಿನ ಬೆಲೆಗಳಂತೂ ಇಂದು ಆಕಾಶಕ್ಕೇರಿವೆ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫ್ಲಾಟ್ ಇದೆ, ರೋಬಿಂಡ್‌ವಾಲ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬೆಡ್ ರೂಮ್ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹಾಲ್. ಅದರ ರಿಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ನಮ್ಮ ಚೇತನ್ ಹೆಸರಲ್ಲಾಗಬೇಕು.

ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್ : ಆ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳು ತುಂಬ ದುಬಾರಿ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಇಲ್ಲ, ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟ್ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಆ ಫ್ಲಾಟ್ ಅಗ್ಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಫರ್ನಿಚ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಫ್ಲಾಟಿನ ಬೆಲೆಯ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಇಂಟೀರಿಯರ್ ಡೆಕೋರೇಟರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನೋಡಿದವ ಫ್ಲಾಟ್ ದುಬಾರಿ ಇಲ್ಲ.

ಮುಫತ್‌ಲಾಲ್ : ಆದರೂ ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೆಲೆ ಬಾಳಬಹುದು?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಅವನು ಸಲವತ್ತೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ನಾನು ಸಲವತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಗಿಸಬಲ್ಲೆ.

ಧನಿ : ನಲ್ಲತ್ತು ಲಕ್ಷ!

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಧನಿಯಕ್ಕ, ಚೇತನ್ ಸಂಬಂಧ ಕೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದೀರೋ ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಸಂಬಂಧ? ನನ್ನ ಮಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಡಾಕ್ಟರ್. ನಾನಾವತಿ ಅಸ್ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಚೇತನ್ ಇಂಟರ್ನೀ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಇನ್ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮುಗಿಸಿ ಅವನು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸುವನು. ಆಗ ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ.

ಮುಘತ್ ಲಾಲ್ : ಅಂದರೆ? ಚೇತನ್‌ಗೆ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಸಹ ನಾವೇ ತೆಗೆದುಕೊಡಬೇಕೆ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ, ನೀವೇನು ಮುಘತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೀರ? ಮುಘತ್‌ಲಾಲ್, ಮುಘತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಕೇವಲ ಹಪ್ಪಳ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ - ಹಪ್ಪಳ ತಿಂದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿ.

ಧನಿ : ನಿಮ್ಮ ಹಪ್ಪಳ ಸಹ ನಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ನಡೆಯಿರಿ; (ಮುಘತ್‌ಲಾಲ್ ಮತ್ತು ಧನಿ ಹೋಗಲು ಬಿಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಕಡೋಡಿಮಲ್ ಎತ್ತರ ಧನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಆಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಪ್ಪಳ ಹುರಿ ಬೇಡ. (ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಒಂದು ಮಾರುತಿ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ಬಿಸ್ಕೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚೇತನ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದರು (ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಂಗೆ ಬರುವಳು.)

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ವಿನಾಯ್‌ರೀ; ಧನಿ ಮತ್ತು ಲಾಲಜಿ ಏಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು? ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಹಪ್ಪಳ ಹುರಿಯಿಲ್ಲ ತಾನೆ?

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಅವರು ಏಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಮತ್ತು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರೋದು, ಅವರ ಮಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೊಗಳಲು ಅಂತ ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದರು ನಿನಗೆ? (ಅವರ ನಕಲು ಮಾಡುತ್ತ) ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಅವರ ಮೇಲಿತ್ತು ಚೇತನ್‌ಗಾಗಿ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿ ನಾನೇನು ಕಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದೆ? ಶರ್ಮೀಲ ಸುಂದರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಸುಶೀಲೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ನಮ್ಮ ಚೇತನ್‌ಗೆ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಆದರೆ ಅವನಪ್ಪ ಅವಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸೊಸೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನನಗೆ ಹಪ್ಪಳ ತರಲು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಏನು ಮಾತು ಕಥೆ ನಡೆಸಿದಿರಿ, ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಬಹುದೆ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನೀನು ಅದಲ್ಲ ಕೇಳಬಾರದೆಂದೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಿಚ್ಚೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು. ನಾನು ಅದಾನ ಪ್ರದಾನದ ಮಾತನ್ನಾಡಬೇಕಿತ್ತು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನೀವು ಈ ಮದುವೆಯಿಂದಲೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಏಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಚೇತನ್ ಜೊತೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿದ್ದೀರಾ? ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಸೊಸೆಯನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಪರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ತರುವವನು, ಅದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕೇಳುವುದೇನು? ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಧು ಬೇಕು, ಅದನ್ನು ನಾನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ಸುಂದರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ತರುವಳೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನ ತೆರೆದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನೀವು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು ತಪ್ಪು; ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪ ಅರಿಸುವನೋ ಮಗ ಅವಳನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ. ಆ ಕಾಲ ಇಲ್ಲ; ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಆದೆ ಆಗಿದೆ, ಅದರ ಮೋಹ ಏನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನೀವು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಚೇತನ್‌ನನ್ನು ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಐಶ್ವರ್ಯದ ಲೋಭಿಯಲ್ಲ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಯಾರು ನನಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಮೋಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಅವನ ಕೈಗೇನಾದರೂ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ಯಾವ ವಸ್ತು, ಯಾವ ಭಾವನೆಗಳಿಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನು ಕೇವಲ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವನು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನೀವು ಐಶ್ವರ್ಯದ ಪೂಜಾರಿ ಆಗಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಲೋಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿನೇ ಮಗನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಲು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು, ಒಂದು ಮಾತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ಚೇತನ್ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ವಿನಾದರೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಗನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ನಾನೇ ನಿಂತು ಅವನ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; ಚೇತನ್ ಸಂತೋಷ ನನಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು.

(ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾಳೆ, ಕಡೋಡಿಮಲ್ ಅವಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತ)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನೀನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮಾತು ಹೇಗೆ ಆಡುವೆ, ನೀನು ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲವೆ? ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆ ತುಂಬಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನೀನು ಭಾವನೆಗಳ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ. ಭಾವನೆಯ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀವನ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ನಗದು ಹಣ ಬೇಕು, ನಗದು.

(ಕಡೋಡಿಮಲ್‌ನ ಕ್ಲೋಸ್ಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ದೃಶ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯ)

ದೃಶ್ಯ - ೩

(ಒಂದು ತೋಟ. ಸಮಯ ಹಗಲು. ಚೇತನ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಗರ್ಲ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ನದಿಯಾ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.)

ನದಿಯಾ : ನಾನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆದರಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಹುಡುಗಿ. ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನು ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಯಾವಾಗ ಹೆಂಗಸಿನ ಹೃದಯ ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೋ ಆಗ ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹೃದಯ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಹುಡುಗಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ದಿಗಿಲುಗಳು ಅವರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಚೇತನ್ : ದಿಗಿಲು! ಎಂತಹ ದಿಗಿಲು?

ನದಿಯಾ : ಮೊದಲ ಭಯ ಅವನ ಪ್ರೇಮಿಯಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತೆ.

ಚೇತನ್ : ಪ್ರೇಮಿಯಿಂದ ಎಂತಹ ಭಯ?

ನದಿಯಾ : ಅಂದರೆ ಪ್ರೇಮಿಯ ಪ್ರೀತಿ ನಿಜವೇ? ಅದೆಷ್ಟು ಗಾಢವಾದದ್ದು? ಈ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ಅವಳಿಗೆ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹೀಗೆ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯ ಬಹಳಷ್ಟು ಹೆದರಿಕೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿ ಹೃದಯ ಸೋತನಂತರ ದುಃಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಚೇತನ್ : ನದಿಯಾ, ನದಿಯಾ; ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಭರವಸೆಯೂ ಇಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಳದಲ್ಲಿ, ಜೀವನವೆಲ್ಲ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವೆ ಎಂಬ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಶಂಕೆಯೇ?

ನದಿಯಾ : ಅನುಮಾನವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪ್ರೇಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಏಕೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ? ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ನಂತರ ಹುಡುಗಿಯ ಹೃದಯದ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗಂಡನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ, ಹೆದರಿಕೆಗಳು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಚೇತನ್ : ನನ್ನಿಂದ ನಿನ್ನ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇನ್ನಾವ ಹೆದರಿಕೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಅವರಿಸುತ್ತವೆ?

ನದಿಯಾ : ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆದರಿಕೆಗಳೆಂದು ಹೇಗೆ ಎಣಿಸಲಿ? ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಈ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ಚೇತನ್ : ನೀನು ನಿಷ್ಕಾರಣ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ ನದಿಯಾ.

ನದಿಯಾ : ಇಲ್ಲ ಚೇತನ್. ನಮ್ಮ ಪೈ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಈಗ ಅವರು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇನೇ ನಿಮ್ಮ ಡ್ಯಾಡಿಯನ್ನು ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತಗೊಳ್ಳದೆ, ಅದೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಚೇತನ್ : ನೀನು ನೋಡುತ್ತಿರು, ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೀನಿ ಅಂತ. ನಾನು ಇಂದೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುತ್ತೇನೆ. ಬಾ ಈಗ ಹೋಗೋಣ. (ಇಬ್ಬರೂ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ದೃಶ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯ)

ದೃಶ್ಯ - ೪

(ಕಡೋಡಿಮಲ್ ನ ಫ್ಯಾಟ್. ಸಮಯ - ಹಗಲು)

(ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಚೇತನ್ ನ ಮಾತುಕತೆಯ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹಿಡಿಯಬೇಕು.)

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಚೇತನ್, ಅವರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ನಿನ್ನ ಡ್ಯಾಡಿ ನನ್ನ ಒಂದು ಮಾತು ಸಹ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಏಶ್ವರ್ಯದ ಭೂತ ಏರಿತ. ಅವರು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಚೇತನ್ : ಮದುವೆಯಂತೂ ನಾನು ನದಿಯಾ ಜೊತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅದೂ ಕೂಡ

ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ಲದೆ. ಡ್ಯಾಡಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸದೈವವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಂತೂ ನಿಜ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಶೀರ್ವಾದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಅಗ್ನಿಯ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುವುದು. ಹೀಗಾಗೋದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ 'ಲಿವ್ ಲೆಟ್ ಲಾಯಿಸೆನ್ಸ್' ರವರ ಎರಡು ಬೆಡ್ ರೂಂ ಒಂದು ಹಾಲ್ ಇರುವ ಫ್ಲ್ಯಾಟ್ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡು. ಡ್ಯಾಡಿ ಒಬ್ಬರೇ ಅವರ ಎರಡನೇ ಸಂಬಂಧ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಚೇತನ್, ಹೀಗೆ ಆಗಕೂಡದು.

ಚೇತನ್ : ಈ ಮಯ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಇರುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೀಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ಅದರ ಕಾರಣ ಅವರ ಹುಟ್ಟಿ, ಐಶ್ವರ್ಯದೊಡನೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಕಿರುದು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಹೀಗಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಮ್ಮ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ನೀಡು. ನಾವು ಇದನ್ನು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ, ನನಗೆ ಚೇತನ್ ಸೊಚನೆ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾಳೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂಷಿಸಬಾರದು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ಸರಿ, ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ತೀರ್ಮಾನ ತಿಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

(ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಾಂಪೋಸಿಟ್ ಪಾಟ್ ಜರುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ದೃಶ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯ)

ದೃಶ್ಯ - ೫

(ಕಡೋಡಿಮಲ್ ನ ಫ್ಯಾಟ್ - ಸಮಯ - ಹಗಲು)

(ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಕಡೋಡಿಮಲ್ ನ ಮಾತುಕತೆಯ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹಿಡಿಯಬೇಕು)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನೀನು ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಚೇತನ್ ಗೆ ಓದಿಸಲು ನಾನು ದುಡ್ಡನ್ನು ನೀರಿನ ಹಾಗೆ ಹರಿಸಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೇನಾ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಮೊತ್ತ ಬಡ್ಡಿ ಸಮೇತ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಿರುವಾಗ ನೀನು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವೆಯಾ? ನಿನ್ನೆಲ್ಲೋ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನಾನು ಒಬ್ಬಳೇ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವವನು ಚೇತನ್. ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಜಗಳ ಕಾಯುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾತು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಸಹ ಹುಲ್ಲು ಮೇಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥಹೀನ ಮಾತು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ತಿರುಗಾಮುರುಗಾ ದಂಧೆ ಮಾಡಿ ನೀವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಐಶ್ವರ್ಯ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಿಗಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯ ಅಲ್ಪ ಬಲಿ ಸಹ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತಿರೋ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನಂತೂ ಸಾವು ಇಲ್ಲದೇ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅದಿರಲಿ, ಈ ಸಂಪತ್ತು ಚೇತನ್ ನ ಜೀವಿಂದೇನಾದರೂ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆಯಾ? ಲೋಭಾನ ಹುಡುಗಿಯ ಶಂದೆಯದು ಮಾತ್ರ ಉರಿಯುತ್ತಲ್ಲವೆ? ಆದರೇ ಚೇತನ್ ಗೆ ಏಕೆ ನೋವು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ? ಅವನು ಬೇಕಾದರೆ ನದಿಯಾಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಲಿ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವಳ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಹಿಂಚುವುದರಿಂದ ಏಕೆ ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?

ಲಕ್ಷ್ಮಿ : ನದಿಯಾಳ ತಂದ ತತ್ತ ಪಾಲಿಸುವವರು. ಅವರು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
 ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಅವನು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕೂರಿಸಲಿ.
 ಈಗ ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಚೇತನಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು
 ಕೇಳಿದಷ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

(ಅಪ್ಪರಲೇ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಇರುವ ಬೆಲ್ ಬಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಕಡೋಡಿಮಲ್ ಹೋಗಿ 'ಡೋರ್ ಬ'
 ನಿಂದ ಇಳುಕಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಆ ಆಸಾಮಿಯಂತೂ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟು. ನೀನು ಹೋಗಿ ಹಪ್ಪಳ ಹುರಿ, ನಾನು
 ಅವನ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಸಾಫ್ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರ ಹೂಡುತ್ತೇನೆ. (ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೋಪದಿಂದ ಕಾಲು
 ಬಡಿದು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾಳೆ) ಕಡೋಡಿಮಲ್ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇಬ್ಬರು ಗಂಡಸರು ಒಬ್ಬ
 ಮಹಿಳೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.)

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ನಾನು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್. ನಾನೇ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನಿಮಗೆ ಟೈಮ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದು.
 ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು, ನಾವು ಜಾಕ್ವೆಟ್ ಚೇತನ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ
 ಎಂದು.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ, ಹೌದು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗನ ಕೈ ಕೇಳಲು
 ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನಿ ಯವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು?

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ಇವರು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಪ್ರವೀಣ್ ಮತ್ತು ಇವರು ನನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆ ನೀನಾ. (ಕಡೋಡಿಮಲ್
 ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. (ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ ಅವರ ಅಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆ ಸೋಫಾದ
 ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ ತನ್ನ ಸಿಗ್ನೇಚ್ ಕೀರ್ ಹಾಗೂ ಲೈಟರ್ ಸೋಫಾ ಬಳಿ
 ಇರುವ ಟೇಬಲ್‌ನ ಮೇಲಿಡುತ್ತಾನೆ.)

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನಾನು ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿ ಮಾತನಾಡುವವನಲ್ಲ, ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ
 ನನಗೆ ಇಷ್ಟ. ಅದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನಿ ಬಂದಾಗ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಏನೇನು ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ
 ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ಅದನ್ನು ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ನೀವು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು
 ಮದುವೆ ಮಾಡುಕೆ ಆಡುತ್ತೇನೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಬೇಕು, ಅಲ್ಲವೆ?

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ಅದೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೇ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಅದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನೀವು ಏನೇನು
 ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರೋ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿ.

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ನೋಡಿ ಕಡೋಡಿಮಲ್‌ನಿ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ವರದಕ್ಷಿಣೆ
 ನೀಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಯಾವ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೋ ಅವರ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಸಹ
 ನಮಗೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಅವರು ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ನೀನಾ : ನೀವು ಹೃದಯ ಬಿಟ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ ಶಾಹ್‌ಬ. ಹಾಗಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ
 ಏನೇನಿದೆ ಎಂದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನೀವು ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕು.

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ನೀವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಲ್ಲಿ
 ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನ ಸೊಸೆ ಆಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಹಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರ ಎಂದು ನೀವು
 ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ? ನನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲೇ? ಈ ಫ್ಯಾಟಿಲ್ಲದ ಪಾಲಿ ಹಿಲ್ ಮೇಲೆ ಬಾಂದ್ರಾದಲ್ಲಿ
 ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಗಳಿವೆ, ಅವು ಬೇನಾಮಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿ
 ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ಮಾತು ಅಂದರೆ ಇದು!

ನೀನಾ : ಹೌದು. ಪಾಲಿ ಹಿಲ್‌ನ ಬಂಗಲೆಗಳು ಬಹಳ ದುಬಾರಿಯಲ್ಲವೆ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಹೌದು. ನನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಬಂಗಲೆಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕೋಟಿ ಬೆಲೆ
 ಬಾಳುತ್ತದೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಉಳಿಸಲು ನಾನು ಇದರ ಬೆಲೆ ಅರ್ಧದಷ್ಟೇ ಬರೆಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು.

ಪ್ರವೀಣ್ : ಆದರೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ರಸೀದಿಯಂತೂ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ರಸೀದಿ ಸಿಕ್ಕರೆ
 ನಾನು, ಬಾಡಿಗೆದಾರ ಮನೆ ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಬಂಗಲೆಗಳಂತೂ ಬಾಡಿಗೆದಾರರದೇ ಆದವು,
 ನಿಮ್ಮದಂತೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನಾನು ಹುಸಿ ಗೋಲಿ ಏನೂ ಆಡಿಲ್ಲ, ಲಿವ್ ಆ್ಯಂಡ್ ಲಾಯಸೆನ್ಸ್ ಮೇಲೆ
 ಬಾಡಿಗೆದಾರರನ್ನು ಇಡುತ್ತೇನೆ, ಅದೂ ಕೂಡ ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಅದು ಅರವತ್ತು ಮತ್ತು
 ಸಲವತ್ತು ರೇಷಿಯೋ ಮೇಲೆ.

ನೀನಾ : ಹಾಗೆಂದರೇನು?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಇದರ ಅರ್ಥವೆಂದರೆ ಬಾಡಿಗೆಯ ಶೇಕಡ ಒಂದರಷ್ಟು ವೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು
 ಶೇಕಡ ೪೦ ರಷ್ಟು ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಏನೂ
 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಾಡಿಗೆದಾರ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಬಂಗಲೆ ಪಾಲಿ ಮಾಡಿಸಿ
 ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ನೀನಾ : ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ವಿವರ ನೀಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ದಂಭೆ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳಿ.
 ನೀವು ಎಷ್ಟು ದುಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ನೀವು ಬೇಡಿದಷ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೇನೂ
 ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನನ್ನ ಬಳಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಇಲ್ಲಿ
 ರಾಜ್ಯವಾಳಬಹುದು. ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವಿದೆ.

ಪ್ರವೀಣ್ : ನೀವು ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಆದಾಯ ಗಳಿಸುವಿರೋ ಅದರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ
 ಭಾಗ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲವೆ?

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ನೀವು ನನಗೆ ಮೂರ್ಖ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವಿರಾ? ನಾನು ನನಗಾಗಿ
 ದುಡಿಯುವುದೋ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೋ? ಧಂದೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತುಂಬುತ್ತೇನೆ.
 ಆದರೆ ಎಷ್ಟು? ಹಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿನಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಎರಡೆರಡು ಪಾತೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್

ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಮತ್ತೊಂದು ನಿಜವಾದ ಲೆಕ್ಕದ್ದು. ಈಗಲಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತೇ ಹೇಳಿ?

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ಆಯಿತು. ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ನೀಲಾ : ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತು.

ಕಡೋಡಿಮಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ಮದುವೆ ಮುಹೂರ್ತ ನಾನೇ ತೆಗೆಸಲೇ ಅಥವಾ ನೀವೇ ಹೇಳ್ತೀರೋ?

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ಪುಡುಗಾಟ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ - ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆಗೆ ಆರ್ಯಭವನಕ್ಕೆ (ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್) ಬಂದು ಬಿಡಿ. ಇದು ನನ್ನ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್. (ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು ಕಡೋಡಿಮಲ್‌ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಆಫೀಸರ್ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ ಭಸೆ. ಇವರಿಬ್ಬರ ಹೆಸರಂತೂ ನಾನು ಬಂದಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇವರ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಈಗ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸಹ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇದು ನನ್ನ ಸಿಗರೇಟ್ ಕೇಸ್‌ನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ಇದು ಆಸಲಿನಲ್ಲಿ ಟೀಪ್‌ರಿಕಾರ್ಡರ್. ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಟೀಪ್ ಆಗಿ ಹೋಗಿವೆ. (ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ ತನ್ನ ಸಿಗರೇಟ್ ಕೇಸ್ ಮತ್ತು ಲೈಟರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಚೇಬಿನೋಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ : ಈಗ ನಾವು ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ. ಬಾಕಿ ಮಾತೆಲ್ಲ ನಾಳೆ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆಡೋಣ. (ಆವರು ಮೂರು ಜನ ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಹೋದನಂತರ ಒಳಗಿನ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಚೇತನ್ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಆವರವರ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ಗಳಿವೆ.)

ಚೇತನ್ : ಡ್ರಾಬಿ ನಾನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಮ್ಮ ಸಹ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನದಿಯಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತುಂಬ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮದುವೆ ಕಾರ್ಡ್ ನಿಮಗೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದರೆ ನಮಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಲು ಬನ್ನಿ.

(ಚೇತನ್ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕಡೋಡಿಮಲ್ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಲು ಬಿದ್ದಿತೇನೋ ಅಸ್ತವ ಹಾಗೆ ಆತ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ)

(ಆವನ ನೆತ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗಿನ ಮೇಲೆ ಸೂಪರ್ ಇಂಪೋಜ್ಡ್ ಆಗುತ್ತದೆ.)

- ಮುಗಿಯಿತು -

ನನ್ನ ಕತೆಗಳು, ನನ್ನವೇ ಕತೆಗಳು

ಮಲಯಾಳಂ : ಎಂ. ಟಿ. ವಾಸುದೇವನ್ ನಾಯರ್

ಅನು : ಡಾ| ಮೋಹನ ಕುಟಾರ್

ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ನಿಗದಿತವಾದ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲ. ಮತ್ತಿತರ ಹಲವು ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಅಧ್ಯಯನ, ಪದವಿ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಗೌರವ, ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿ ಅದರಂತೆ ಬರೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬರೆಹಗಾರನೊಬ್ಬ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾನ್ಯತೆ, ಆದಾಯ, ಬಡ್ಡಿ ಸಾಧ್ಯತೆ, ಮೊದಲಾದ ಯಾವುದೂ ಈ ವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಾಸ್ಪೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅನುಭವಗಳಿಂದ ತನಗೆ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬರೆಹಗಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವುದಿದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನಾನುಭವಗಳು ಎಷ್ಟು ಪರಿಮಿತ. ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರವೂ, ಅದ್ಭುತವೂ ಆದ ಜೀವನಾನುಭವಗಳು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಲವರಿಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಬರೆಹಗಾರರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತೀರಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅನುಭವಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಇರುವವರೂ ಹೇಗೆ ಬರೆಹಗಾರರಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಸಾಧಾರಣವೆಂದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ತೋರುವ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಬರೆವಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದಾರುಣವೂ, ಭೀಕರವೂ ಆದ ಒಂದು ಘಟನೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾದ ಜನಸಮೂಹದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದೊಂದು ಮಾನವೀಯ ಸಂವೇದನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬದುಕಿನ ಗೊಂದಲಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕುಬಹುದಾದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಭಾವನೆಗಳು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಸಿಯೂ ಹೋಗಬಹುದು.

ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂವೇದನೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡಿ ಭಾರವಾಗಿ ತಳವೂರುತ್ತವೆ. ಆದು ಮತ್ತೊಂದು ಗೊಂದಲವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಹಲವು ಗೊಂದಲಗಳು ಹಲವು ಪದರಗಳಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಆತ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಬದುಕೂ ಕೂಡ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು.

ಆದಕೊಂದು ನಿಯಮವೂ, ತತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿರುವ ತೀವ್ರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಬರೆವಣಿಗೆಯ ಆರಂಭ. ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಳು ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮ. ಆದಕೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಮಾನವನ ನಿರಂತರ ಕನಸು.

ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುದಾದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕವಿತೆಯಿದೆಯೆಂದೂ, ಕೇಳುವುದರಲ್ಲೆಲ್ಲ

* ಡಾ| ಸಿದ್ದಿಕ್ ಉಲ್ಲಾ, ಉರ್ದು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೦೧.

ಸೊಪ್ಪು ಸದೆ ತಿಂದು ಬರಲಿಕೆ
ಕಾಲನಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಂಬದಾಗೆ
ದಳರಕ್ಕೆ ಬರುವರು ದೇಶ ವಿದೇಶ ಜನರು
ದ್ರೋಣನಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೇಳುವರು
ಕಲ್ಲು ಅನೆ ಆಗಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲು ಹೂವನ್ನಿಟ್ಟು ಹೋಗುವರು.

* * *

ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಬರಹಗಾರ ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್

ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್‌ರವರ ವ್ಯಂಗ್ಯ ನಾಟಕ 'ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದುಬಿಡಿ' ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಕತೆಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹಾಗೂ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ಸರಪಳಿಯ ಕೊಂಡಿ. ಈ ನಾಟಕ ಅಂಜಮನ್ ತರಕ್ಕಿ-ಎ-ಉರ್ದು ಮುಂಬೈರವರ ಕಡೆಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಕತಾ ಚಳುವಳಿಯ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡು ತುಂಬಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು.

ಒಬ್ಬ ಬರಹಗಾರನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್‌ಗೆ ಯಾವ ಪರಿಚಯವೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆತನ ಕಾದಂಬರಿ ಹಾಗೂ ಕಥೆಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಉರ್ದು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದಿವೆ. ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಬರಹಗಾರ ಎಂಬುದು ಈಗ ನಿಲ್ಲದೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತಹ ಮಾತು. ಆತ ಸಮಾಜಮಾದ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಏನೇ ಬರೆಯಲಿ ಈ ತತ್ವಗಳ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಅವನು ಮತ್ತೇನೇನೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಒಬ್ಬ ಮಾನವ ಸ್ನೇಹಿತನೂ ಹೌದು. ಅವನು ಕೇವಲ 'ಮಾನವೀಯತೆ'ಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ಮಾನವನನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಮನೋ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ನಾಟಕಕಾರನಿಗೆ ಈ ವಿಶೇಷತೆ ತುಂಬ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಕಥೆಗಾರ ತನ್ನ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ, ನಾಟಕಕಾರ ಆ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಋದ್ಧಿಗಿರಂಗಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಾತ್ರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವವನು (ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಹಾಗಿ) ತನ್ನ "ಸೃಷ್ಟಿ", ಅಂದರೆ ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು, ಪ್ರೀತಿಸುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯತನ ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಿತನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವಂತಹವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರೊಡನೆ ನಗುವವನೂ ಮತ್ತು ಅಳುವವನೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ನಾಟಕಕಾರನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳಿವೆ. ಅವು ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎದ್ದುಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಂದರೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ 'ಫ್ಲಾಟಿನ' ಸ್ಕಾಪೆನ್ಸ್ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಬಿಡಿ [ನಾಟಕ]

ಉರ್ದು : ಕೃಷ್ಣಚಂದ್

ಅನು : ಡಾ|| ಮಹಮದ್ ಸಿದ್ದಿಕ್‌ಉಲ್ಲಾ

ಪಾತ್ರಗಳು

ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್	:	ಕಮಲ್‌ಗಂಜ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮಾಲೀಕ
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್	:	ಅವನ ಮಗ
ಕರೀಮುಲ್ಲಾ	:	ಒಬ್ಬ ವಿಜ್ಞಾನಿ
ಮಿಸ್ ಕರೀಮುಲ್ಲಾ	:	ಅವರ ಪತ್ನಿ
ಮಿರ್ಜಾ ಇರ್‌ಶಾದ್ ಹುಸೈನ್	:	ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ನ ಮ್ಯಾನೇಜರ್
ಲಾಲ ಅಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್	:	ಗಡಿನಾಡಿನ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಪಠಾನ್
ಮಿಸ್ ಅಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್	:	ಅವನ ಪತ್ನಿ
ಮುನ್ಶನ್	:	ಲಖ್ನೋ ಪಟ್ಟಣದ ತಂಬಾಕು ವ್ಯಾಪಾರಿ
ಮಿಸ್ ಇಶಾಬೆಲ್ಲಾ ಕೊಯಿಲೋ	:	ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಯುವತಿ
ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಡ್‌ವರ್ಡ್ ಕೊಯಿಲೋ	:	ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ
ಅಂಕಲ್ ರಾಂ ಭರೋಣ್	:	ಅವನ ಹಳೆಯ ಸೇವಕ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ	:	ಒಬ್ಬ ಸಿಂಧಿ ದಳ್ಳಾಳಿ
ವೇಲು	:	ಒಬ್ಬ ಮದ್ರಾಸಿ ಹೋಟೆಲ್‌ನವನು
ರಂಗಾಚಾರಿ	:	ಒಬ್ಬ ಮದ್ರಾಸಿ ದಳ್ಳಾಳಿ

ಮತ್ತಿತರರು

ಶಕೂರ್ : ಸೇವಕ-ಆರು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ
ಇಬ್ಬರು ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳು
ಒಬ್ಬ ಪಂಜಾಬಿ ಸಿಖ್ ಬಡಗಿ
ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮುಖರ್ಬಿ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು
ಮಲೆಯಾಳಿ ಕೂಲಿ ಆಳುಗಳು

ಅನೇಕ / ೧೧೧

ಎರಡನೆಯ ಅದರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಹಾಗೂ ಬಹಳ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ನಕ್ಕುಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ನಾಟಕಕಾರನು ಒಂದು ಸುರ್‌ಸುರ್ ಬಿತ್ತಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟನೇನೋ ಎಂಬಂತೆ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ ಆ ವಾಕ್ಯ ಸುರ್‌ಸುರ್ ಬಿತ್ತಿಯ ಹಾಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಹೂವನ್ನು ಅರಳಿಸಿ ಅರಿಹೋಗಿಲ್ಲ ಅದು ನಿಮ್ಮ ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದು ಶಾಶ್ವತ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಬರಹಗಾರನ ಆ ವಾಕ್ಯದ ಒಳಾರ್ಥದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ಅವನ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಯಶಸ್ಸು.

ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ್ ಚಂದ್‌ನಂತಹ ಒಬ್ಬ ಸಮಾಜವಾದಿ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕತೆಯ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿವಚನವು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀನಿ. "ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಬಿಡಿ" ಎಂಬ ತೀರ್ಪಿಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಭಾವೋದ್ವೇಗದ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆ ತಳ್ಳಿ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲ ಮಾನವೀಯತೆ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ತತ್ವಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ಚಂದ್ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಪಕ್ಷಪಾತ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳ ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಬೆಲೂನ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಿನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಅವುಗಳ ಗಾಳಿ ತೆಗೆದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳ ಟೀಳ್ಕುತನವನ್ನು ತೋರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪಕ್ಷಪಾತಗಳು ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಪಕ್ಷಪಾತಗಳಿಂದಾಗಿಯೇ ಭಾರತೀಯರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಯಲುಮಾಡಿ ಅವರ ಬುನಾದಿಯಿಲ್ಲದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ್‌ಚಂದ್‌ನು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ. ಅವು ಮುಸಲ್ಮಾನರು, ಪಂಜಾಬಿಗಳು, ಮದ್ರಾಸಿಗಳು, ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಐವ್ವಾಲಿಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರು, ನಿಮ್ಮ ದೇಶದವರು ಆದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಮೆದುಳುಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ. ಆದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಪ್ರರಾತನಕಾಲದ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಪೀಳಿಗೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಪಂಗಡಗಳ ಪಕ್ಷಪಾತಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಸಾರುವ ಕೃಷ್ಣನ್ ಚಂದ್‌ನು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದು ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಅನೇಕ / ೧೧೧

ಸ್ಥಳ : ದೆಹಲಿಯ ಕಮಲ್‌ಗಂಜ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಗ್ರೌಂಡ್‌ಫ್ಲೋರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಲೀಕನ ಆಫೀಸು
 ಕಾಲ : ವರ್ತಮಾನ
 ಸಮಯ : ಹಗಲು

[ಕಮಲ್‌ಗಂಜ್‌ನ ನೆಲಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಯತಾಕಾರದ ದೊಡ್ಡ ಆಫೀಸಿನಂತಹ ಕೊಠಡಿಯ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಹೊಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾಕಟುಗಳಿಂದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ವೈರ್‌ಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕೊಠಡಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಲಗೆ, ಸಿಮೆಂಟ್, ಬಣ್ಣದ ಖಾಲಿ ಡಬ್ಬ, ವೈರುಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿವರಗಳಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಇದರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ವೇದಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಗಣೇಶನ ದೊಡ್ಡ ಫೋಟೋ ನೇತಾಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾಕಿದ ಹೂವಿನ ಹಾರ ಒಣಗಿದೆ. ಈ ಫೋಟೋ ಕೆಳಗೆ ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಒಂದು ತಿರುಗುವ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮೇಜು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ನಕ್ಷೆ, ಲೇಔಟ್, ದವತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಇರಿಸುವ ಉಪಕರಣ, ಕೆಲವು ಪೈಲುಗಳು, ಟೆಲಿಫೋನ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿವೆ. ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ತಿಲಕವಿದೆ.

ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ನ ಎಡಗಡೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಖಾಲಿ ಕುರ್ಚಿ ಇದೆ. ಮೇಜು ಸಹ ಖಾಲಿ. ಬಲಗಡೆಯ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬೆರಳಚ್ಚಿನ ಯಂತ್ರವಿದೆ. ಅದರ ಮುಂದೆ ಮಿರ್ಚಾ ಇರ್ಷಾದ್ ಹುಸೈನ್ ಕುಳಿತಿರುವರು. ಮಿರ್ಚಾ ಇರ್ಷಾದ್ ಹುಸೈನ್, ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ರವರ ಬೆರಳಚ್ಚಿಗಾರರು. ತೆಳ್ಳನೆಯ ಉದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರು ಆಟ್‌ಕನ್ ಧರ್ಮಿ ಕೆನ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಪಾನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವರು. ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೀಠವಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒರಗುಡಿಂಬು. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕುರ್ಚಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ.

ತೆರೆ ವಿಳುಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಪಂಡಿತ್‌ರಾಂ ದಯಾಲ್ ತನ್ನ ಡಬ್ಬಿಯಿಂದ ಪಾನ್ ತೆಗೆದು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿರ್ಚಾ ಇರ್ಷಾದ್ ಹುಸೈನ್ ಸಹ ಟೈಪ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತನ್ನ ಡಬ್ಬಿಯಿಂದ ಪಾನ್ ತೆಗೆದು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಟೈಪ್ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಸಲ ಡಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಲ ಪಾನ್ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಲ ಪಾನ್ ಗಲ್ಲದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.]

ಪಾನ್ ತಿಂದ ನಂತರ ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಜವಾನನನ್ನು ಕುರಿತು...

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹುಂ, ಹುಂ. ಕರೆಯಿರಿ, ಬೇಗವೆ ಒಳಗೆ ಕಳಿಸಿ (ಜವಾನ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ)
 ಮಿರ್ಚಾಜಿ, ಎಷ್ಟು ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳು ಭರ್ತಿಯಾಗಿವೆ?

ಮಿರ್ಚಾ : ಇಪ್ಪತ್ತು

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇನ್ನಷ್ಟು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ?

ಮಿರ್ಚಾ : ಒಂಭತ್ತು

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳು ಭರ್ತಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಆಗ್ರಿಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸಹ ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಮಿರ್ಚಾ : ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

[ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬಳು ಮಹಿಳೆ ಒಳಗಡೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವನಿರಬಹುದು. ಮಹಿಳೆ ಮೂವತ್ತರ ಹತ್ತಿರವಿರಬಹುದು. ಪುರುಷ ಒಳ್ಳೆ ಸೂಟ್ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಹಿಳೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಂದಿಯೂ ಮಿಂಚುತ್ತಿದೆ. ಪುರುಷನ ಮುಖ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನ ಮುಖದಂತೆ ಗಂಧೀರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಇಬ್ಬರೂ ಸಹ ಉತ್ತಮ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಂದರ ಮುಖವುಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ಸಂತ್ಯಜ್ಜ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಖಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.]

ಪುರುಷ : (ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾ) ರಾಂ, ರಾಂ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ರಾಂ, ರಾಂ (ಸನ್ನ ಮಾಡಿ) ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಪುರುಷ : ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ನಿಮ್ಮ ಶುಭನಾಮವೇ?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹೌದು.

ಪುರುಷ : ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮಾಲೀಕರು ನೀವೇನಾ?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹೌದು.

ಪುರುಷ : ಈ ವಿಚಾರವನ ನೀವೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವಿರಾ?

(ವ್ಯಕ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಒಂದು ತುಂಡು ತೆಗೆದು ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ)

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹೌದು, ಈ ಜಾಹೀರಾತು ನಾನೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ.

ಪುರುಷ : ನಮಗೊಂದು ಫ್ಲಾಟ್ ಬೇಕು.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಎಷ್ಟು ಕೊಠಡಿಯದು?

ಮಹಿಳೆ : ನಾಲ್ಕು ಕೊಠಡಿಗಳಿರಬೇಕು.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಾಲ್ಕು ಕೊಠಡಿಗಳ ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದುಹೋದವು.

ಮಹಿಳೆ : (ನಿರಾಶಳಾಗಿ) ಹೇ ಭಗವಾನ್!

ಪುರುಷ : ಮೂರು ಕೊಠಡಿಗಳ ಫ್ಲಾಟ್‌ದ್ದರೂ ನಡೆಯಬಹುದು, ಸಾವಿತ್ರಿ, ಏಕೆ?

ಮಹಿಳೆ : ಆಹ್, ಆಯಿತು. ಮೂರು ಕೊಠಡಿಗಳ ಫ್ಲಾಟ್‌ನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಪುರುಷ : ಪಂಡಿತ್‌ಜೀ, ನಮಗೆ ಮೂರು ಕೊಠಡಿಗಳ ಫ್ಲಾಟಿನ ವಿರ್ಚಾದು ಮಾಡಿ, ಅದರೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇಂದೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅದರ ನಮ್ಮ ಪರತ್ತುಗಳು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇವೆಯಲ್ಲ?

ಪುರುಷ : ಹೌದು. ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು (ಪತ್ರಿಕೆಯ ತುಂಡನ್ನು ನೋಡುತ್ತ) Furniture buying Essential. ಈ furniture buying ಏನು?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಅದರ ಅರ್ಥ ಫ್ಲಾಟಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಫರ್ನಿಚರ್ ಸಹ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಖರೀದಿಸಬೇಕು.

ಮಹಿಳೆ : ಫರ್ನಿಚರ್ ನಾವು ಖರೀದಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಖರೀದಿಸಲೇಬೇಕು. ಹೊರಗಡೆ ನಾವು ಖರೀದಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ಖರೀದಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಪುರುಷ : ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಫ್ಲಾಟಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಏನು ಫರ್ನಿಚರ್ ಕೊಡುವಿರಿ?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಠಡಿಯೊಂದು ಕಿಟಕಿ, ಒಂದು ಬಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸ್ಟೂಲ್.

ಮಹಿಳೆ : ಒಂದು ಕಿಟಕಿ, ಒಂದು ಬಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸ್ಟೂಲ್?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹೌದು.

ಮಹಿಳೆ : ಕಿಟಕಿ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಸಹ ನೀವು ಫರ್ನಿಚರ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೀರಾ? (ಹೌದು ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಪುರುಷ : ಗಾಬರಿ ಯಾಕೆ ಆಗುತ್ತಿದೀಯೆ ಸಾವಿತ್ರಿ, ಮನೆಗಳ ಕೊಠಡೆ ಹೀಗೇ ಇದ್ದರೆ ಕೊಠಡಿಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಒಂದು ದಿನ ಫರ್ನಿಚರ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು.

ಮಹಿಳೆ : ಹೇ ಭಗವಾನ್.

ಪುರುಷ : ಹಾಗಾದರೆ ಪಂಡಿತ್‌ಜೀ, ಈ ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗೆ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ? ? ಅದನ್ನು ನೀವು ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ.

ಮಹಿಳೆ : ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ? ಒಂದು ಕಿಟಕಿ, ಒಂದು ಬಾಗಿಲು, ಒಂದು ಸ್ಟೂಲ್‌ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ! ನೀವು ಈ ಫರ್ನಿಚರ್ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಚಿನ್ನದಿಂದ, ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಸಿಂಹದ ಚರ್ಮದಿಂದ?

ಪುರುಷ : ಸಾವಿತ್ರಿ, ಈ ಫರ್ನಿಚರ್ ಮನುಷ್ಯನ ಚರ್ಮದಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಚರ್ಮ ಮಾಡಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹೌದು, ಇಲ್ಲಿಯ ನಿಯಮವೇ ಹೀಗೆ.

ಪುರುಷ : ಕೇಳಿದೆಯಾ ಸಾವಿತ್ರಿ? ಇಲ್ಲಿಯ ನಿಯಮವೇ ಇದು. ನಿನಗೆ ಮನೆ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇರೆ ತೆಗೆದಿದು, ಸ್ಟೂಲ್ ಬಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಕಿಟಕಿಗೋಸ್ಕರ.

ಮಹಿಳೆ : ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ?.....ಒಂದು ಕಿಟಕಿಗಾಗಿ? ಒಂದೇ ಸಲ ಮಿದುಳಿನ ಕಿಟಕಿಗಳೆಲ್ಲ ತೆರೆದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮನೆಯಂತೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ತಲೆ ಮರಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜಾಗವಂತೂ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದೇವೆ.

ಪುರುಷ : ಹಾಗಾದರೆ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಾನ್‌ಜಿ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನೀವು ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಲ್ಲ?

ಪುರುಷ : ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ, ಅದು ಕೂಡ?

ಪುರುಷ : ಆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೂಡ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಸಹ?

ಪುರುಷ : ಹೌದು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಕೂಡ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಚಾಲ್ತಿ?

ಪುರುಷ : ಹೌದು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಚಾಲ್ತಿ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ಮಿರ್ಚಾಜಿ?

(ಮಿರ್ಚಾಜಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಜಾಗೃತನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪಂಡಿತ್‌ಜಿಯವರು ದಬ್ಬಿಯಿಂದ ಪಾನ್ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ಮಿರ್ಚಾಜಿ ಕೂಡ ದಬ್ಬಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಂಡಿತ್‌ಜಿ ಪಾನ್ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಿರ್ಚಾ ಕೂಡ)

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಪಾನ್ ತಿಂದು) ಮಿರ್ಚಾರ್ಜಿ ಅವರ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ.

ಮಿರ್ಚಾ : ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಿಮ್ಮ ಶುಭನಾಮ?

ಪುರುಷ : ನನ್ನ ನಾಮ ಕ್ರೈ-ಕೈಪಾರಾಂ ಭಾರದ್ವಾಜ್, ಇವರು ನನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಸಾವಿತ್ರಿ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಿಮ್ಮ ಊರು?

ಪುರುಷ : ಬೋಜ್‌ಪೂರ್.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಸುಷಿಯಾಗಿ) ಬೋಜ್‌ಪೂರ್‌ನವರೇ? ಅದೇ? ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಾಮಾ ಇರುವರು. ಪಂಡಿತ್ ದೀನ್‌ದಯಾಲ್ ಮುಟ್ಟಿ ಮೊಹಲ್ಲದಲ್ಲಿ...ನಿಮಗೆ ಅವರು ಗೊತ್ತೇ?

ಪುರುಷ : ರೀ ಮುಟ್ಟಿ ಮೊಹಲ್ಲ ಪಂಡಿತ್‌ದೀನ್ ದಯಾಲ್ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಅವರು ಕುಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪುರುಷ : ಹೌದು ಕುಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಹಾಹಾ.

(ಪುರುಷ ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾನೆ. ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲೂ ಕೂಡ ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಒಂದು ಬೆರಳೆತ್ತಿ)

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹೌದು ಅವರೇ ನನ್ನ ಮಾಮಾ-ಮಿರ್ಚಾಜಿ ಇವರ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಬೇಗನೆ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ (ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ) ಹಾಂ, ಪರಂತು ನೀವು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನಾನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ.

ಪುರುಷ : ನಾನು ಪಂಡಿತ್‌ಜಿ-ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿಜ್ಞಾನಿ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಅಂದರೆ ಒಣಗದ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಹಳ ಮೊದ್ದ ರೋಗ-ಭಾರದ್ವಾಜ್‌ಜಿ ಅದರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹುಡುಕಲೇಬೇಕು.

ಪುರುಷ : ಒಂದು ದಿನ ಪತ್ರೆಯಾಗೇ ಆಗುತ್ತೆ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯಸಾಧ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಮಗಿರಲು ಕ್ಯಾರ್‌ಟರ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕು.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ. ಮೂರು ವರ್ಷವೇನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಇರಿ ಭಾರದ್ವಾಜ್‌ಜಿ. ಈ ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಈಗ ನಮ್ಮ ನೆಂಟರ್‌ನವೂ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ನೀವು ಭೋಜ್‌ಪುರದವರು ನಮ್ಮ ಮಾಮಾ ರವರ ಉರಿನವರು.

ಪುರುಷ : ಧನ್ಯವಾದ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ಭಾರದ್ವಾಜ್‌ಜಿ ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖಿನ ಪೂರ್ತಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ಮಾತು ಕೊಡಬೇಕು.

ಪುರುಷ : ಖಂಡಿತ, ಮಾತು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾಕವಿ ತುಳಸಿದಾಸ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ರಘುಕುಲ್ ರಘುಕುಲ್ ರೀತ್ ಸದಾ ಚಲಿ ಆಯು, ಪ್ರಾಣ್ ಜಾಯ ಪರ್ ವಚನ್ ನ ಜಾಯು.

(ರಘುಕುಲ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಈ ಮಾತು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ವಚನಕ್ಕೆ ಬದ್ಧ)

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : [ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕೈ ಕುಲುಕುತ್ತಾನೆ. ಆಶ್ಚರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕಮದ್ದುಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಪುರುಷನ ತಾಲುಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಿಕೊಂಡು]

ಹುಡುಗ : ಆಬ್ಬು ಆಬ್ಬು-ಶಕೂರ್ ನಮಗೆ ಬಸ್‌ಕ್ರೀಂ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಆಬ್ಬು?

ಹುಡುಗ : ಮತ್ತು ಆಮ್ಮಿ-

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : [ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ] ಆಮ್ಮಿ-

ಹುಡುಗ : ಆಮ್ಮಿ ಶಕೂರ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಈಡ್ ನಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರವಂತೆ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಈಡ್???

(ಮಗುವಿನ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಶಕೂರ್ ಜವಾನ ಒಳಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮಗುವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾಯಿ ಕೋಪದಿಂದ ಜವಾನನನ್ನು ಗದರಿಸಿ)

ಮಹಿಳೆ : ಮಗುವನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರು, ಒಳಗೆ ಬರಲು ಬಿಡಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶಕೂರ್ : ಬೇಗಂ ಸಾಹೆಬ್, ಏನು ಮಾಡಲಿ? ನಿಮ್ಮ ಮಗು ತುಂಬಾ ತುಂಟ. ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದ.

ಮಹಿಳೆ : ಯಾಕೋ ಸೈತಾನ್ (ಮಗುವಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾಳೆ) ನಡಿ.

ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ನಡಿ. ನಿನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಸ್‌ಕ್ರೀಂ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. (ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಿರುತ್ತದೆ. ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಪುರುಷನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಮುಸಲ್ಮಾನರೇ? (ಪುರುಷ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾನೆ)

ಹಾಗಾದರೆ ನೀವಿಬ್ಬರು ನನಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ಎಂಥ ನಾಟಕ ಆಡಿದ್ದೀರಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟೆ. ಸುಳ್ಳುಗಾರ, ಮೋಸಗಾರ, ವಿಜ್ಞಾನ ಘಾತುಕ!

(ಪುರುಷ ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಗಾಢವಾದ ದುಃಖದ ಅಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅವನು ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯೂ ಕೂಡ ಮೌನವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ.)

ಪುರುಷ : ಹೌದು, ನಾನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೃಪಾರಾಂ ಭಾರದ್ವಾಜ್ ಆಲ್ಲ. ಕರೀಮುಲ್ಲಾ-ನಾನು ಭೋಜ್‌ಪುರದವನಲ್ಲ. ಫರಖ್ ಅಬಾದ್‌ನವನು. ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಹೆಸರು ಸಾವಿತ್ರಿಯಲ್ಲ ಸಾಜಿದ್-ಆದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಪವಿತ್ರತೆ ಮತ್ತು ಲಜ್ಜೆಯುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾವಿತ್ರಿಯಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದೆವು. ಆದರೆ ಏಕೆ?

ಮಹಿಳೆ : (ಪತಿಯ ಕಡೆ ಸನ್ನ ಮಾಡಿ) ಇಂದಿನಿಂದ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾವು ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿದ್ದವು ಮತ್ತು (ಪತಿಯ ಕಡೆ ಸನ್ನ ಮಾಡಿ) ಇವರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇನ್‌ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಪಂಡಿತ್ ನೆಹರುರವರ ಮನವಿಯನ್ನು ಓದಿದೆವು. ಆದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತಹ ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಈ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆ ಮನವಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಾವು ಇಂದು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆಯುವ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ಇವರು ತಮ್ಮ ಡಿಜಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೆಡ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಇವರು ಮೂರನೆಯ ದರ್ಜೆಯವರು. ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆರು ಕೊಠಡಿಗಳ ಮನೆ ಇತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಯಾರು ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಹಣ ಮತ್ತು ಹುದ್ದೆ ಅಥವಾ ಪೋಸಿಷನ್ ಪ್ರೀತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಕರೀಮುಲ್ಲಾ

: ಆದರೆ ನಾನು ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನನಗೆ ಮನೆ ಬೇಕು. ನನ್ನದಿ ಬೇಕು ನನಗೆ ಪತ್ನಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿವೆ. ನನಗೆ ಮನೆ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮನೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಕಮರ್ಸ್‌ಗಂಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಫ್ಲಾಟ್ಸ್ ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಪಕ್ಕದ ಶಾಂತಿಗಂಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಐದು ಫ್ಲಾಟ್ ಖಾಲಿ ಇವೆ-ರಸ್ತೆಯ ಆಟೆ ಜಮೀನಾ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಫ್ಲಾಟ್ ಖಾಲಿ ಇವೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಹಣ ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಸಹ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಬಾಲ್ಡಿಯೂ ಸಹ. ಒಂದು ಕಿಟಕಿ, ಒಂದು ಬಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪಗಡಿ ಸಹ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮನೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮನೆ ಖಾಲಿಯಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮನೆ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾಗಲೂ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಪಗಡಿಯ ಮಾತಾಡುವಾಗಲೂ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಆ ಮನೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆ, ಕಿಟಕಿ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲು ಹಾಗೂ ಸ್ಕೂಲ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಟರಾನ್ ಅರಮನೆಯ ಹಾಗೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. (ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ) ಈಗ ಆ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಇಲ್ಲವೇ, ಇದು ನಿನ್ನೆಯೇ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಆದಾ, ನಾನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭೋಜಪುರದ ಮಾಮಾ ಬರಲಿದ್ದಾರೆ-ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನ ಮದುವೆಗಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಸೊಸೆ ಬರಲಿದ್ದಾಳೆ-ಹೀಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಫ್ಲಾಟ್ ಖಾಲಿ ಇಲ್ಲ. (ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ದುಃಖಿತವಾಗಿ) ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕರೀಮುಲ್ಲಾ ; ಕೃಪಾರಾಂ ಭಾರದ್ವಾಜ್ ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಸಾಜಿದ; ಸಾವಿತ್ರಿಯಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಗ ನವಗೆ ಅಬ್ದು ಹಾಗೂ ಅಮ್ಮಿ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ-ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಮನೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

: ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ದೂರದ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಸಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹ, ಹೊಸ ಆಸೆಗಳಿದ್ದವು. ನಾವು ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆವು. (ಪತಿಯ ಕಡೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ) ಇವರು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾದರೆ ಅವರ

ಮಹಿಳೆ

ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಕೇವಲ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಗುಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅವರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳ ಗುಣವಾಗದೇ ಇರುವಂತಹ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಸಿಖ್ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಹ ಗುಣ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎದ್ದು ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ತನ್ನ ಮೇರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ಕೋಮು ಹಾಗೂ ಪೀಳಿಗೆಯ ಯಾವ ಭೇದ ಭಾವ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ದೇವರ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಭೇದ-ಭಾವಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಕರೀಮುಲ್ಲಾ

: ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ-ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಭಾವಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಸರು, ತನ್ನ ಮತ, ತನ್ನ ಸಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಅಸಹಾಯಕನಾದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಯಾನಕ ಹಾಗೂ ಭೇಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನಲ್ಲವೆ? ಇದೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನದೇ ನಾನು ಅಂಕುರಿಸಿಲ್ಲವೆ? ಇದೇ ದೇಶದ ಮಾವು ಮತ್ತು ಹುಣಸೆಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬೇರುಗಳಿವೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ನನ್ನ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಹೋಗು ಎನ್ನುತ್ತೀರಲ್ಲ, ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ?

ರಾಂ ದಯಾಲ್

: (ಕೋಪದಿಂದ) ಉರ್ದು ಬಾಬಾರ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ, ಜಾಮಿಯ ಮಸೀದಿಯ ಚೌಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಖುದಾ ಬಕ್ಶರವರ ಮೊಹಲ್ಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಬಹಳ ಜಾಗರಣೆ ನಿಮಗಿರಲಿಕ್ಕೆ. ನೀವು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೇನೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆ? ಊಂ, ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ತಲೆ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು, ಹೋಗು. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫ್ಲಾಟೂ ಖಾಲಿ ಇಲ್ಲ. (ಕೈ ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಹೋಗಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.)

[ಬಾದಾಮಿ ಎಣ್ಣೆಯ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ಮೇಜಿನ ಡ್ರಾಯರ್‌ನಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅಂಗೆ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬೋಳುತಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಮಾಲೀಕನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕರೀಮುಲ್ಲಾ ನಿರಾಶನಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಕರೀಮುಲ್ಲಾ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ನ ಮಗ ಕಮರ್ಸ್‌ಕಾಂಟ್ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆಪ್ತನ ಖಾಲಿ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕರೀಮುಲ್ಲಾರವರ ಭಾಷಣದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕರೀಮುಲ್ಲಾ ಹೋದ ನಂತರ ತನ್ನ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಕುರಿತು]

ಕಮರ್ಸ್‌ಕಾಂಟ್

: ಪಿತಾಜಿ, ಪಿತಾಜಿ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್

: ನೀನು ಬಂದೆಯಾ? (ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ) ಸಿಕ್ಕರ್ ನೋಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನೇನಾದರೂ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಿದೆಯೋ?

- ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಯಾರ ತಂದೆಗೆ ಎಂಟು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳಿವೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಈ ದಿನ ನೋಡಲೆಂದೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಫಾರಿನ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಓದಿಸಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲವೇ?
- ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ನಾನು ಹೇಗೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನೋ? ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಹೇಗೆ ಆಗಿ ಹೋದೆನೋ ನನಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.
- (ಎರಾಮ)
- ಪಿತಾಜಿ, ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಂದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.
- ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಆದರೆ, ಈಗ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ನೀವು ಮನೆ ಏಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಗಾಬರಿಯಾಗಿ, ನವ್ರುತೆಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ) ನಾನು ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಬೇಸರವಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಹಳಷ್ಟು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮುಸಲ್ಮಾನರು. ಈಗ ಮಿರ್ಜಾಞ್ ಪಾದ್ ಹುಸೈನ್‌ರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯಾ ಮಿರ್ಜಾಜಿ?
- ಮಿರ್ಜಾ : ಇಲ್ಲ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಜಗಳವಾಡಿದ್ದೇನೆಯೇ?
- ಮಿರ್ಜಾ : ಇಲ್ಲ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಾನು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಹಿತಚಿಂತಕನೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಮನೆ ಕೊಡುವ ವಿಷಯ ಬೇರೆಯಲ್ಲವೇ? ಇದು ಹಿಂದುಗಳ ಮೊಹಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತೇ ಬೇರೆ, ಇಲ್ಲಿರುವವರ ಸ್ವಭಾವವೇ ಬೇರೆ, ರೀತಿ ನೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಬಹಳ ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಇನ್ನೂ ಮಗು. ನಿನಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿರ್ಜಾ ಸಾಹೇಬರನ್ನೇ ಕೇಳು, ಇವರು ಖುಡಾ ಬಕ್ಶ ಮೊಹಲ್ಲೆಲ್ಲಿರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಹಿಂದುಗಳಿದ್ದಾರೆಯೆ ಕೇಳು?
- ಮಿರ್ಜಾ : (ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ) ಇಲ್ಲ-ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಫರ್.... ಆ.... ನನ್ನ ಅರ್ಥ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹಿಂದುಗಳಿಲ್ಲ. (ಬೇಗನೆ ತನ್ನ ಪಾನ್ ಡಬ್ಬಿ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ) ತಕೊಳ್ಳಿ ಪಾನ್ ತಿನ್ನಿ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ) ಮಿರ್ಜಾಜಿ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೋನ್‌ಪುರದ ತಂಬಾಕು ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕಾನ್‌ಪುರಿನ ತಂಬಾಕು ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ. (ತನ್ನ ಡಬ್ಬಿ ಅವನ ಕಡೆ ಸರಿಸುತ್ತ) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ತಿನ್ನಿ.

- ಮಿರ್ಜಾ : (ಹಿಂದೆ ಬರುಗಿಸಿ) ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾನ್‌ಪುರಿ ತಂಬಾಕು ಇರುತ್ತೇ ನಾನು ಜೋನ್‌ಪುರಿ ತಂಬಾಕು ತಿನ್ನುವವನು.
- (ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಡಬ್ಬಿಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಸಲ ಪಾನ್ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ಒಂದೇ ಸಲ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಲ ಡಬ್ಬಿ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪೆಷಾವರಿ ಹಿಂದು ಪಠಾನ್ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ಸಿಂಧಿ ದಳ್ಳಾಳಿ ಲಚ್ಚುವಿನ ಸಂಗಡ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಠಾನ್ ಬಳಿ ಶಲ್‌ವಾರಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಕುಪ್ಪುಸ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಕೋಟು ಹಾಗೂ ಟೈ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮೀಸೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿರುವಿದ್ದಾನೆ. ಕಾಲಲ್ಲಿ ಪೆಷಾವರಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಇವೆ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಲುಂಗಿ ಮತ್ತು ಚೋಪಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚನ್ನದ ಚೈನು ಮತ್ತು ಗಡಿಯಾರ, ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಗುರುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಪತ್ನಿ ವಾದ್ಯವಯಸ್ಸಿನವಳು. ಆದರೂ ಗಾಢಬಣ್ಣದ ಶಲ್ವಾರ್‌ಖಮೀಸ್ ದುಪಟ್ಟಿದೊಡನೆ ತುಂಬಾ ಫ್ಯಾಷನ್ ಹಾಗೂ ಮೇಕ್‌ಅಪ್ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇಬ್ಬರೂ ತುಂಬಾ ಭರೋಸೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೆಂದರೆ ಅವರದೇ ಮನೆಯ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು, ಯಾರ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಕೂಡಿಸದೆ, ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಎದುರು ಬದುರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆ ಜಾರಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಲಚ್ಚು ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)
- ಅಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : (ಪತ್ನಿಗೆ) ಒಂದು ಮಾತಂತೂ ಇದೆ, ಬಾತಾ ಫ್ಲಾಟ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಏಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿಗಳು.
- ಪತ್ನಿ : ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ.
- ಅಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಏ, ಬಟ್ಟೆ ತೊಳೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಡು.... ಕೊಠಡಿ ನೋಡಿದೆಯಾ? ಹಾಲ್ ಎಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡದು! ಇಲ್ಲಿ ರಂಜಿಯ ಮುಜ್‌ರಾ ಸಹಾ ಮಾಡಬಹುದು.
- ಪತ್ನಿ : ಏ, ರಂಜಿ, ಮುಜ್‌ರಾ ಅವೆಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ, ಮೊದಲು ಮನೆಯ ಮಾತಾಡು.
- ಅಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಆಯಿತು-ಓಯ್ ಲಚ್ಚು, ಮನೆಯ ಮಾತಾಡು (ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಕುರಿತು) ಓಯ್ ಮುದುಕ, ಮನೆ ಮಾಲಿಕೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ? ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ.
- ಲಚ್ಚು : (ಬೇಗನೆ) ಸೇಲ್‌ಜಿ-ಸೇಲ್‌ಜಿ-ಇವರೇ ಮನೇ ಮಾಲೀಕರು, ಸೇಲ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್, ಪಂಡಿತ್‌ರಾಂ ದಯಾಲ್. ಹೊಸ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇವರ ಎಂಟು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳಿವೆ. (ಪಠಾನ್ ಜೋರಾಗಿ ಕೈ ಕುಲುಕುತ್ತಾನೆ. ಸೇಲ್‌ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರ ನೋವಿನ ಚಿಹ್ನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಲಚ್ಚು ಸನ್ನ ಮಾಡಿ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಅವನ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ.)

ಲಚ್ಚು : ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿನ ಫ್ಲಾಟ್ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿಸಿದೆ. ವಿಳು ಕೊಠಡಿಗಳ ಫ್ಲಾಟ್. ಈ ಸೇಲ್ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಪಗಡಿ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೂ ಹನ್ನೆರಡು ನೂರು ಬಾಡಿಗೆಯೂ ಸಹ. ಬೇಗನೆ ಆಗ್ರೀಮೆಂಟ್ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಮೀಷನ್ ಸಿಗುತ್ತೆ ೨೪ ರೂಪಾಯಿ ತುರ್ತಾಗಿ ಆಗ್ರೀಮೆಂಟ್ ಮಾಡು.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ಈ ಸೇಲ್ ಯಾರು?

ಲಚ್ಚು : ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸೇಕು, ದಯಾಗಂಜಿನಲ್ಲಿ ನೀಲಂ ರೆಸ್ಟೋರೇಂಟ್ ಇದೆ. ಆಸೀಫ್‌ಅಲಿ ರೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀಲಂ ರೆಸ್ಟೋರೇಂಟ್, ಕರೋಲ್ ಬಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀಲಂ ರೆಸ್ಟೋರೇಂಟ್ ಇದೆ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಸಾಕು, ಸಾಕು ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕು (ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು) ಹಿಂದು ತಾನೆ?

ಲಚ್ಚು : ಹೌದು ಸ್ವಾಮಿ, ಅವನು ಪಕ್ಕ ಹಿಂದು. ನಾನು ಅಂತಿಂಥವರನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೇನೆಯೇ? ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಅನುಮಾನವಿದ್ದರೆ ನೀವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. (ಲಚ್ಚು ಮತ್ತು ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹಿಂದು ಪಠಾಣ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಒಂದು ಹಲಗೆಯ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪಠಾಣ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪತ್ನಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.)

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಓಹ್, ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾತಾ, ಮನೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಫ್ಲಾಟ್‌ನಲ್ಲಿ, ನಾನು ಮನೆ ತೆಗೆದರೆ ಇದೇ ಮನೆ ತೆಗೆಯುವುದು, ಜರೂರಾಗಿ ಇದೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಮಹಿಳೆ : ಮನೆಯೇನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ? ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಓಹ್ ಬಟ್ಟೆ ತೊಳೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಡು, ನೀನೇನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಧೋಬಿಫಾಟ್ ತೆರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮಹಾಶಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಶುಭನಾಮ?

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ನೋಡಿ, ನನಗೆ ಮಹಾಶಯ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ಫಿಜಾವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಮಹಾಶಯ ಇದ್ದು ಮಹಾಶಯ ಘೋಟಾರಾಂ. ಅವನು ಘೋಲೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಪೇಶಾವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಯ್ ಎಂದು ಘೋಲೆ ಮಾರುವವನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಮಹಾಶಯ್ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಯಾವ ಮಾತಿಗೆ ಇವನು ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ?

ಲಚ್ಚು : (ಪಠಾಣ್ ಸೇಲ್‌ಗೆ) ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ನನ್ನ ಹೆಸರು ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್, ಮಲಿಕ್ ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್, ಇವರು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಇಬ್ಬಾಲ್‌ದಾದ್ ಇವರ ಹೆಸರು-ಕೇಳಿ, ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಕೇಳಬೇಕೆ?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮಲಿಕ್? - ಆಫ್‌ತಾಬ್? ? ಇಬ್ಬಾಲ್? ? ? ನೀವು ಹಿಂದುಗಳೇ?

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಹಾಂ ಹಾಂ ಬಾಬಾ, ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೆ ಹಿಂದುಗಳೇ, ಏಳು ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಹಿಂದುಗಳೇ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಈ ಉಡುಪು ಪಠಾಣರದು.

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ನಾವು ಪಠಾಣರೇ, ಪೇಶಾವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಠಾಣರೂ ಅವರು ಹಿಂದು ಆಗಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರಾಗಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದೇ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಹಿಂದುಗಳು. ಏ, ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್‌ಜಿಯವರು ಮಂದಿರ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಸಂತೋಷದಿಂದ) ಮಂದಿರ ಕಟ್ಟುವಿರಾ? ಇದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ತರುವಂತಹ ಮಾತು. ಮಿರ್ಜಾಜಿ, ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಪಾಲಿಸುವಂತಹ ಬಾಡಿಗೆದಾರರು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ? ಬೇಗನೆ ಇವರ ಆಗ್ರೀಮೆಂಟ್ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ.

ಮಿರ್ಜಾ : ಬಹತ್ ಆಚ್ಚಾ ಹುಜೂರ್.

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಹೇಳಿ ಎಷ್ಟರ ಚೆಕ್ ಬರೆಯಲಿ?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಫ್ಲಾಟ್ ಬೇಕು?

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಅದೇ ಏಳು ಕೊಠಡಿಗಳದ್ದು.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ನೀವು ಕೇವಲ ಪತಿ-ಪತ್ನಿ ಇಬ್ಬರೇ ಇರುವವರಲ್ಲ? ಏಳು ಕೊಠಡಿಗಳ ಫ್ಲಾಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡುವಿರಿ?

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಶಾಬಾಶ್, ನಿಮಗ್ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ನಾವು ಕೇವಲ ಪತಿ-ಪತ್ನಿ ಇಬ್ಬರೇ ಇರುವರೆಂದು, ರೀ-ನನಗೆ ಮೂವರು ಹೆಂಡಿರು ಮತ್ತು ಏಳು ಮಕ್ಕಳು.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಗಾಬರಿಯಾಗಿ) ಮೂವರು ಹೆಂಡಿರು? ಹೇ, ರಾಂ.

ಲಚ್ಚು : (ಬೇಗನೆ) ಪಂಡಿತ್‌ಜಿ, ಮೂವರು ಪತ್ನಿಯರೂ ಅವನದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮದೇನು ಅಲ್ಲವಲ್ಲ? ಯಾರು ಮೂರು ಹೆಂಡರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವನೋ ಅವನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನೀವೇಕೆ ಮೂರ್ಖ್ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಂ, ಒಳ್ಳೆಯದು. ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ (ಎರಾಮ) ಏನಿವೇ ನೀವು ಮಾಂ-ಮೀನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೇ?

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು? ಮಾಂ, ಮೀನು, ಕೋಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನರಕ ಭೋಗಿಗಳೂ ನಾವು ಬಂದಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ತಂದೂರಿ ಕೋಳಿ ಜಗಿಯುವವರೆಗೆ ನನಗೆ ನಿದ್ರೇನೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ತಂದೂರಿ ಕೋಳಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎಸಿಯ ಚುಕ್ಕಿ-

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಯೇ-ನೀವು ಮದ್ಯ ಸಹ ಕುಡಿಯುತ್ತೀರಾ?

ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಮತ್ತೆ ಚುಕ್ಕಿಯ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಖವ್ವಾಲಿ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಖವ್ವಾಲಿ ಕೂಡ?
 ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಮತ್ತೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ರಂಡಿಯ ಮುಜರಾ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಯ್, ರಂಡಿಯಾ ಮುಜರಾನೂ? ಹೇ ಭಗವಾನ್, ಇದೇನೇನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ-ಲಚ್ಚು-ಬೇಗನೇ ಇವರನ್ನು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹಾರ್ಟ್ ಫೇಲ್ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಉಫ್, ನನ್ನ ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದೆ (ಲಚ್ಚು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಕ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ).
 ಲಚ್ಚು : (ಪಠಾನ್ ಕುರಿತು) ನಡೆಯಿರಿ ಸೇಲ್, ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗೋಣ.
 ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : (ಕೋಪದಿಂದ) ಏಕೆ ಹೋಗೋಣ? ನಾವು ಮನೆ ತಕ್ಕೊಂಡೇ ಹೋಗುವುದು.
 ಲಚ್ಚು : ಆ ಮನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು ಸೇಲ್, ನಾವು-ನೀವು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆನೆ ಇದು ಕೊಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.
 ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : ಓ ಬೈಸ್.
 ಇಖ್‌ಬಾಲ್‌ದಾ : ಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿ. (ತನ್ನ ಪತಿಗೆ) ಏಳಿ, ಹೂಂ ನಡೀರಿ.
 ಆಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್ : (ಎದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಾ) ಬರ್ತೀನಿ-ಆದರೆ ಬಾಲೋ-ಈ ಮನೆ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.
 ಇಖ್‌ಬಾಲ್‌ದಾ : ಚೆನ್ನಾಗೇನೋ ಇದೆ. ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲ (ಲಚ್ಚು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ).
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ನೀವು ಒಳ್ಳೆ ಬಾಧೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಪಿತಾಪಿ. ಇಂತಹ ಸೇಲ್ ನಮಗೆ ದಿನಾಲೂ ಸಿಗುತ್ತಾನೆನು? ಅವನು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಪಗಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ನೂರು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಏಳು ಕೊಠಡಿಗಳ ಫ್ಲಾಟಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಇಂತಹ ಸೇಳು ನಮಗೇನು ದಿನಾಲು ಸಿಗುತ್ತಾನೆಯೋ?
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ಅವನು ಮಾಂಸ ಮೀನು ಮೊಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ, ನೀನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆ?
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಅಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಂಟಿಯರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಿನ್ನುವವರೆ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಯಾವ ಫ್ರಾಂಟಿಯರ್‌ನವನಿಗೂ ನನ್ನ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಎಲ್ಲ ಕಾಶ್ಮೀರಿಗಳೂ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ಯಾವ ಕಾಶ್ಮೀರಿಗೂ ನನ್ನ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಬಂಗಾಲಿಯವರು ದಿನಾ ಮೀನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ.
 ರಾಮ್ ದಯಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಯಾವ ಬಂಗಾಲಿಯರನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಮದ್ರಾಸಿಗಳೂ ಮೀನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆಯಾಳಿಗಳು ಸಹ ತುಂಬ ಮೀನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಯಾವ ಮಲೆಯಾಳಿ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸಿಯರನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಪಂಜಾಬಿಗಳು ಬಹಳ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಯಾವ ಪಂಜಾಬಿಗೂ... (ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಂಜಾಬಿ ಬಡಗಿ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗರಗಸ ಹಾಗೂ ಬಡಗಿಯ ಬೇರೆ ಸಾಮಾನು.)
 ಏನು ಸಮಾಚಾರ ಸರ್ದಾರ್‌ಜಿ?
 ಸರ್ದಾರ್ ಬಡಗಿ : ೧೦ನೇ ಮತ್ತು ೧೨ನೇ ಫ್ಲಾಟ್‌ನ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾಯಿತು.
 ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚೆಯೇ ನೀವು ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ವಾಹ್-ವಾಹ್-ಸರ್ದಾರ್‌ಜಿ.
 ಸರ್ದಾರ್ ಬಡಗಿ : ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂದೆನು ಹಿಂದೆನು? ಈಗ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಯೆಲ್ಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಅಲ್‌ಮಾರಿಗಳಿಗೆ, ವಾರ್ಡ್‌ರೋಬ್‌ಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕು. ವಾರ್ಡ್‌ರೋಬ್‌ಗೆ ಟೇಕ್ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಲ್‌ಮಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಿಲ್ವರು ನಡೆಯುತ್ತೆ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಾನು ಈಗಲೇ ಸರ್ದಾರ್ ಗುರ್‌ದಯಾಲ್ ಸಿಂಘ್‌ಜಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೋಸ್ಕರ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.
 ಬಡಗಿ : ಬೇಗನೆ ತರಿಸಿ. ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. (ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಸಿಖ್ ಬಡಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹೋದ ನಂತರ ಇಬ್ಬರು ಮಲೆಯಾಳಿ ಜವಾನರು ಬಂದು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡದೆ, ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮರಳಿನ ಡಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಗಡೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪಂಡಿತ್‌ಜಿ ಮತ್ತು ಮಿರ್ಜಾಜಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಡಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ.)
 ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಈ ಸರ್ದಾರ್‌ಜಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದಾನೆ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ತುಂಬ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಒಂದು ಫುಟ್ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕಡೆ ಆ ಕಡೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ (ಮಲೆಯಾಳಿಗಳು ಹೋದಮೇಲೆ).
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮತ್ತೆ ನಮಗೆ ಈ ಮಲೆಯಾಳಿ ಮಜೂರ್‌ದಾರರು ಕೂಡ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ.
 ಮಿರ್ಜಾಜಿ : (ಪಂಡಿತ್‌ಜಿರವರೊಡನೆ ಪಾನ್ ತಿನ್ನುತ್ತ) ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಮಲೆಯಾಳಿಯವರು ಪಂಜಾಬಿಯವರಿಗಿಂತ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮಿರ್ಜಾಜಿ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ವಿದ್ಯುತ್‌ಚ್ಛಕ್ತಿಯೇ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಂಪನಿಯ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರನಲ್ಲವೇ?

- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಯಾರು, ಡಿ. ಸಿ. ಗುಪ್ತಾ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇಲ್ಲೇ ಡಿ. ಸಿ. ಗುಪ್ತ ಅಲ್ಲ ಅವನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಇನ್ ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್, ಅವನ ಹೆಸರೇನು?
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಆಹ್ಲಾ, ಡಿ. ಸಿ. ಗುಪ್ತ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಂ. ಇನ್ ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಡಿ. ಸಿ. ಗುಪ್ತ-ಅವನ ಬಳಿ ಫೈಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ.
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : (ಹೊರಗಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ) ಈಗಲಂತೂ ಬಹಳ ಬಿಸಿಲಿದೆ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಪವರ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದೆಯಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ ಬಂದುಬಿಡಬಹುದು.
- (ಅವರು ಎದ್ದು ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬನು ಅಗಲವಾದ ಪೈಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಸಿಲ್ಕ್ ಶರ್ಟ್ ಧರಿಸಿ ಗಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಪಾನ್ ಅದುಮಿಕೊಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮಿರ್ಜಾಬಿ ಗುರ್ತಿಸಿ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಕೈ ಕುಲುಕುತ್ತಾನೆ.)
- ಮುನ್ನನ್ : ಆಹಾ, ಅಚ್ಚನ್ ಮಿಯಾಂ.
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಅರೇ ಮುನ್ನನ್, ಇದೇನು, ನೀವು ಇಲ್ಲಿ? ನೀವು ಲಖೌದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಲ್ಲ.
- ಮುನ್ನನ್ : ಲಖೌದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ದೆಹಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ದಿಲ್ ಪಾದ್ ಜರ್ಡ್ ಅಂಗಡಿ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಲ್ಲತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪಗಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಂದನಿ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಂಗಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿರುವಿರಾ?
- ಮುನ್ನನ್ : ದೈವ ಬಯಸಿದರೆ.
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಂ ತಾನೆ? ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬ್ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಗ?
- ಮುನ್ನನ್ : ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಅವನು ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷದವನು. ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು ಬಯಸಿದರೆ ಚೌಕಿನ ಅಂಗಡಿ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ನೀವು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಫಿಲ್ಮ್ ಕಂಪನಿ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.
- ಮುನ್ನನ್ : ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಅಂಥ ಯಾವ ಇಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಚ್ಚನ್ ಮಿರ್ಜಾ ನಮಗಂತೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ, ನಾವುಗಳು ನಮ್ಮ ವಿಳು ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಚೌಕ್ ನಲ್ಲಿ ಜರ್ಡ್ ತಂಬಾಕು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನೇ ಮಾರುತ್ತೇವೆ. ನಿಮಗಂತೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಶಾಜಿಹಾನಿ ಹೋಟೆಲ್ ನವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಾ ಬಂದ್ ಮಾಡಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ಫಿಲಂ ಕಂಪನಿ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ.
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಆಂ, ಇದು ಯಾವಾಗ ಆಗಿದ್ದು?

- ಮುನ್ನನ್ : ಇದೇ ಕಳೆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗೋಲಾಂಜ್ ನವಾಬರು ಜವಾನ್ ಬಖ್ತ್ ಚಂಗೇಜಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂಜಿ ಮಾಡಿದರಲ್ಲ ಅವಾಗ ಇವರು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವುದೆಲ್ಲ ಮಾರಿ ಮುಂಬೈಗೆ ಹೋರಟುಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವರು ಒಂದು ಫಿಲ್ಮ್ ಕಂಪನಿ....
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಕಬಾಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಫಿಲ್ಮ್ ಕಂಪನಿ ತೆಗೆದರೆ? ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅವರ ಕಂಪನಿ?
- ಮುನ್ನನ್ : ಅಜೀ ಅದೇನು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಐದು ಲಕ್ಷ ಐದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಹೀರೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ, ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಹೀರೋಯಿನ್ - ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹೀರೋಯಿನ್ ನ ಅಚ್ಚೆ-ಈಗ ಚರ್ಚ್ ಗೇಟ್ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ಕುಬಾಲ್ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ತ್ಸು-ತ್ಸು-ತ್ಸು, ಎಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದರೋ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದರು.
- ಮುನ್ನನ್ : ಆದ್ದರಿಂದ ಅಚ್ಚನ್ ಮಿರ್ಜಾ ನಾನೇನೋ ಅದೇ ಜರ್ಡ್ ಮಾರುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಲಖೌನಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೆ ಈಗ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಉಸ್ತಾದ್ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಿಶಾಣಿ ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಮನೆ ಕೊಡಿಸಿ ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಫ್ಲಾಟ್ ಗಳು ಕಾಲಿ ಇವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿವೆ.
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಆರೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಮನೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇವರು ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮಾರಿಕೆರು ಸೇರ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಪಂಡಿತರು. ಇವರು ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಚಿಟ್ಟಿಪ್ರೆಂಡ್ ಮಿಯಾಂ ಮುನ್ನನ್. ಪಂಡಿತ್ ಜಿ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಫ್ಲಾಟ್ ಜರೂರಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ-ಆದರೆ, ಇವರು ಉರ್ದು ಮಾತಾಡುವವರು.
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಉರ್ದು ಮಾತಾಡಿದ್ದೇನಂತೆ? ನಾನೂ ಉರ್ದು ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನೀವೂ ಮಾತಾಡುತ್ತೀರಿ? ಇವರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ-ಆದರೆ-(ತಡಬಡಿಸಿ) ಅರ್ಥ-ಆದ್ದರಿಂದ-ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ?
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ನೀವು ಏನು ಹೇಳುವಿರಿ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮಿರ್ಜಾಬಿ, ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಎಂಥವರಿಗೆ ಫ್ಲಾಟ್ ಕೊಡುವುದೆಂದು.....ಇವರು ಮುನ್ನ ಮಿಯಾಂ. (ಮಿಯಾಂ ಶಬ್ದದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತ)
- ಮಿರ್ಜಾಬಿ : ಓಹೋ-ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆರೆ ಪಂಡಿತ್ ಜಿ ಈ ಮುನ್ನನ್ ಛಾಯೆ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ.

ಅವರ ಅಸಲು ಹೆಸರು ಮಹೇಶ್ ನಾರಾಯಣ ಮಾಥುರ್. ಇವರು ಮಹೇಶಿಂದ ಮುನ್ನನ್ ಆದರು. ನನ್ನ ಹಾಗೆ-ಇಂಥಾದ್ದರಿಂದ ಅಕ್ಷನ್ ಆದ ಹಾಗೆ. ಗೊತ್ತಾಯಿತೋ ಈಗ ಇವರು ಹಿಂದುವೇ-ಹಿಂದು.

- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ, ಇವರು ಮಾತನಾಡುವುದು ಉರ್ದು.
- ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಹಾಗಾದರೆ ಹಿಂದುಗಳು ಉರ್ದು ಮಾತನಾಡುವುದು ಪಾವವೇ ಸಿತ್ತಾಣಿ? ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಹಿಂದುಗಳು ಉರ್ದು ಓದುತ್ತಾರೆ, ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಓದಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಯಿರಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ಇವರು, ಇನ್‌ಷಾ ಅಲ್ಲ (ದೈವೇಚ್ಛೆಯಾದರೆ) ಮಾಜಾ ಅಲ್ಲ (ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ) ಹಾಪಾವಕಲು: (ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ) ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.
- ಮುನ್ನನ್ : ಈಗ ವಿನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಸಾಹೇಬರೆ? ನಮ್ಮ ಲಿಖ್ತೊವಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಹೀಗೆ. ಎಂಟುನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಅವರ ಪದಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಬಹಳಷ್ಟು ಪದಗಳು ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇಲ್ಲ-ಇಲ್ಲ:.....ನೀವು ನಮಗೆ ಮೋಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು 'ಖುದಾಕಿ ಕಸಂ' (ಆದರೆ ದೇವರಾಣೆಗು) ಎಂದು ಅಣೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಾರೇ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.
- ಮುನ್ನನ್ : ಸರಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ನೀವು ಕೇಳಿರಲೂಬಹುದು. ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ 'ಖುದಾಕಿ ಕಸಂ' ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಿದ್ದರೆ 'ಭಗವಾನ್ ಕಿ ಕಸಂ (ಅಣೆ) ಎಂದೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಿಯರು. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ, ಭರವಸೆ ಕೊಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಹಿಂದುವೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. 'ಖುದಾ ಕಿ ಕಸಂ' ನಾನು ಹಿಂದುವೇ. (ಪಂಡಿತ್‌ಜಿ ಮತ್ತೆ ಅನುಮಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ.)
- ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಆಜಿ ಪಂಡಿತ್‌ಜಿ. ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಿ. ನನಗೆ ಇವರ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವೇ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮುನ್ನನ್ ಮಿಯಾಂನವರ ದಿಲ್‌ಶಾದ್ ಜರ್ಡ ಇಡೀ ಲಿಖ್ತೊನಲ್ಲೇನು, ಇಡೀ ಯು.ಪಿ.ಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಕಾಯಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಇವರ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೀತ್ಯ ಮತ್ತು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಹೆಸರು ಮಹೇಶ್ ನಾರಾಯಣ್ ಮಾಥುರ್. ಇವರ ತಂದೆಯವರ ಹೆಸರು ಗಿರೀಶ್ ನಾರಾಯಣ್ ಮಾಥುರ್, ತಾತಾ ಅವರ ಹೆಸರು ಸತೀಶ್ ನಾರಾಯಣ ಮಾಥುರ್, ಮುತ್ತಾತನ ಹೆಸರು ಹರೀಶ್ ನಾರಾಯಣ ಮಾಥುರ್, ಅವರ ಮುತ್ತಾತನ ಹೆಸರು-

- ಮುನ್ನನ್ : ಸಾಕು. ಸಾಕು ಮಾಡಿ ಮಿರ್ಜಾಜಿ. ಇಬ್ಬರ ಮೇಲೂ ನಿಮಗೆ ಭರವಸೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಚೇಫ್ ಕಮಿಷನರ್‌ರವರಿಂದ ಪ್ರೋಟೋ ಸಮೇತ ಗುರ್ತುಪತ್ರ ತಂದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಈಗ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ಮಿರ್ಜಾಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಫ್ಯಾಟು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. (ಮಿರ್ಜಾಜಿ ಮತ್ತು ಮಾಥುರ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕೈ ಹಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.)
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಪರತ್ಯುಗಳಿವೆ. (ಈಗ ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್, ಮಿರ್ಜಾಜಿ ಮಾಥುರ್ ಸಾಹೇಬರ ಮುಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಡಿತ್, ಮಿರ್ಜಾಜಿ ಮತ್ತು ಮಾಥುರ್‌ರನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಥುರ್ ಮತ್ತು ಮಿರ್ಜಾಜಿಯವರ ಬೆನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕಡೆ ಇದೆ. ಬೆನ್ನಿನ ಕಡೆ ಇಬ್ಬರ ಕೈ ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ.)
- ಮುನ್ನನ್ : ಹೇಳಿ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ನನ್ನ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮಾಂಸ ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.
- ಮುನ್ನನ್ : ಹೇಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ? ನಾನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಮಾಂಸದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲವೇ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಾನು ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥ-ಮಾಂಸ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್‌ಜಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನೀವು ನನ್ನ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಬೇಯಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.
- ಮುನ್ನನ್ : ಬೇಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ-ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರುತ್ತೇನೆ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇಲ್ಲ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದಲೂ ತರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. (ಮಿರ್ಜಾಜಿಯಿಂದ ಮುನ್ನನ್ ತನ್ನ ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಮಿರ್ಜಾಜಿ ಮುನ್ನನ್‌ನ ಕೈ ಜೋರಾಗಿ ಅಮುಕುತ್ತಾರೆ.)
- ಮುನ್ನನ್ : ಸರಿ, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದಲೂ ತರುವುದಿಲ್ಲ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮತ್ತು ಮೀನಿನ ಅಡಿಗೆ ಸಹ ಮಾಡಬಾರದು. (ಮಿರ್ಜಾಜಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದು ಮಾಥುರ್‌ನ ಕೈ ಅಮುಕುತ್ತಾರೆ.)
- ಮುನ್ನನ್ : ಒಳ್ಳೆಯದು, ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟೆ ಸಹ ಇಲ್ಲ.
- ಮುನ್ನನ್ : ಪರವಾಗಿಲ್ಲ.

- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಈರುಳ್ಳಿ ಸಹ ಇಲ್ಲ
ಮುನ್ನನ್ : ಗುಂಡು ಹೊಡೆಯಿರಿ ಎರಡಕ್ಕು!
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏವ್ವಾಲಿ ಹಾಡಿಸಬಾರದು.
ಮುನ್ನನ್ : ಇಲ್ಲ
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮುಜ್‌ರಾ ಆಗಕೂಡದು.
ಮುನ್ನನ್ : ಇಲ್ಲ
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಯಾವ ರೀತಿಯ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಹಾಗೂ ದುರಾಚಾರ ಆಗಕೂಡದು.
(ಮುನ್ನನ್ ಮಿರ್ಜಾಜಿಯಿಂದ ಕೈಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)
ಮುನ್ನನ್ : ದುರಾಚಾರವೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥವೇನು? ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಆಚಾರ್ (ಉತ್ತಿನಕಾಯಿ) ಸಹ ತಿನ್ನಬಾರದೆ?
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ದುರಾಚಾರವೆಂದರೆ, ಮಾಫುರ್‌ಬೀ, ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕೆಟ್ಟ
ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು.
ಮುನ್ನನ್ : ಹಾಗಾದರೆ ಬಹುಶಃ ನೀವು ಈ ಫ್ಲಾಟಿನ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪಗಡಿಯನ್ನೂ ಸಹ
ನನ್ನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.
ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎರಡು ತಿಂಗಳ
ದಳ್ಳಾಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಇವೆಲ್ಲ ಲೂಟಿ ಮಾಡುವ ದಂಧೆಗಳು.
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಕೋಪದಿಂದ) ನಾನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವ ದಂಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ?
ಮುನ್ನನ್ : ಹೌದು ಒತ್ತು ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೇಲ್ ಸಹ.
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೇಲ್ ಸಹ?—ಉಫ್—
ಮುನ್ನನ್ : ನೀವು ದೊಡ್ಡ ದುರಾಚಾರಿ. ಏವ್ವಾಲಿ ಕೇಳುವುದು, ಮೊಟ್ಟೆ ತಿನ್ನುವುದು, ಬೇಳೆ
ಸಾರಿಗೆ ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ, ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕುವುದು ದುರಾಚಾರದಲ್ಲಿ
ಸೇರಿದರೆ—ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪಗಡಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದು, ಎರಡು ತಿಂಗಳ ದಳ್ಳಾಳಿ
ಮತ್ತು ಈ ಫ್ಲಾಟಿಗೆ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು?
ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇದರ ಬಾಡಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದರೂ ಅಲವತ್ತು
ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಬಾಸ್ತಿ ಆಗಕೂಡದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ದುರಾಚಾರ ನನ್ನ
ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಉಫ್—ಉಫ್—ನನ್ನ ಔಷಧಿ—ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಔಷಧಿ.
(ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ಬೇಗನ ಮೇಜಿನ ಡ್ರಾಯರ್‌ನಿಂದ ಔಷಧಿಯ ಒಂದು
ಬಾಟಲಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಔಷಧಿ ಇದೆ.
ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.)
ಮಿರ್ಜಾಜಿ : (ಮೆಲ್ಲನೆ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನನ್‌ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಪಾಪ ಅವರಿಗೆ ಬ್ಲಡ್ ಪ್ರೆಷರ್
ಇದೆ.

- ಮುನ್ನನ್ : ಏನೂ ತಿನ್ನದೇ ಉಣ್ಣದೇ ಇದ್ದರೆ ಹೀಗೇ ಆಗುವುದು.
ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಈಗ ಅವರಿಗೇನೂ ಹೇಳಬೇಡಿ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ
ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ ನಿಮಗೆ ಮನೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.
ಮುನ್ನನ್ : ಇಲ್ಲ ಮಿರ್ಜಾಜಿ, ನೀವೇನೂ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಡಿ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಮನೆನೇ
ತಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಮಾಡಬೇಡಿ, ಅದು ಮಾಡಬೇಡಿ—ಇದನ್ನು
ತಿನ್ನಬಾರದು—ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದು, ಏನಿ, ಇವರು ಮನೆ ಮಾಲೀಕರೋ
ಅಥವಾ ಫುಡ್ ಕಂಟ್ರೋಲರೋ? (ಮಿರ್ಜಾಜಿಯ ಕೈ ಕುಲುಕಿ) ಮತ್ತು
ಸಿಗೋಣ. ಬರ್ಲಿನ್ನಿ. (ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇಂದು ಅಷ್ಟಗ್ರಹದ ದಿನ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ಗಿರಾಕಿಯೂ ಸಹ
ಸರಿಯಾದವನು ಬರಲಿಲ್ಲವೇ! (ಹಣ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಖಾಲಿ
ಬಾಟಲಿ ನೋಡಿ ಮೇಜಿನ ಡ್ರಾಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.)
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀವು
ಎಂಥವರನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ? ಒಂದೇ ಹೆಂಡತಿ ಇರುವ ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ
ನೀವು ಮನೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಉರ್ದು ಮಾತಾಡುವವರು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ
ಏವ್ವಾಲಿ ಕೇಳುವವರು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಂಸ್ ಮೀನು
ತಿನ್ನುವವರು ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ತಿನ್ನುವವರು ನಿಮಗೆ
ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಪಂಜಾಬಿಯವರಿಗೆ ನೀವು ಮನೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಬಂಗಾಲಿ
ಯರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಮಲೆಯಾಳಿಯರಿಗೆ ಮನೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗಾದರೆ
ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ನೀವು ಅರ್ಧ ಹಿಂದುಸ್ತಾನವನ್ನೇ
ಬಾತಿಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿದಿರಲ್ಲ
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಮರ್ಯಾದಸ್ವ ಆಗಿರಬೇಕು. ಮರ್ಯಾದಸ್ವರು
ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಗೌರವ
ಪಡುವವರು. ಅಂಥವರು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು.
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಗೌರವ ನನಗೂ ಇದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದು
ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಅಥವಾ ಹರ್ಷನ ಕಾಲವಲ್ಲ ಸಮಯದ ಜೊತೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ
ಸಭ್ಯತೆಯಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಮುನ್ನ
ನಿಗೋ ಬಂದರು. ನಂತರ ದ್ರಾವಿಡರು ಬಂದರು. ನಂತರ ಆರ್ಯ, ನಂತರ
ಮಂಗೋಲ್, ಅವರ ನಂತರ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಬಂದರು. ಫಿರಂಗಿಯರು
ಬಂದರು. ಈಗ ಆ್ಯಟಂಟಾಂಟ್ ಬರಲಿದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿವೆ. ಅವು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತಾಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ನೀವು
ಒಂದೇ ಬಣ್ಣ ಒಂದೇ ಮುದ್ದೆ, ಒಂದೇ ಧರ್ಮ ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ
ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.....ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ

- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಜೋರಾಗಿ) ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನೇನು ಬಯಸುತ್ತೇನೋ ಅವೇ ನಡೆಯುವುದು. ಹಳೇ ಎಂಟು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯಬೇಕು.
- ಕಮಲ್‌ಶಾಂತ್ : ಆದರೆ ಇದು ಹೊಸ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್.
(ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮದ್ರಾಸಿಯರು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ವೇಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ರಂಗಾಚಾರಿ.)
- ವೇಲು : (ರಂಗಾಚಾರಿಯೊಡನೆ) ಒಂದುಯೋಡಾ.....ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾಯೆ- (ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.)
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇವನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : (ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ) ನಮ್ಮ ಸೇರ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ನಿಮ್ಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂತ.
- ವೇಲು : (ಪಂಡಿತ್ ಕಡೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ರಂಗಾಚಾರಿಗೆ) ಇವನು ಪೈಪ್ಲೈಟರೇ?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : (ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ) ಹೌದು.
- ವೇಲು : ಹಿಂದೂನಾ?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : ಹುಂ.
- ವೇಲು : ಆಂಗಲ್ ಮೊಟ್ಟೆ ಛಾಪದಾ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇವನು ಮೊಟ್ಟೆ ಅಂಗಳ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : ನಮ್ಮ ಸೇರ್ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ- ನೀವು ಮೊಟ್ಟೆ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂದು?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ) ರಾಂ, ರಾಂ.
- ರಂಗಾಚಾರಿ : (ವೇಲು ಕುರಿತು) ಛಾಪದಿಲ್ಲ (ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ).
- ವೇಲು : ಆಂಗಲ್ ಮೀನ್ ಛಾಪದಿಲ್ಲ?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : (ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಕುರಿತು) ಮೀನು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೇ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇಲ್ಲಪ್ಪ.....ಆದರೆ.....
- ರಂಗಾಚಾರಿ : (ಕೆತ್ತಣ ಹಿಂದಿರುಗಿ ವೇಲು ಕುರಿತು) ಛಾಪದಿಲ್ಲ (ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ).
- ವೇಲು : ಆಂಗಲ್ ಸಾಬೋಲ್ ಆಟ ಛಾಪದಿಲ್ಲ?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : (ಪಂಡಿತ್ ಕುರಿತು) ನೀವು ಈರುಳ್ಳಿ-ಗೀರುಳ್ಳಿ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೇ?
- ಪಂಡಿತ್ : (ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪದಿಂದ) ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಕೇಳುವವನು ನೀನು ಯಾರು?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : (ಕೇಳದರೂ ಕೇಳದೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ವೇಲು ಕುರಿತು) ಛಾಪದಿಲ್ಲ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆರೆ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ದಲ್ಲ ದಲ್ಲ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ? ಮನೆ ದೆಕ್ಕಾಳಿ ನೀನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಇದರ ಪೈಪ್ಲೈಟರ್.
- ರಂಗಾಚಾರಿ : ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ನಾನು ಸೇರ್‌ಗೆ ಖಾತರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರುವವನು ಹಿಂದು ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ,

- ನೀನು ಸೇರ್, ನೀನು ಮೊಟ್ಟೆ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ (ಮನೆ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ) ಇವನು ಬಹಳ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮದವನು, ಸೇರ್. ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೇನೇ ಅವರ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ-ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ ಸೇರ್.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಸಂತೋಷವಾಗಿ) ಜೈರಾಂ ಜೀಕೆ.
- ವೇಲು : (ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ) ನಮಸ್ಕಾರಂ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ಸೇರ್ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಇವರದು ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿ ಹೋಟೆಲ್ ಇದೆ. ಲಖ್ನೌದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿ ಹೋಟೆಲ್ ಇದೆ. ಪಾಟ್ನಾದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿ ಹೋಟೆಲ್ ಇದೆ. ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿ ಹೋಟೆಲ್ ಇದೆ.
- ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿ ಹೋಟೆಲ್ ಇದೆ.
- ರಂಗಾಚಾರಿ : ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿ ಹೋಟೆಲ್ ಯಾಕೆ ಬೇಕು? ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹದಿನೈದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇರಿನ ಮದ್ರಾಸಿ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಿವೆ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು) ಜೈರಾಂಜಿ ಕೆ.
- ವೇಲು : (ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು) ನಮಸ್ಕಾರಂ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಫ್ಲಾಟ್ ಬೇಕು?
- ವೇಲು : (ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು) ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳು ಬೇಕು.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಕು? (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ರಂಗಾಚಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ) ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಕಂತೆ.
- ರಂಗಾಚಾರಿ : (ಪಂಡಿತ್ ಕುರಿತು) ನಮ್ಮ ಸೇರ್ ನಿಮ್ಮಿಂದ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ, ಅವರ ತಮ್ಮನಿಗೆ, ಅವರ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ಗೆ, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ಗೆ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಓಹ್, ಎಲ್ಲಾ ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ? ಮತ್ತೆ ಪಗಡಿ, ಬಾಡಿಗೆ ಡಿಪಾಜಿಟ್?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ನಮ್ಮ ಸೇರ್‌ಗೆ. (ಪಂಡಿತ್‌ಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದು)
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಮಿರ್ಜಾಜಿಯನ್ನು ಕುರಿತು) ಮಿರ್ಜಾಜಿ ನೀವು ಕೇಳಿದೀರಾ? (ಕಮಲ್‌ಶಾಂತ್ ಕುರಿತು) ಕಮಲ್‌ಶಾಂತ್ ನೀನು ಕೇಳಿದೆಯಾ? ನೀವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಅವನು (ಮೇಲೆ ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ) ಅವನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಭಗವಾನ್ ತನ್ನ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಮತ್ತು

ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಶಾಲಿಸುವವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸದಾ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕೋಡಬೇಕೆಂದರೆ ಮನೆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹರಿದುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನೋಡಿ, ನೋಡಿ ಒಂದೇ ಏಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂಭತ್ತು ಫ್ಯಾಟಿಗಳು ಹೊರಟು ಹೋದವು.....ನಿಮ್ಮ ಟೆಪ್‌ಟೆಪ್ ಜನರಿಗೆ ಫ್ಲಾಟ್ ಕೊಡಬೇಡಿ ನಾನು ಭಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ಮನೆ, ಕುಲ, ಗೋತ್ರ, ಧರ್ಮ ಏನೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು) ಮತ್ತೆ ಈಗ ಗಿರಾಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಎಂತಹ ಗಿರಾಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ? ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಶಾಲಿಸುವನು. ಸದಾಚಾರಿ, ಶುದ್ಧ ಸ್ವಾಹಾರಿ ಭೋಜನ ತಿನ್ನುವವನು.
- ರಂಗಾಚಾರಿ : ಇವರು ಬಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೂ ಕೂಡ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಗರ್ವದ ದೃವಿಯಲ್ಲಿ ಮಿರ್ಜಾಜಿ ಕುರಿತು) ಕೇಳಿದೀರಾ ನೀವು? (ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ಕುರಿತು) ನೋಡಿದೆಯಾ ನೀನು, ಈ ಮದ್ರಾಸಿ ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರನನ್ನು ಹದಿನೈದು ಹೋಟೆಲ್‌ನ ಮಾಲೀಕ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಮತ್ತು ನೀನೂ ಇದ್ದೀಯಾ? ಸದಾ ಹುಡುಗಿಯರ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀಯಾ? (ಕಮಲ್ ಕಾಂತ್ ಈ ವಾಕ್ಯ ಕೇಳಿ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.)
- ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಪಿತಾಪಿ. ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಲೇ? ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿಗಿದಾರರನ್ನು ಇರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ಬೋಗಿಯರ ಮಠ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಾ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ಕುರಿತು) ಸುಮ್ಮನಿರೋ. (ಮದ್ರಾಸಿ ಸೇಲ್ ವೇಲು ಕುರಿತು) ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಪೀಠ ಅಲಂಕರಿಸಿ. ತಮಗೆ ವಿನಾದರೂ ತಣ್ಣಗೆಯದು ತರಿಸಲೇ? ಲೆಮನ್ ಸೋಡ?
- ವೇಲು : ಬೇಡ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಟೀ?
- ವೇಲು : ಬೇಡ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಕಾಫಿ?
- ವೇಲು : ಇಂದು ನಮ್ಮ ಉಪವಾಸ. ನಾಗಪಂಚಮಿಯ ವ್ರತ ಇದೆ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆರೆ ನಾನಂತೂ ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ನಾಗಪಂಚಮಿಯ ವ್ರತ. (ಗರ್ವದ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ) ನೋಡಿದೀರಾ ಮಿರ್ಜಾಜಿ, ಕೇಳಬೇಡಾ ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್. ಈ ಮದ್ರಾಸಿ ಹದಿನೈದು ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲೀಕನಾಗಿ ಇಂದು ನಾಗಪಂಚಮಿಯ ವ್ರತ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.....ನೀನೊಬ್ಬ ಇದ್ದೀಯಾ, ಯಾವತ್ತು ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಉಪವಾಸವಿದ್ದೆಯಾ?

- ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಲಿ. ನಾನ್ಯಾಕೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಲಿ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇವನನ್ನು ನೋಡಿ, (ವೇಲುವಿನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು) ಹೀಗಿರುತ್ತಾರೆ ಆಸಲಿ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಿಜವಾದ ಚಿತ್ರ. ಇದು ನನ್ನ ಆದರ್ಶ (ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ) ಜೈರಾಂಜಿಕೆ-ಜೈರಾಂಜಿಕೆ.
- ವೇಲು : (ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ) ನಮಸ್ಕಾರಂ, ನಮಸ್ಕಾರಂ, ನಮಸ್ಕಾರಂ (ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ವೇಲು ಮದ್ರಾಸಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕನನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬಣ್ಣ ಹೊಡೆಯುವ ಡಬ್ಬಗಳು ಅಥವಾ ಸುಣ್ಣ ಹೊಡೆಯುವ ಸಾಮಾನು ಇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿ ವೇಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಗಿ) ಬಯ್ಯೋ.....ಮಾನ್‌ಕುಟ್ಟಿ.....?
- ಮಾನ್‌ಕುಟ್ಟಿ : ಬಯ್ಯೋ.....ವೇಲು?
- ವೇಲು : (ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.)
- ವೇಲು : ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ?
- ಮಾನ್‌ಕುಟ್ಟಿ : ಎಂಟು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣಗಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ?
- ವೇಲು : ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೋಟೆಲ್ ಇದೆ-ಮದ್ರಾಸ್ ಹೋಟೆಲ್.
- ಮಾನ್‌ಕುಟ್ಟಿ : ನೀವು ಈಗ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಆಗಿದ್ದೀರಂತೆ. ನನಗೆ ದಾಸಪ್ಪನು ಹೇಳಿದ್ದು-ಒಯ್ಯೋ.....ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಭೇಟಿಯಾಗಿದೆ!
- ವೇಲು : ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಾನ್‌ಕುಟ್ಟಿ ಕುರಿತು) ಮಾನ್‌ಕುಟ್ಟಿ ಇವರು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? (ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ವೇಲುವಿನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೈ ಇಡುತ್ತಾನೆ.)
- ಮಾನ್‌ಕುಟ್ಟಿ : (ಗರ್ವದಿಂದ) ಇವನು ವೇಲು ಕಣ್ಣೀ. ನಮ್ಮೂರಿನ ಹುಡುಗ. ನಮ್ಮೂರಿನ ಮೋಚಿಯ ಮಗ. ಇವನು ನಮ್ಮೂರಿನಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ. ವೇಲು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಇವನು ಕೂಡ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಮೋಚಿಯ ಮಗ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಭುಜದ ಮೇಲಿಂದ ಕೈ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು) ಮೋಚಿಯ ಮಗ?
- ರಂಗಾಚಾರಿ : (ಬೇಗನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು) ಹೌದು, ಹೌದು, ಹರಿಜನ್-ಹರಿಜನ್.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಚಕಿತನಾಗಿ ದೂರ ಸರಿದು) ಹರಿಜನ್!
- ವೇಲು : ನಾನು ಹರಿಜನನಾದರೇನು? ನಮ್ಮ ಹೋಟೆಲಿನ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬರೂ.

- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದರೇನು, ನೀನಂತೂ ಹರಿಜನ ಅಲ್ಲವೇ?
 ವೇಲು : ನನ್ನ ಹೋಟೆಲ್‌ನ ಎಲ್ಲ ಕುರ್ಚಿಗಳು (ಅಡಿಗ ಭಟ್ಟರಲ್ಲರೂ) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಕುರ್ಚಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದರೇನಾಯಿತು, ನೀನಂತೂ ಹರಿಜನನಲ್ಲವೇ?
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಹರಿಜನನಾದರೇನಾಯಿತು? (ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ) ಪಿತಾಪಿ ಇವನು ಹಿಂದೂ ಅಲ್ಲವೆ? ಮಾಂ, ಮೀನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ, ಬಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೂ ಅವನು ಹರಿಜನ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಿಟ್ಟೆ. ನನಗೀಗ ಮೈಲಿಗೆ ಆಯಿತು. ನಾನು ಈಗಲೇ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು.
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮೈಲಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ಅಂದರೆ ಅದು ಎಂತಹ ಕೊಳಕು ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಗಂಗಾದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಬೇಕು.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮಗ, ನೀನೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇನು, ಇವನು ಹರಿಜನ. ಹರಿಜನ ಎಂದರೆ ಅಸ್ವತ್ಥ ಅಂದರೆ ಶೂದ್ರ, ನೀಚ.
 ವೇಲು : (ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬೇದಗೊಂಡು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ) ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನೀಚ ಎಂದೆಯಾ? ಹೌದು ನಾನು ಹರಿಜನ. (ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು) ನಾನು ಹರಿಜನ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪೊರಕೆ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕಲ್ಲು ಬಜಾರಿನ ಕೂಲಿ ರೈಲಿನ ಚಕ್ರ, ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೈ, ಹೊಲದ ನೇಗಿಲು ಆದರೆ ನಾನು..... ನಾನಿಲ್ಲದ ನೀವು ಒಂದು ದಿನವೂ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಅಸೂಯೆಪಡುತ್ತೀರಿ?
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಾಚಾರದ ಗುರಾಣಿ, ನಮ್ಮ ಗಂಟಲಿನ ತುತ್ತು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಣ್ಣೀರು. ಹೌದು ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತ ನುಂಗುತ್ತ ಮತ್ತು ಉಗುಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲಸುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?
 ವೇಲು : ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿರುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಮೊಸಳೆಗಳೋ?
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ನಾನೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ (ಬಹಳ ಕಳವಳದಿಂದ ತನ್ನ ಹಣೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು) ನಾನು ಮುಚ್ಚನಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಸುಮ್ಮನಿರು. ನಿನ್ನ ಈ ಫಿಲಾಸಫಿ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ವಾದ ವಿವಾದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ (ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತ) ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹರಿಜನ ಇರಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ- ಮತ್ತೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇ ನಡೆಯುವುದು, ಇಲ್ಲಿ.....
 ರಂಗಾಚಾರಿ : ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಸೇರ್‌ಗೆ ಫ್ಲಾಟ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಫ್ಲಾಟ್? ನೀನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯಾರಾದರೂ ಹರಿಜನನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ

- ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ಹೊಡೆದು ಹೊಡೆದು ಫ್ಲಾಟ್ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.
 ರಂಗಾಚಾರಿ : (ಕೋಪದಿಂದ) ಹೃಂ. ಬಂದ, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ. ಹೊಡೆಯುವವನು. ನಮ್ಮ ಸೇರಿನ ಬಳಿ ನಿಮಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಇದೆ.....
 ವೇಲು : ಮತ್ತು ನೀನು ನಮಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಬೇರೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನೇ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಿಂತ ಎತ್ತರವಾದುದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನ. ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ ಬೇರೆಯದು. ನಾನೂ ಸಹ ನಿಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳೆತ್ತುಕೊಂಡು ಏನೋ ದುರ್ವಾಸನ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಸನ್ನ ಮಾಡುತ್ತ) -ಹೋಗು-ಹೋಗು.
 ವೇಲು : (ರಂಗಾಚಾರಿಗೆ) ನಡಿ ರಂಗಾಚಾರಿ.
 ರಂಗಾಚಾರಿ : ನಡೆಯಿರಿ ಸೇರ್.
 (ವೇಲು ಮತ್ತು ರಂಗಾಚಾರಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಅವರನ್ನು ತುಂಬ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.)
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ವಿಷಾದಭರಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) ಜೈರಾಂಜಿಕಿ.
 ವೇಲು : (ಕೋಪದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ) ನಮಸ್ಕಾರಂ.
 (ವೇಲು ಮತ್ತು ರಂಗಾಚಾರಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕೋಪ ಅಡಗಿಸಲು ತನ್ನ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕೆರೆದ ಪುಸ್ತಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವನು. ಅವನು ಪುಸ್ತಕ ಓದುವವನ ಹಾಗೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಬೇಗನೇ ಮಿರ್ಚಾಚಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಸವರುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.)
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಖುಸ್‌ಕಂಬಹಾನ್ ಪಾಕ್ (ಕಣ ಹೋದಪ್ಪು ಲೋಕ ಸ್ವಚ್ಛವಾಯಿತು)
 ಮಿರ್ಚಾಚಿ : ಆರೆ, ಆರೆ ಪಂಡಿತ್‌ಜಿ ನೀವು ಉರ್ದು ಮಾತಾಡುತ್ತ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಫಾರ್‌ಸಿ (ಪರ್ಷಿಯನ್) ಮಾತಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೀರಿ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗದ ಪ್ರಭಾವ.
 ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮುಖರ್ಜಿ : (ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತ) ನೊಮಸ್ಕಾರ್ ಪಂಡಿತ್‌ಜಿ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಮಸ್ಕಾರ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಸಾಹೇಬರೇ.
 ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮುಖರ್ಜಿ : (ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್‌ಗೆ) ಹಲೋ ಕಮಲ್.

ಕಮಲ್ ಕಾಂತ್ : ಹಲೋ ಮುಖರ್ಜಿ.
 ಮುಖರ್ಜಿ : (ಪಂಡಿತ್ ದಯಾಲ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತು) ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲ ಉಬ್ಬುವ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇನೆ, ನಡೆಯಿರಿ, ನೋಡಿ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ವಿಳುತ್ತ) ನಡೆಯಿರಿ, (ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್‌ಗೆ)ನಾನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಯಾರಾದರೂ ಗಿರಾಕಿ ಬಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿಕೋ.
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ನೀವು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರಿ. ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮತ್ತು ಸರ್ದಾರ್ ಗುರುದಯಾಲ್ ಸಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ವಿಷಯ ವಿನಾದರೂ ಮಾಡು. ಮತ್ತು (ಮಿರ್ಜಾರನ್ನು ಕುರಿತು) ನೀವು ಹೋಗಿ ಇನ್‌ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಡಿಸೋಜಾನ್ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿರಿ.
 ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಆಗಲಿ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಡೆಯಿರಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಸಾಹೇಬರ.
 (ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮುಖರ್ಜಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಹೋದ ನಂತರ ಟೆಲಿಫೋನ್ ರಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಹಲೋ, ಯಾರು? ಅಹಮದ್ (ಸಂತೋಷದಿಂದ)ಅರೆ ಅಹ್ಮದ್ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದು ಹಾಕಿ ಪಂದ್ಯಾವಳಿಯ ಫೈನಲ್ ಇರುವುದನ್ನು ಮರೆತೆಯಾ? ನೀನು ಗಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ? ಗಾಡಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತಾ? ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು, ಮನೋಜ್ ಅಥವಾ ಮುಖರ್ಜಿ‌ನ ಗಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಡು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೂತು ಬೋರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
 (ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೇಕಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಚಂಚಲ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಅರಳುವಂತಹ ಮುಗುಳ್‌ನಗೆ ಇದೆ. ಅವಳ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಟೆಲಿಫೋನ್‌ನಿಂದ ಶಬ್ದಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಕಮಲ್-ಕಮಲ್-ಕಮಲ್.....ಹಲೋ ಹಲೋ (ಕಮಲ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.)
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಅರೆ ಯಾರ್ ಅಹ್ಮದ್, ತುಂಬ ದೊಡ್ಡ ಅಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಒಂದು ಜರೂರಾದ ಕೆಲಸ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು.....ಹೌದು ಈಗಲೇ ಈಗಲೇ ಬಂತು..... ಅರೆ ಭಾಯಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪಿತಾಜಿಯವರ ಅಜ್ಜಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಮ್ಯಾಚ್ ನೋಡು. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಮ್ಯಾಚ್ ಇರಬಹುದು-ಬೈ-ಬೈ.
 ಹುಡುಗಿ : (ಮುಂದೆ ಬಂದು) ಇಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾಡಿ ಇದ್ದಾರಾ?

ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಯಾರ ಡ್ಯಾಡಿ? ಯಾರ ಡ್ಯಾಡಿ? ನಿಮ್ಮ ಅಥವ ನಮ್ಮ?
 ಹುಡುಗಿ : Don't be silly, of-course mine--ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ಡ್ಯಾಡಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ನಿಮ್ಮ ಡ್ಯಾಡಿ ಯಾರು ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರಿಗೆ ಆಸೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ? ಆದರೆ ನನ್ನ ದುರಾದೃಷ್ಟ, ಇದುವರೆಗೂ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.
 ಹುಡುಗಿ : It is Very Surprising! ಅವರು ನನಗೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲೇ ಸಿಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರಲ್ಲ. ಕಮಲ್‌ಗಂಜ್ ಇದೇ ತಾನೇ?
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಹೌದು-ಇದೇನೆ.
 ಹುಡುಗಿ : ಈ ಜಾಹೀರಾತು ನೀವೇ ತಾನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು?
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಹೌದು.
 ಹುಡುಗಿ : This is good. ಆಸಲು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ನಮಗೊಂದು ಮನೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. Father is a doctor. ನಾವು ಕಲ್ಕತ್ತದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ತುಂಬ ಸುಂದರ ಪಟ್ಟಣ.
 ಹುಡುಗಿ : ಆದರೆ ತುಂಬ overcrowded!
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಹೌದು. ಓವರ್ ಕ್ರೌಡೆಡ್ ಅಂತೂ ಇದೆ.
 ಹುಡುಗಿ : ಹಾಗೂ ತುಂಬ Noisy.
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಹೌದು ತುಂಬ ನಾಯ್ತು ಕೂಡ ಇದೆ. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ.
 ಹುಡುಗಿ : ನೀವು ಕಲ್ಕತ್ತಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಾ?
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಇಲ್ಲ-ಹೋಗಿಲ್ಲ-ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕಲ್ಕತ್ತದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.
 ಹುಡುಗಿ : ನನ್ನ ಡ್ಯಾಡಿಗಿ ಗಲಾಟೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ನನಗೂ ಸಹ ಗುಲ್ಲು ಗಲಾಟೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.
 ಹುಡುಗಿ : ಆದರೆ ನನಗಿದೆ! I like Gaity.
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಓಹ್-ಓಹ್.....Gaity? ಗೇಯ್ಡಿಯ ಮಾತು ಹರ್ಷ ಉಲ್ಲಾಸ, ಯಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ- (ಕೈ ಚಾಚಿ) I am all for Gaity.
 ಹುಡುಗಿ : (ಗಡಿಯಾರ ಗೋಡಿ) ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಡ್ಯಾಡಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲವೇ?
 ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಬಂದ್‌ಬಡ್‌ತಾರೇ, ಈಗ ಅವಸರವೇನು?
 ಹುಡುಗಿ : ಅವರು ಟೆಲಿಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, ಅವರು ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಯಾರೋ ರೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು-ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಫ್ಲ್ಯಾಟ್ ಖಾಲಿ ಇದೆಯೋ?ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನೇಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ವೇಟ್ ಮಾಡುವುದು?
 ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಒಂದಲ್ಲ, ಒಂಭತ್ತು ಖಾಲಿ ಇವೆ.
 ಹುಡುಗಿ : ಒಂಭತ್ತು? You ar not Joking-really?

ಮಿರ್ಜಾ : No!
ಹುಡುಗಿ : ಮತ್ತು ಆ ಒಂಭತ್ತರಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಫ್ಲಾಟ್ ಸಿಗುತ್ತಲ್ಲವೆ?
ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಜರೂರಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.
ಹುಡುಗಿ : ಓ ಥ್ಯಾಂಕ್ಯು. ಥ್ಯಾಂಕ್ಯು (ಮಿರ್ಜಾ ಸಾಹೇಬರೊಡನೆ ಜೋರಾಗಿ ಕೈ ಕುಲುಕುತ್ತಾಳೆ). ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್‌ನ ಬಣ್ಣ ಬಿಳಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.)
ಹುಡುಗಿ : ಹತ್ತು ದಿನಗಳಿಂದ ನಾವು ಅಪ್ಪ ಮಗಳು ಈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಫ್ಲಾಟ್ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. Oh! This is too Good to be true, I almost feel like kissing you (ಮತ್ತೆ ಮಿರ್ಜಾಜಿಯೊಡನೆ ಕೈ ಕುಲುಕುತ್ತಾಳೆ. -ಕಮಲ್ ಕಾಂತ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹದಗಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ.)
ಹುಡುಗಿ : (ಮಿರ್ಜಾಗೆ) ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು?
ಮಿರ್ಜಾ : ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಿರ್ಜಾ ಇರ್‌ಷಾದ್ ಹುಸೇನ್ ಚಂಗೇಜಿ. ಕಾವ್ಯನಾಮ ಅಸಿ ಲಖ್‌ನವಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಕೇವಲ ಅಚ್ಚನ್ ಎಂದುರ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.
ಹುಡುಗಿ : ಅಚ್ಚನ್ What a sweet name? ಮತ್ತು ಇವರಾರು! (ಕಮಲ್ ಕಡೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ)
ಮಿರ್ಜಾ : ಇವರು ಸಹ ಇಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : (ಕೋಪದಿಂದ) ನಾನು ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಪ್ರೊಪ್ರಾಯಿಟರ್‌ರವರ ಮಗ. (ಈಗ ಮಿರ್ಜಾಜಿಯ ಮುಖ ಒಂದು ಥರ ಆಗುತ್ತದೆ.)
ಹುಡುಗಿ : Oh! How Nice ಮಿಸ್ಟರ್-? ಮಿಸ್ಟರ್?
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್.
ಹುಡುಗಿ : ಬ್ಲೀಜ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ನನಗೊಂದು ಫ್ಲಾಟ್ ಕೊಡಿ.
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಒಂಭತ್ತು ಖಾಲಿ ಇವೆ-ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾವುದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೀರೋ ನೋಡಿ.
ಹುಡುಗಿ : ಅದನ್ನು ನಾವು ನಂತರ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಹೋಟೆಲಿಂದ ನನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲೇ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ.
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಆದರೆ.....
ಹುಡುಗಿ : ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ (ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಚಲಿಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ) ಹಲೋ ಹಲೋ ಲಿಬರ್ಟಿ? Give me room No.250 ಹಲೋ ಹಲೋ-ಯಾರು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವುದು-ರಾಂಭರೋಸ್? ರಾಂಭರೋಸ್-ಅಂಕಲ್-ನೀವು ಬೇಗನೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಗೊಂಡು ಬನ್ನಿ-ಕಮಲ್‌ಗಂಜ್-ಹೊಸ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ-ಹೌದು-ಹೌದು ಸಾಮಾನುಗಳಾದರೂ

ಎಷ್ಟಿವೆ? ಬೇಗನೆ ಬನ್ನಿ. (ರಿಸೀವರ್ ಇಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನದ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ)
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ನಡೆಯಿರಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಫ್ಲಾಟ್ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.
ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ನೀವೇಕೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೀರಿ? ನಾನೇ ತೋರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಮಿರ್ಜಾಜಿ-ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ-ನೀವು-ಈಗ ಇನ್‌ಸೈಕ್ಟರ್ ಡಿಸೋಬನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.....
ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಮತ್ತೆ ನೀವು ಸರ್‌ದಾರ್ ಗುರ್‌ದಯಾಲ್ ಸಿಂಗ್ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ?
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ನಿಮಗೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಅಭಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಪಿತಾಪಿ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲ ಬ್ಯಾಪಕ ಇಲ್ಲವೇ?
ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ನಿಮಗೂ ಸರ್ದಾರ್ ಗುರ್‌ದಯಾಲ್ ಸಿಂಗ್ ಟಿಂಬರ್ ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಬಳಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಲ್ಲ.
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : (ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ) ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿ-ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಅಭಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೊಗೊಳ್ಳಿ ಈ ಪ್ಲೇಟ್. ಮತ್ತೆ ಹಾಗೇನೇ ಸರ್ದಾರ್ ಗುರ್‌ದಯಾಲ್ ಸಿಂಗ್ ಬಳಿ ನೋಡಿ ನೀವೇ ಹೋಗಿ (ಹುಡುಗಿ ಕಿರಿಕಿರಿ ನಡೆಯಿರಿ-ಫ್ಲಾಟ್ ನೋಡುವಿರುವಂತೆ-ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಿರ್ಜಾಜಿ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.)
ಮಿರ್ಜಾಜಿ : ಮತ್ತೆ ನನಗೇ ಫ್ಲಾಟ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು (ಪ್ಲೇಟ್ ಎಸೆದು) ಇಂತಹ ನೌಕರಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ. (ನಂತರ ಪ್ಲೇಟ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು) ಆದರೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಪ್ಲೇಟ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ). (ರಾಂ ಭರೋಸೆಯ ದ್ವನಿ) ಬಲೂ..... (ಈಗ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಾತಾವರಣ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ-ಓ ಮಗಳೇ-ಬಿಟ್ಟು ಮಗಳೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯಾ?) (ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ-ಅಂಕಲ್ ರಾಂ ಭರೋಸೆ ಒಂದು ಹಾಸಿಗೆ, ಒಂದು ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.)
ರಾಂ ಭರೋಸೆ : ಈ-ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ
ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಗಾರ : ಆದರೆ ಕಮಲ್‌ಗಂಜ್ ಇದೇ ತಾನೆ?
ರಾಂ ಭರೋಸೆ : ಹಾಗಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಬಿಡು. ಮಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಈಗಲೇ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. (ಮುಖ ಒರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ) (ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಕೂಲಿಯವರು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ಒಳಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ.)

ರಾಂ ಭರೋಣ್ : ತಗೊಳ್ಳೆ ಇದು (ಕೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.)
 ಇಬ್ಬರು ಕೂಲಿಯವರು : ಇದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು.
 ರಾಂ ಭರೋಣ್ : ಇದು ತಗೊಳ್ಳೆ-ಈಗಲಾದರೂ ಸಂತೋಷವೇ?
 ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕೂಲಿಗಾರ : ಹೌದು ಒಡೆಯ-ರಾಂ-ರಾಂ.
 ರಾಂ ಭರೋಣ್ : -ರಾಂ-ರಾಂ.

(ಕೂಲಿಯವರು ಹೋದ ನಂತರ ಅಂಕಲ್ ರಾಂ ಭರೋಣ್ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪೀಠವನ್ನು ರಂಗಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಜವಾಗಿ ಮಲಗುವನು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಡಿಕಲ್ ಬ್ಯಾಗಿದೆ. ಕೋಟಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ Stethoscope ತುರುಕಲಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ಅದು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೆ-ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಸಾಮಾನುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ರಾಂ ಭರೋಣ್ ಮೇಲೆ. ಅವನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಸಾಮಾನಿನ ಕಡೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ರಾಂ ಭರೋಣ್‌ನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ರಾಂ ಭರೋಣ್‌ನನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಂ ಭರೋಣ್ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಎಳುತ್ತಾನೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ನೋಡಿ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿನತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)

ಡಾಕ್ಟರ್ : ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಏನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ? ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು?
 ರಾಂ ಭರೋಣ್ : ಮಗಳು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಳು ಒಡೆಯ-ಸಾಮಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ ಅಂತ-ನಾನು ಬಂದೆ.
 ಡಾಕ್ಟರ್ : ಬಲ್ಲು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಳೆ?
 ರಾಂ ಭರೋಣ್ : ಹೌದು ಒಡೆಯ.
 ಡಾಕ್ಟರ್ : ಹಾಗಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಫ್ಲಾಟ್ ಸಿಕ್ಕಿರಬೇಕು. ಅವಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡುವವಳಲ್ಲ. ನನಗೆ ರೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬರಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಲ್ಲು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ?
 ರಾಂ ಭರೋಣ್ : ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಒಡೆಯ -ಅದರೆ ಕಮಲ್‌ಗಂಜ್ ಇದೇ ತಾನೇ?
 ಡಾಕ್ಟರ್ : ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಹೊಸದಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದಲೂ ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳು ಟೆನ್ಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.
 ರಾಂ ಭರೋಣ್ : ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಫ್ಲಾಟು ಪಸಂದ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ (ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ ವಾಪಸ್ಸು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.)
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದುಹೋದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮುಖರ್ಜಿ : ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.
 (ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಎಡವಿಬಿದ್ದು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು)
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಅಂ? ಈ ಸಾಮಾನು ಯಾರದು?
 ಡಾಕ್ಟರ್ : ನಮ್ಮದೇ. ಇನ್ನು ಯಾರದೂ ಅಲ್ಲ?
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಯಾರು?
 ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಕೋಪದಿಂದ) ಮತ್ತು ನೀವು ಯಾರು?
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಂತರ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಯಾರೆಂದು? ಮೊದಲಿಗೆ ನೀವ್ಯಾರೆಂದು ಹೇಳಿ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಮಾನು ತರಲು ಯಾರು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರು?
 ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ) ಸಾಮಾನು ಯಾರು ತರಬಹುದು? ಅಂದರೆ, ಯಾರು ಫ್ಲಾಟ್ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲಿ ಫ್ಲಾಟ್ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ) ಬಹುಶಃ.
 ಡಾಕ್ಟರ್ : (ಕೋಪದಿಂದ) ಬಹುಶಃ ಅಲ್ಲ ಖಂಡಿತವಾಗಿ. ಅವಳು ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶೂರ್ (shure) ಆಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಆಳಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನು ಇಲ್ಲಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ?
 ಡಾಕ್ಟರ್ : ಅದೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂದು?
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಕಾವಲುಗಾರನೇನು?
 ಡಾಕ್ಟರ್ : ಆದರೆ ಅವಳು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮುಂಚೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಳು-ಅಲ್ಲ ರಾಂ ಭರೋಣ್?
 ರಾಂ ಭರೋಣ್ : ಹೌದು.
 ಡಾಕ್ಟರ್ : (ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ಗೆ) ಮತ್ತು ನಿಮಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರ. You wicked old man.
 (ಡಾಕ್ಟರ್ ಪಕ್ಕಿಯು ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಬೇಗನೆ ಅವನ ಕತ್ತು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.) ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳು, ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳು ನನ್ನ ಹುಡುಗಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ಪೋಲೀಸ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.
 ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಕತ್ತು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ) ಆ-ಆ-ಆ.
 ಹುಡುಗಿ : ಡ್ಯಾಡಿ-ಡ್ಯಾಡಿ.
 (ಡಾಕ್ಟರ್ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ತನ್ನ ಮಗಳು ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವನು ಬೇಗನೆ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ನ ಕತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಜೋರು ಜೋರಾಗಿ ಮೇಲುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗಿ ಓಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಹುಡುಗಿ : ಡ್ಯಾಡಿ ನಾನು ಇದೀಗ ತಾನೆ ಫ್ಲಾಟ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
It is a very Nice Flat
Two big bed Rooms
Two big bath Rooms
And a big hall and a big kitchen
One big pantry, oh! It is lovely!
ಯುನೋ (you know) ಬಾಡಿಗೆ ಕೇವಲ ಏಳು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ!

ಡಾಕ್ಟರ್ : ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆಯ?
ಹುಡುಗಿ : ಇದು ನೋಡಿ ಫ್ಲಾಟಿನ ಚಾವಿ.
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಮಗನಿಗೆ) ನೀನು ಇವರಿಗೆ ಫ್ಲಾಟ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆಯಾ?
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಹೌದು ಪಿತಾಜಿ.
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ಇವರಾರು?
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : (ಗಾಬರಿಯಾಗಿ)-ಇವರು-ಇವರು-ಇದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹೆಸರು ಸಹ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟೆಯಾ?
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಅವರ ಹೆಸರು ಬಲ್ಲು ಇರಬೇಕು.
ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಬಲ್ಲು? ಬಲ್ಲು? ಯಾರು ಬಲ್ಲು? ಬಲ್ಲು-ಎಂದರೆ ಬಿಮಲ ಆಗಬಹುದು-ಬಲ್ಲು
ಎಂದರೆ ಬಲವಂತ್ ಕೌರಳು ಆಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಬಲ್ಲು ಎಂದರೆ ಬತೂಲ್
ಸಹ ಆಗಬಹುದು.
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ-ನನಗೆ ಬಲ್ಲು ಸಾಕು. ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು, ಅದೇ
ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.
(ಹುಡುಗಿ ಮತ್ತು ಕಮಲ್ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳುನಗೆ
ನಗುತ್ತಾರೆ.)

ಹುಡುಗಿ : ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ-ನನ್ನ ಹೆಸರು ಇಂಬೆಲ್ಲ-ಇಂಬೆಲ್ಲ ಕೊಯಿಲೋ ಮತ್ತು
ಇವರು ನನ್ನ ಡ್ಯಾಡಿ-ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಡ್‌ವರ್ಡ್ ಕೊಯಿಲೋ, ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ Heart Specialist.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಎತ್ತರದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ) ಎಡ್‌ವರ್ಡ್ ಕೊಯಿಲೋ, ಇಂಬೆಲ್ಲ ಕೊಯಿಲೋ?
(ತಂದೆ ಮಗಳಿಬ್ಬರೂ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.)

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಇನ್ನೂ ಎತ್ತರದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ) ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತಾನರ? (ತಂದೆ
ಮಗಳಿಬ್ಬರೂ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ)

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹೇ ಭಗವಾನ್-ನನ್ನ ಧರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮವಾಯಿತು (ಮುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಹಿಡಿದು) ಬದ್‌ಮಾಷ್‌ಗಳೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ. ಈಗಲೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ.
ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿ.

ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಪಿತಾಜಿ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : (ಕೂಗಿಕೊಂಡು) ನಾನು ಸತ್ತು ಹೋಗುವೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಬದುಕಿರುವವರಿಗೂ
ಇವರನ್ನು ನನ್ನ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ-ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರ?
ಹೊರಟು ಹೋಗಿ. (ಮಿರ್ಚಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು
ತಮಾಷೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ.)

ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೊಯಿಲೋ: ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದ ಉಂಟಾದ ರೂಪಾಯಿ ಬುಲಾನ್ ವಸೂಲ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಐವತ್ತು ಸಾವಿರವಲ್ಲ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ವಸೂಲ್ ಮಾಡಿಕೊ, ಐದು ಲಕ್ಷ ವಸೂಲಿ
ಮಾಡಿಕೊ, ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊ. ಆದರೆ ಎಂದಿಗೂ-ಈ
ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ-ಹಾಯ್-
(ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಹೃದಯ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಧಡಾಂ
ಎಂದು ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ಜೋರಾಗಿ "ಪಿತಾಜಿ!" ಎಂದು
ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಅವನ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮುಖರ್ಜಿ ಮತ್ತು ಮಿರ್ಚಿ
ಕೂಡ. ಹೋಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೊಯಿಲೋ ಮತ್ತು ಇಬೆಲ್ಲಾ
ಕೊಯಿಲೋ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಾರೆ.)

ಮಿರ್ಚಿ : ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಗಿದೆ.
ಡಾಕ್ಟರ್ : ನಡಿ ಮಗಳೆ (ಡಾಕ್ಟರ್ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿ
ತ್ತಾನೆ. ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆ.)

ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರೇ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರೇ.
ಡಾಕ್ಟರ್ : ಬಿಡು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು.
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರೇ, ಅವರಿಗೆ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಗಿದೆ. He is
collapsing.
ಡಾಕ್ಟರ್ : ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : For God's sake, have mercy upon him. ಅವರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
ಡಾಕ್ಟರ್ : ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತಾನ್. ನಾನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅವರ ಧರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು
ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ದಾರಿ ಬಿಡು.
ಕಮಲ್‌ಕಾಂತ್ : ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರೇ ವಾಪಸ್ ನಡೆಯಿರಿ. ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವನು
ಮುದುಕ, ಹಳೇ ವಿಚಾರದವನು. ಆದರೂ ಅವನು ನನ್ನ ತಂದೆ. ನಾನು ನನ್ನ
ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟಾದರೂ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳಬಹುದು. ಅವನನ್ನು
ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಡಾಕ್ಟರ್, ವಾಪಸ್ ನಡೆಯಿರಿ ಡಾಕ್ಟರ್. ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಸಹ
ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂತಹುದು ಡಾಕ್ಟರ್.
(ಡಾಕ್ಟರ್ ಹುಡುಗಿ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗಿ ಕಣ್ಣಿನ ಸನ್ನೆಯಿಂದ ವಾಪಸ್
ಹೋಗಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಪೀಠದ
ಬಳಿ ನಿಂತಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ

ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ನನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬ್ಯಾಗ್ ತೆಗೆದು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೂರ ಹೋಗಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಅಲುಗಾಡದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ತನ್ನ ಗಡಿಯಾರದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಲುಗಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಳುತ್ತಾನೆ.)

- ಡಾಕ್ಟರ್ : ಎಳಬೇಡಿ, ಮಲಗಿರಿ.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಇಲ್ಲ ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
- ಕಮಲ್ : ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಪಿತಾಪಿ. (ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾನೆ.)
- ಮಿರ್ಜಾಬ : ನೀವು ಸುಮ್ಮನೇಕಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ವಂದನೆಯಾದರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ?
- ಡಾಕ್ಟರ್ : ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಪವಾಡ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ನಾಡಿ ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು ಹೃದಯ ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು ಉಸಿರು ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು ದೇಹ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸತ್ತು ಹೋಗಿತ್ತು.
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಆದರೆ ನಾನು ಸತ್ತು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್-ನನಗೆ ಹೇಗಾಯಿತೆಂದರೆ ನಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯಾತ್ರೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ಆತ್ಮ ಸಿಕ್ಕಿತು.
- ಡಾಕ್ಟರ್ : ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ಆತ್ಮ?
- ರಾಂ ದಯಾಲ್ : ಹೌದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ಆತ್ಮ ಎಲ್ಲ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಆತ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೋಮುಗಳ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಆತ್ಮ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳ ಒಂದು ಆತ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಆತ್ಮ ನನಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾನು ಆ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದೆ: 'ಬಾ, ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗೋಣ, ನನ್ನ ನಿನ್ನ ದಾರಿ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ.' ಆದು ಹೇಳಿತು 'ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರವಾಸ ಗೃಹವನ್ನು ತಲುಪಲು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಫವಾ ನಾನೂ ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಾರಿ ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ದಾರಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.' ಆಗ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, 'ಹಾಗಾದರೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?' 'ಯಾರು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ'ವೆಂದು ಆತ್ಮ ಹೇಳಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದೆ (ಸೊಂಟದಿಂದ ಬಾವಿಗಳ ಒಂದು ಗೊಂಚಲು ತೆಗೆದು)

ನಿಮಗೆ ಈ ಚಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು. (ಕಮಲ್‌ಗೆ ಆ ಗೊಂಚಲು ಕೊಡುತ್ತ) ನೀನು ಈ ಚಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ ಕಮಲ್. ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡು. ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ನಕಾಶೆ ಒಬ್ಬ ಬಂಗಾಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ತಯಾರಿಸಿದರು. ರಾಜಸ್ಥಾನಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದರು. ಮಲೆಯಾಳ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಬಡಿದನು. ಪಂಜಾಬಿ ಬಡಗಿ ಇದರ ಬಾಗಿಲು ಮತ್ತು ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ಅಬ್ಬುಸ್‌ಸತ್ತಾರನು ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊಜಾಯಿಕ್ ಪ್ಲೋರಿಂಗ್ ಮಾಡಿರುವನು. ಡಿಸೋಜ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ತರಲಿದ್ದಾನೆ. ಡೇವಿಡ್ ಅಬ್ರಹಾಂ ನೀರಿನ ನಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುವನು ಮತ್ತು ರುಸ್ತು ನಸರ್‌ವಾನ್ ಸ್ಯಾನಿಟರಿ ಫಿಟ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡುವನು. ಈ ಮನೆ ಹಿಂದು, ಮುಸಲ್ಮಾನ್, ಸಿಖ್, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಯಹೂದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಮಾಡಿರುವರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈ ಮನೆ ಹೇಗೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದು? ಹೇಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು? ಹೇಗೆ ಇದರ ಬಾವುಟ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುವುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಕಮಲ್ ಚಾವಿಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಈ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಅದರ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೋ. ಕರೀಮುಲ್ಲಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಗೆ, ಅಫ್‌ತಾಬ್‌ರಾಯ್‌ಗೆ, ರಂಗಾಚಾರಿ ಮತ್ತು ಎಡ್‌ವರ್ಡ್ ಕೊಯಿಲೋ, ಸರ್ದಾರ್ ಗುರ್‌ದಯಾಲ್ ಸಿಂಗ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ಇನ್ಯಾರೂ ಈ ಮನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೋ. ಈ ಮನೆ ಯಾರದ್ದೆಂದರೆ, ಯಾರು ಅಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾನವನ ಹಾಗೂ ಅವನ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಅವನ ನಿರಾಶೆ, ಅವನ ದುಃಖ, ಅವನ ಹರ್ಷೋಲ್ಲಾಸ ಮತ್ತು ಅವನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನದೇ ಈ ಮನೆ. ಈಗ ಈ ಮನೆ ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್ ಒಬ್ಬನದೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಮನೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದು. (ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ-ಮನೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದವರು, ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಮತ್ತು ಮನೆಗೆ ಬರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಪಂಡಿತ್ ರಾಂ ದಯಾಲ್‌ನ ಹಿಂದುಗಡೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳು ಹರ್ಷೋಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಮಿನುಗುತ್ತಿವೆ. ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ವಿಕತೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಅನಿಸಿಕೆ ಹಾಗೂ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಒಂದು ಕೋರಸ್ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ತೆರೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ.)

* * *

* ಡಾ|| ಮಹಮದ್ ಸಿಬ್ತುಲ್‌ಉಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಉರ್ದು ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೧.